XI. Saeculo. ν 295

χρὴ γινώσκειν· ὅτι τοῦ κατ' ἔννοιαν πρώτου λόγου· τοῦ ἑνὸς
ποιεῖ πρὸς ἡμῶν ἡ γραφὴ διορισμὸν ἐπισκοπούσης ἡμῖν τὴν ὑποθεσιν ἢ τοιαδὶ
λεγούσης κεφάλαια προεγράφησαν πρότερον παρὰ τῶν τὰ αὐτὰ ἐκθεμένων·
καὶ ἐτέθησαν μετὰ τὴν ἔννοιαν ἔκθεσιν· τῶν δὲ λοιπῶν ἡ δι-
λόγων ἡν ὑποθεσις ἡν παρ' ἡμῶν ἐκτεθεῖσα· ἐγράφη ἐν τάχει·

κεφάλαια τοῦ βλόγου·

οβ α λόγος· τίνων ἐστὶν ἡ τοῦ θείου λόγου· ἴσα τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ κυ-
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐκδοσιν· καὶ τοὺς ταύτην μὴ παραδεχομένους τρέπεσθαι
αἱρετικούς· καὶ ὅτι παρὰ τοῦτον μόνον ἐστὶ τὰ ὀνόματα· ὃν τοῦ πρώτου
διαιρέσεως ἐμνήσθη·

β· ὅτι τὴν μὴ τοῦ ἀγαθοῦ πρόνοιαν οὐκ ἄλλου τινὸς ἀλλ' ἢ τοῦ θεοῦ μόνου ἐστὶν
ἀποδείκνυσιν·

γ· ὅτι τὸν τίνων τοῦ αἰωνίου μονάδος τὴν ἀγαθότητα τριάδος ὀνόματος· καὶ
τὴν τοῦ πρόσωπον ἐκ τριῶν προσώπων ἐστὶν· ὅτι τὸ τοῦ σὺν σὰρξ ἀπορρῆ-
καὶ τὴν ἡμῶν αὐτοῦ συμπαθειαν· καὶ τὴν ἐκ τῆς παρθένου γέννη-
σιν· καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν· καὶ τὴν ὅτι κρείττονα πάντα φασὶ μὴ
καὶ ἀπαθῆ ὑπάρχειν·

δ· Μετὰ τοῦτο· τίνων ἐστὶ τὰ μέρη τοῦ ἀνθρώπου· περὶ τοῦ ὅτι τὸν
φασὶ μὴ ἐκ τριῶν· ἀπὸ τῶν φασὶ διδάσκει·

ε· ὅτι τὸ ἀδιαίρετον τοῦ τοῦ ἀνθρώπου μυστηρίου· τὸν τὴν οὐσίαν τὰ πρὸς
μεριχωρεῖσθαι μέρει θεοῦ θεοῦ ἄλλο μέρος θεοῦ μέρος· θαύματα ἀπὸ τροπῆς·

ς· θεότητος· τὴν τοῦ νοῦ πρὸς τὸν τῶν ὑποκειμένων· ἴσα τοῦ νοῦ μὴ
τοῦ μυρίου καὶ ἀμόρφου καὶ ἀδιαιρέτου·

ζ· Πρὸς τούτοις διδάσκει· ὅτι τοῦ μὲν μονογενοῦς· ἀλλ' οὐκ
ἐκ τῆς παρθένου ἀνθρωπίνως γεννηθείς· τὴν οὐσίαν οὐκ ἐκ
μερισθεὶς· ἀλλ' οὐδὲ ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος φύσις γέννα ἐστὶν ἐκ τοῦ πατρὸς
μερισθεῖσα ἢ ἐκτεταμένη· ἴσα θεὸς ἀπὸ τοῦ ἀδιαιρέτου καὶ τοῦ ἀμερίστου·
παρὰ τῶν φασὶ διδάσκει·

η· ὅτι τούτοις· τὴν τοῦ μονογενοῦς· ἴσα τὴν τοῦ πατρὸς τὸ ἀκούσῃ μὲν μὴ

θ· παρὰ εἰς παρὰ τοῦ ἀποστόλου ῥηθεῖσαν σαρκικὰ ἁμαρτάνοντες·
ὅτι τὸ καὶ αἷμα σῶμα τῆς ἁγίας γραφῆς· ἀποφαίνεται δόγμα· καὶ οὐχὶ
μαι τοῦ ἐν μέρει παρὰ τῶν φασὶ διδάσκει·

ι· ὅτι τὴν τοῦ κόσμου διακόσμησιν· ἴσα τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν τοῦ λόγου·
γου· τὸ τὰ ἀποστολικὸν τοῦ τοῦ μονογενοῦς μέρος· τὴν τοῦ δόγματος
ρίσαι τὴν δόξαν μου ἣν δέδωκάς μοι ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς·

ια· ὅτι τὴν τοῦ παντοκράτορος σάρκωσιν καὶ τὴν τοῦ μονογενοῦς θεότητα
καὶ τὸ γεγονέναι τὸν κόσμον διὰ τοῦτο· τὸ τοῦ ἁμαρτίαν ἀπὸ τοῦ
μαθεῖν· οὐκ ἐκ τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἀποσταλῆναι τὸν κύριον·

ιβ· ὅτι θεότητα τὴν τοῦ μεσιτεύσαντος· τὸν τοῦ μονογενοῦς καὶ ἀόρατον
τοῦ· τὴν τοῦ κόσμου καὶ σαρκωθέντος τοῦ παντοκράτορος σάρκα
καὶ τὸν ἀόρατον ἀπὸ τοῦ ἀοράτου πατρὸς ἀπεστάλθαι·

ιγ· Μετὰ τοῦτο τὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀμέριστον ἐκφωνεῖ· ὁ τῶν ἁγίων οὐδὲν
τοῦ μεταλαμβάνειν καὶ σώματος καὶ αἵματος θεοῦ παρὰ τοῦ κυ-
παρὰ τοῦ ἀδιαιρέτου καὶ τοῦ ἀμερίστου καὶ τὸν ὅλον ἐν ἑκάστῳ
φασὶ μέρει σάρκα·

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
KODAK Color Control Patches © The Tiffen Company, 2000 Kodak LICENSED PRODUCT
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

177

P. 6

Plut: 6, Cod: 17.

I.

II

III

589. 16.

Gregorius Nicenus de Gnomia hereticorum

Eunomij varia
Gregorij Nisę epla
Eusèbem ōroes sex contra Eunomium
Eusdem Apologia de sex diebus
Eiusdem contra grecos de Trinitate
Eiusdem epla de fide ad eos qui sunt inpatria
Eiusdem de humanitate christi
Eiusdem expō eor Verborū hic ē filius meus
dilectus — doest.
Cyrilli contra eos qui audent sē excusare
qm recte sequntur placita Nestorij
Ortodoxi Apologia
Epla ad Cyrillum incerti authoris
Solutiones dogmaticarū questiōm qas propo-
sita fuerūt B. Cyrillo

N° 17.

χρὴ πιστεύειν· ὅτι τοῦ καθ' ἑνὸς μόνου πρώτου λόγου· τοῦ ἐνὸς
ποιεῖ πρόνοιαν ὁ γρηγόριος ἐπισκόπου ἡ ἔννοια ἢ πόθεσις ἢ τοι τὰ
κεφάλαια προεγράφησαν πρότερον παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐκθεμένων·
καὶ ἐπεθήκαμεν μετὰ τὴν ἑνὸς μόνου ἔκθεσιν· τῶν δὲ λοιπῶν τῶν κατὰ
λόγων ἡ ἔννοια ἢ πόθεσις ἢ ἔννοια παρὰ μικρὸν ἐκτεθεῖσα· ἐγράφη ἐν τάχει θ:-

κεφάλαια τοῦ ἑνὸς λόγου.

ὁβ λόγος· τῶν ὡρίσατο ἁγίων τοῦ θεοῦ λόγου· καὶ τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ κυ
τοῖς μαθηταῖς ἀποστολικὴν διδασκαλίαν· καὶ τοὺς ταύτην παραδεξαμένους τρισμα
καρίους· καὶ ἑτέρους προσδεξαμένους τὰς ὁμολογίας· ὧν τοῦ προ
διαμόλουσι μαμβάνει:-

α: ξ· τῶν τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος θεότητα καὶ κύριον καὶ ἅγιον ἀποδεικνύντων ὁρμὴν μὲν
ἀμβλύτερον ἔσχηκεν:-

β: ξ· τῶν τὸν ὑιὸν τοῦ ἀϊδίου πατρὸς καὶ ἀϊδίου καὶ ὁμοουσίου καὶ ὁμοδυνάμου καὶ ὁμοτίμου
καὶ ὁμοβασιλείου καὶ ὁμοκυρίου καὶ ὁμοθεότητος καὶ ὁμοαϊδιότητος καὶ ὁμοαγαθότητος καὶ
ὁμοσοφίας καὶ ὁμοπαντοδυναμίας καὶ ὁμοποιητικῆς καὶ ὁμοπροστατικῆς καὶ ὁμοπρονοητικῆς
καὶ ὁμοκριτικῆς καὶ ὁμοδικαιοκρισίας καὶ ὁμοβασιλικῆς καὶ ὁμοδεσποτικῆς καὶ ὁμοποιμαντικῆς
καὶ ὁμοσωτηρίου καὶ ὁμοπάσης ἀγαθότητος καὶ ὁμοπάσης θεότητος καὶ ὁμοπάσης ἐνεργείας
καὶ ὁμοπάσης δυνάμεως καὶ ὁμοπάσης ἐξουσίας καὶ ὁμοπάσης τελειότητος καὶ ὁμοπάσης
ἁγιότητος καὶ ὁμοπάσης ἀρετῆς καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιότητος καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιουργίας καὶ
ὁμοπάσης ἀϊδιοποιίας καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικῆς καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικότητος καὶ
ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικῆς καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικότητος καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικῆς
καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικότητος καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικῆς καὶ ὁμοπάσης ἀϊδιοποιητικότητος
καὶ

ιγ: βι τὰν τὸν πατρὸς τοῦ γεννητοῦ καὶ ἀσυγκρίτου καὶ ἀπαραλλάκτου καὶ ἀεὶ ὁμοίου καὶ ἀεὶ ταὐτοῦ σημαντικὰ
ἐπίθετα τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα σημαίνει καὶ τὴν ἀπ' ἀμφοτέρων τὸν τε τῆς οὐσίας καὶ τὴν
ἀπὸ τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν καὶ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ἐκπόρευσιν παραδίδωσιν·—

ιδ: Προστούτοις τὰ συμπεράσματα τῶν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς ἐπιμελῶς ἐξετάσαντες καὶ
καθάρας παρὰ πάντων τῶν ὁμοιοπαθῶν τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ ὁμοουσίου καὶ
ζητοῦντος ὁμοιοῦσθαι· εἰς ταὐτὸν τὴν τροπολογίαν συνάγοντες κεκρυμ
μένην εἰδωλολατρίαν· σοφοῖς καὶ ἐν τῇ τῶν σοφῶν βιβλίᾳ·—

ιε: βι τοῦτο σ· τὴν παρελκυστικὴν οὐσίαν· ἀπαραλλάκτου μᾶλλον δείκνυσιν· ἐ
πεὶ πολλαχοῦ παραλλαγὰς καὶ ἀρμονίας ἐκδιδάσκει· τὴν τε μορφὴν
καὶ σφραγῖδα καὶ χαρακτῆρα αὐτοῦ φάσκων·—

ιστ: βι τοῦ τοίνυν οὐσίαν τὸ καὶ γέννησιν διαφέρειν τὸν μὲν ὁμοιοῦσθαι λέγοντα
καὶ βλασφημίαν· κροτάλοις σοι κεμάσθω ταῦτα·—

ιζ: βι τοῦ τὰ αὐτὰ περὶ τῆς τοῦ μονογενοῦς γεννήσεως παρὰ τοῦ μεγάλου ἡμῶν
πατρὸς εἰρηκότος· ὡς παραλλάττοντα τὸν ὁμοιοῦσθαι λέγοντα συλ
λαβεῖν τὸν λόγον πλήρη·—

κεφάλαια τοῦ ε λόγου·

α Ὅτι ἐλεγχθέντα τὰ παρὰ τῆς τοῦ αὐτοῦ τόλμης τοῦ ἀφρονοῦς ἐπιλελύσθω τὰ
ὅσα μὲν ἀλλοτριωτικῶς πρὸς ἡμᾶς· ἀμαυρώσεως δὲ· ἕνεκα τῆς περὶ τὸν ἀκτί
στου φύσεως ἀσεβείας· ὅτι μὲν δὴ αὐτὴν ἐξ ἀγενήτου· ἄλλα τε καὶ δύτης ἡ
ἀσθενεῖ διαμοιοῦσθαι παραμενεῖται· οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς θαυμάσαν
τες· τὰ μέρη τοῦ κόσμου θεοὺς ἐποίησαν· ἐμοὶ δὲ καὶ τὴν κατ' οὐρανὸν στρα
τὸν ἀφ' ὑψηλοῦ παρὰ τοῦ προφήτου καλοῦντος ἐξαριθμήσασθαι·—

β: βι τοῦ τὴν τοῦ πατρὸς διὰ ἐξαιρέσεως δήλωσιν· ὅτι καὶ χρ. ὁ θεὸς αὐτὸν βασι
λέα· ὁμοῦ καὶ τὴν παρὰ ὁμοιοῦσθαι τὸ ἄρρητον καὶ τὸ ἀόρατον καὶ
σιλείου· διὰ ταύτην τὴν ἐρώτησιν βδωσιν σαυτὸ· τὰς τοῦ διαιρέσεως καὶ ὑ
περεκφεύγειν ἐδίδαξε·—

γ: Προσάσαι σαι τὴν σεσωσμένης ἐπίγνωσιν καὶ ἐπὶ λ. καὶ αὐτοῦ δέχεσθαι τὸ
τρισθενὲς τοῦ δεσπότου· καὶ ὅτι τὴν σὰμὴν φύσιν σοῦ τὴν τοῦ
μονογενοῦς παρὰ τοῦ πατρὸς εἰληφυῖαν σιγῶμεν· καὶ ἐρημίαν τοῦ
πρὸς κοινωνίαν τοσ· καὶ τὴν τοῦ χῦ προσηγορίαν· καὶ τὰ ἐκ τῆς σὰρ
κωθεῖσης σοῦ τὸ τῆς τοσ τοῦ ἀμνοῦ χαρίσασθαι ταῦτα·—

δ: βι τοῦ τὴν εὐμοιοῦσθαι συκοφαντίαν· ὡς ἀμοιοῦσθαι κεκεμῶσθαι τοῦ μεγ
γαμιαίου λειομμένου τοσ· ταδιάστασιν δέχεσθαι· καὶ τὴν τοῦ μονογενοῦς
κεμῶσιν· ὑπὸ ἀνωμοιότητος τοῦ πατρὸς τοσ ἀμοῦ· ὡς τοῦ δέχεσθαι·—

ε: Μετὰ τοῦτο· οὐδὲ ἀχρεῖος οὐδὲ διαλειπόμενος· ἀλλ' ἐναχῆ καὶ ὑπομακρύ
σαι δέχεσθαι· ἀμαυρώσεως δὲ· ἕνεκα τῆς περὶ τὸν ἀκτίστου
κοινωνίας καὶ τὰς ἐνεργείας ἑαυτοῦ μεμαθηκέναι φαμέν· τοῦτο θείου
εἰς ἑαυτὸν τὰ αὐτοῦ τοῦ δούλου ἁμαρτήματα ποιησαμένου τοσ· καὶ τοῦ ἀμνοῦ·
τὴν ὑπὲρ τῶν πολλῶν προσδεχομένου· ἵνα καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ἀμνοκε
θείσης θείας φύσεως· εἰς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἀμνοῦ τοσ ποιησάμενος·
διὰ τοσούτων ἀπὸ φάσεως ἐξέθετο·—

κεφάλαια τοῦ ς λόγου·

α: Καὶ ὁ κτὸς δὲ λόγος· οὐ τὸν λόγον ἀμαυροῦμεν· τὸν ὑπὲρ τῆς ἀμῶν σωτηρίας
τοῦ· ὡς ὁμοούσιον τοῦ μεγάλου ἀμῶν θεοῦ καὶ σωτῆρος ὁμολογοῦμεν· ψευδῶς

Ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. τοῦ ἐν Πάτμῳ.
Ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Κεφάλαια τῶν προκειμένων λόγων·

προοίμιον ἐγκωμιαστικὸν καὶ διδακτικὸν ἐκ προσώπου τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν.

α΄: Ὅτι ἡ σοφία κρείττων ἐστὶ πάσης κτήσεως καὶ ἡδονῆς.

β΄: Ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ δῶρον θεοῦ καὶ ἀγαθὸν ἀνθρώποις.

γ΄: Ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ δῶρον θεοῦ καὶ ἀγαθὸν ἀνθρώποις.

δ΄: Ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ δῶρον θεοῦ καὶ ἀγαθὸν ἀνθρώποις.

ε΄: Ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ δῶρον θεοῦ καὶ ἀγαθὸν ἀνθρώποις.

ϛ΄: Ὅτι ἡ σοφία ἐστὶ δῶρον θεοῦ καὶ ἀγαθὸν ἀνθρώποις.

ι̃ν: Ὅτι ἀλλοι ἀορίστῳ καὶ τὰ βασιλείου ἐχρήσατο. Τοῦτο μᾶλλον ἐκεῖνῳ
πρέπον τῶν ἐκ τῶν ἔργων δεικνύντα:-

ι̃ξ: Ὅτι ἐγκαλῶν βασιλείῳ τὸ μὴ προστῆναι τοῦ λόγου ἐν τοῖς καιροῖς τῶν ἔργων
νῶν· οὐ δι' αὐτὸ ἐπιδεικνύμενος ἀλλ' ἑτέρων ἕνεκα τοῦ ἐγκλήματος:-

ι̃ο: Ὅτι πάντα ὁσαχῶς ἐνδύτων ὑβριστικὰ ῥήματα· ἐπαίνων τῶν
πραγμάτων ἐστὶν ἀναίρεσις:-

ι̃α: Ὅτι τοῖς χρῶσι χρήσατο τοῖς κατὰ τὸ ἆθλον σοφισμασι· οὐκ αὐτὰ κατασκευάζει
παρ' ἡμῶν δὲ μὴ λοιπὸν εἶναι τὸ κρίνεσθαι αὐτόν· καὶ μὴ ἀκατηγόρητον
τὴν ἀπολογίαν ποιήσασθαι:-

ι̃β: Ὅτι μαστὴν ἐπονείδιζει τῷ τοσαύτην ἀναφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀγώνων πρὸς
βασιλέας τε καὶ ἐπάρχους διαίρεσιν:-

ι̃γ: Μὴ λαν τῶν δογματικῶς αὐτῷ εἰρημένων· κατὰ αἵρεσιν πρὸς τὰ εἰρη
μένα μάχη:-

ι̃δ: Ὅτι καλῶς ἐποίησε μὴ μονογενῶν τοῦ σῴου δόγματος μὴ πρᾶ καὶ ὕλην
ἄγιον πνεῦμα καθὼς παραδέδοται δόνο μάζων· ἀλλ' ἄλλοις δόνόμασι χρησά
μενος κατὰ τὸ ἴδιον βούλημα:-

ι̃ε: Ὅτι καλῶς ἐποίησε μόνην τὴν τοῦ πρόσωπον ἐν κυριωτάτῃ νείμας κατά
τατων κατασκευάζων κατὰ τοσοῦτο πρόσωπον ἄχρονον τιθεὶς τὸν υἱὸν
καὶ τὸν πνεῦμα τὴν οὐσίαν κατακάτω:-

ι̃ς: Ἐξετασις τοῦ τῆς ἀποστάσεως μεγέθους· ὃ λείπει ὑποτετάχθαι τῷ
τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ οὐσίᾳ τὴν τοῦ πνεύματος φύσιν ἑνῶσαι κατεσκευάσθη ὅτι
συντάσσεται τῇ τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ οὐσίᾳ:-

ι̃ζ: Ἐξετασις τοῦ ἑρμηνευτῶν τίνες κατὰ τὴν φύσιν εἰσὶν ἀσεπεσθαι οὗτος λέ
γει τὴν τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ οὐσίᾳ:-

ι̃η: Ὅτι οὐκ ἀλόγον ποιεῖ εἰς πλῆθος οὐσιῶν τὸ δόγμα διαμερίζων· οὐδὲ
μίαν ἀποδείξειν τοῦ ταὐτὸ τοσοῦτον ἔχειν παρεχόμενος:-

ι̃θ: Ὅτι διὰ πλὴν λέγων τὴν θείαν οὐσίαν μέχρι ὀνόματος συγχωρεῖ τὴν
ἁπλότητα:-

κ̃: Ὅτι καλῶς ποιεῖ τὴς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ παρξεως ἐνέργειαν τινὰ προεπι
νοῶν διεργαστικὴν τῆς τοῦ χῦ προσταξεως:-

κ̃α: Ὅτι τῷ χαμπτωτέρα τῆς οἰκονομικῆς πλάνης τοῦ τῶν βλασφημιά:-

κ̃β: Ὅτι οὐχρὴ τὸ μεῖζον καὶ ἔλαττον ἐπὶ τῆς θείας οὐσίας δογματίζειν ἐνῶ
καὶ ἐκθεσις τεχνικὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων:-

κ̃γ: Ὅτι οὐκ ἁμάρτημα ἐστὶν ἡ τῆς πίστεως ἀναγραφικὰς μαρτυ
ρίαις σφαλισμένην:-

κ̃δ: Ὅτι μαθηολογεῖ μεγέθη καὶ διαφορὰς ἐργῶν καὶ ἐνεργιῶν· ἐν τοῖς δόγμα
σι τῆς εὐσεβείας τεχνολογῶν:-

κ̃ε: Ὅτι πρεσβύτερον καὶ ἀδιαστηματικὸν ἡνωμένα τοῦ υἱοῦ τὸν πρᾶκα
τασκευάζων· ἀναγκάθησεται μὴ δὲ τὸν πρᾶ ἀνάρχον λέγειν:

κ̃ς: Ὅτι οὐχαρμόσει καὶ τῇ κτίσει τὸ τοιοῦτον θεώρημα· ὃ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τὸ
πρὸς ἐχέτασθη· περὶ κείνοι βιάζονται· ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν τῆς ἀϊδιότητος σῴζειν
τῷ πρὶ θεωρεῖσθαι· τὴν δὲ κτίσιν· ἀπὸ τινος ὡρισμένου τὴν ἀρχὴ
ἐσχηκέναι ὁμολογεῖν:-

κ̃ζ: Ὅτι μᾶ τὴν ὑπέλαβε τὰς ἀχράντους ἐνεργείας· τὰ μὲν τὰ ἔργα ποιεῖν καὶ τὴν
παραλλαγὴν τῶν ἔργων παρηλλαγμένας τὰς ἐνεργείας ἐνδείκνυσθαι:-

κ̃η: Ὅτι μᾶ τὴν ὑπέλαβεν ἀπαράβατον εἰρμὸν ἐν τῇ τῶν φύσεων
συμφωνίᾳ σῴζεσθαι σταθμήν:-

6

κθ: Ο πλοῦτον ὧν ἔβη τὴν ἔνθεν περὶ ἁλὸς ἄλλοσε ἄλλοι βοσκήσαντες
λ: ἐκ δ' ὧν οἱ γε ὧν καὶ δὴ οἱ ἐπὶ τὰ ἄκρα
λα: Ο τὸν ἀετὸν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενον τὸν τῶν ὀρνέων βασιλέα·
λβ: Ο τὸν ἀλλᾶντα τὸν κρεμάμενον τοῦ ἱππέως ὀπίσω τὸν τοῦ·
λγ: Ο πλὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡφαίστου τεχνικὴν τοῦ δημιουργοῦ καὶ
τῶν ἐννέα μουσῶν τὸν προεστῶτα·
λδ: Ε μὴ νεῖσθαι τοὺς ἀλεκτρυόνας καλοὺς θεωρεῖ·
Ο ὁ δὲ ἱππεὺς τὸν προκείμενον ἀγῶνα·
λθ: Α πολλῶν πάντων·
μ Α ἀγὼν πρὸς τοὺς φιλοσόφους καὶ ποιητὰς περὶ
ἀρετῆς καὶ κακίας·
Ο πτηνῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τὰ ἄκρα·
Ο τὴν ἀλλᾶντα τὸν κρεμάμενον τοῦ ἱππέως ὀπίσω·
μα: Ε ἐπὶ τὸν ἀετὸν καὶ τὸν ἀλλᾶντα·
μβ: Ο τὸν ἀετὸν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενον τὸν τῶν ὀρνέων βασιλέα·
μγ: Ο τὸν ἀλλᾶντα τὸν κρεμάμενον τοῦ ἱππέως ὀπίσω·
μδ: Ε ἐπὶ τὸν ἀετὸν καὶ τὸν ἀλλᾶντα·
Ο ὁ δὲ ἱππεὺς τὸν προκείμενον ἀγῶνα·
με: Μ ἀγὼν πρὸς τοὺς φιλοσόφους καὶ ποιητὰς περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας·
μς: Κ ψευδοκένταυρον τὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἵππων·
μζ: Μ ῥήτωρ ἐν ἀγορᾷ δημηγορῶν τῷ δήμῳ·
Δύο ἀετοί·
Μ ἀγὼν πρὸς τοὺς φιλοσόφους καὶ ποιητὰς περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας·
μη: Ο πτηνῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τὰ ἄκρα·
Ο τὸν ἀετὸν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενον τὸν τῶν ὀρνέων βασιλέα·
μθ: Ο τὸν ἀλλᾶντα τὸν κρεμάμενον τοῦ ἱππέως ὀπίσω·
ν: Ε ἐπὶ τὸν ἀετὸν καὶ τὸν ἀλλᾶντα·
Ο ὁ δὲ ἱππεὺς τὸν προκείμενον ἀγῶνα·
να: Ο τὸν ἀετὸν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενον τὸν τῶν ὀρνέων βασιλέα·
νβ: Ο τὸν ἀλλᾶντα τὸν κρεμάμενον τοῦ ἱππέως ὀπίσω·
νγ: Ε ἐπὶ τὸν ἀετὸν καὶ τὸν ἀλλᾶντα·
Ο ὁ δὲ ἱππεὺς τὸν προκείμενον ἀγῶνα·

τὸ χρῖσμα τοῦτο ἐξετάζει πολλάκις. τὴν χάριν τοῦ φίλου σκέπτεται.
καὶ τὸ ἅμα πάντων προστιθέναι τὸ ἀφανῶς τι παρεῖναι τοῦ δόλου ἀλλότριον.
Οὕτω γὰρ τοῦ ἑνὸς μᾶλλον τι τῶν ἁπάντων τυχὸν ἀφέρεται τῆς θείας μετουσίας
τὴν ἀθάνατον δόσιν. ὅλος μὲν γὰρ ἅπασι μέδοχε τοῖς τῆς ἐκκλησίας μέλεσι
τοσοῦτος γὰρ οὗτος ἅπασι μεμέρισται. ὅσος μὲν οἰκτείρει τὸν πάσχοντα. ἐκείνῳ
δὲ μόνῳ πρὸς τὴν ἀγχέμαχον τῶν θεραπόντων ἐκίνησε. τὸν μὲν μόνον ἐν
τοῖς πάθεσι τῆς φιλίας. καὶ τοῖς ἅμα χαίρουσι συνεύφρανε. διὰ τὴν θείαν
κοινωνίαν οὗτος πρὸς τοὺς τραπομένους συμπαθὴς ἦν. οἷον τῇ τῶν ἡμερῶν
διαλλαγῇ φαρμακεύων τὸν ἀπαυτρόπαιον καὶ τῆς αἱρέσεως τὸ λοιπὸν
ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ καθαίρων τὸ φρενῖτιν δόσα παρὰ
τὴν διάνοιαν, ἀγριαίνει τοῖς θεραπόντων τι. καὶ πολεμεῖ καὶ
μάχεται. καὶ ἐχθρὸν νομίζει τὸν ἐκ τοῦ παραλόγου τὴν σωτηρίαν ἅπασι
παρασχόμενον. καὶ ταῦτα οὐχ ἅπαντα οὕτω σώματος τὸ σημεῖον βοᾷ τοῦ
παρόντος τυχὸν τοῦ παραμυθεῖται. ἀλλ' ὅλην ἀφορᾷ τὴν μεγαλοψυχίαν ταύτην
καθ' αὑτοῦ ἅπασι γινόμενον. καὶ ἐν μέλεσι τοῖς ἀρρώστοις. σχολῇ τις τὸν
ὁποῖόν ποτε βούλεται. τοῦτον τὸν μεγάλην τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦτον θηρίον ὄντα
διηνεκῶς τοῖς διαμένουσιν ἐν τῷ σώματι. καὶ μαρτυρούσης τοῦ λυσιτελοῦς
λαῶν ἐν ἀπορρήτοις τὴν διανοίαν τὸ λυσιτελές. ὁ τῷ ὄντι τὸ λυσιτελὲς μόνος
εἰς φῶς προκαλεῖται. ἀμείλικτον θρίαμβόν τι καὶ ἀτόλμητον ἀγωνιζόμενον.
ὁ τοῦ τὸ μὲν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σωτηρίας ἀγαθὸν τὸ διαφθορᾶς τιθημοῖ τοῦ
καὶ θαλπουσιν. ἡμεῖς δὲ διὰ τὸ ἐκτὸς προφητικὸν μακάριον ἡμᾶς.
> μακάριος γὰρ φησιν ὁ κρατήσεις καὶ ἐδαφιεῖ τὸν νήπιόν σου πρὸς
> τὴν πέτραν. ὅστις δὴ λιμαίνεις ἡ μάστιγας ἀφίκτορας χεῖρας. ἱεραρχήσαι τὸν μή
πω ὄντα τοῦτο λόγῳ καὶ ἐδαφίσαι πρὸς τὴν πέτραν. ὃ δ' ἔν τι τοῦ νήπιον
λαμπρὸν τέκνον πρόεθηκεν ἡμῖν. ἢ πάντως δὲ ἡμῖν ὀχῶ. τοῦτο τὸ τῆς ἀλη
θείας ὁλόγραμμον. μόνον ὁλόθηκε καὶ ἐφήμασι τὸ ἀσθενὲς ἡμῖν ἰσχύουσαν δείκνυσιν.
διὰ τοῦ ἄλγους τοῦ ὑπὲρ ἀσθενείας τοῦ σώματος. τὴν δὲ νίκην ἐμβαίνοντος
λειώσαντος. Εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε καὶ μὴ ὧν ἡ ὁλιγόλυσε κεῖνα καὶ ἀλλαυτιχλί.
διὰ σαρκὸς ὀφθαρτὸν ἀμιγῆ μόνον. καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ μεμελεατὸ τὴν ἐξ ἀρ
χῆς αὐτὸν κλῆρον ἀθεῖσαν χάριν αὐτοῦ. τὴν ἀπαράχρηστον ἐκείνην φύσιν ἀφθαρ
σίαν αὖ εἰς τὸ σῶμα τοῦτον πάσαν ἐκλθεῖν. ὃς τοῖς πρὸς τὸ σῶμα θέσεως
ταύτης τολμῆσαι. καὶ φθάρασθαι πάντα μόνον καὶ πᾶσαν ἡνίκα. τῆς
θείας ἐκείνης σάλπιγγος ἐχούσης. διὰ δὲ ὁ μὲν πρὸς θῆλος ὅλος αὖ
μένατο. πρὸ τέρμα μὲν ὀλίγον τι καὶ σκιοφόρον τὸ μεταῦθις τοῦ σώ
ματος τῆς γνόσεφανοῦ μόνος. τοῖς δὲ πολλοῖς σὺν μεθαρρυθμὸν
θῶ. μᾶλλον δὲ καὶ τὴν σκιὰν ἐκείνην τοῦ σώματος πρὸς ἀφεῖς καὶ κατα
λιπὼν τοῖς δὲ τοῖς ἀεί. οἱ δὲ ἀμφὶ μεσπέριον μεσοῖον τὸ ἐλαφρίαν τοῦ
λόγου. καὶ τὸ μὲν λιθιαμμαίμον τὴν μεταλείς ἀμαχεῖ τὸ τολμᾶν ἐμοί.
ὑπὲρ τοῦ σιγῶν τος σώματος διαμαρτάτι. πρὸς ἅμιλλαν. οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ
τοῦ ἄλλου σοί χώ τι ναὶ λόγου βίᾳ αὐτὸ. σωφρονεῖ καὶ σὺ. ἐαυτοῦ δὲ βιάζεται μὴ τὸν
νόμον. ἀλλὰ κρεῖττον εἰ δ' ἐπέρτι καὶ ἕτερος. ὅτι χιλιάς ὅλεσ' ὑθμοῦ τὸ
Ἐαυτὸν τὸ χαρίσασθαι τῆς σοφίας βίᾳ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κῦ πολιθύμουσι μ'.
Ὁ μὲν σὺν βίᾳ δὲ ἐπὶ τὸν μεμάμφασι πρὸς ἐκείνῃ μὲ μοίφλιμε τοῦ μεταφάτ τὸν
κλῆρον. διὰ τὸ τὸν ἀγαπᾶσθαι μεμένουσι. καὶ τὸν τῆς φύσεως μόμεσις. τοῦ
τοῦ χάρισμα αὐτὸς πρὸ τὸν ἄλλον οἱ κεῖ οὖ μεσι τὴν ἡμέραν μομίαν τοῦ λγβ.

ταύτης σοφίας· ἐξ ἐκείνου τοίνυν τὰ ἀσαρ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀμίρ
τοῦ φύσει· σοφὸς γὰρ τῇ σει τῷ ὄντι τὴν ἀσσυδημίαν ἔχει· καὶ ἀμίρ ὃ ἐ
στι μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δηλοῦσθαι φέρουσι τοὐνόματος τὴν προσοικείωσιν·
ἐπεὶ δὲ μία γὰρ εὐαρμοστοῦσα τῶν ἀρετῶν τὸ πολλοὺς διὰ δόμησιν τοῦ ἀμίμου· καὶ
πολλὴ πρὸς τὸ πολὺ τοῦτο τὴν σοφίαν σε τὴν ἐλευθερίαν· δεῖ τοῦ
τραχύτερον βουλόμενον τὴν δυσμαθίαν μὴ πρὸς τὸ τῆς ἀδομνᾶς λεῖον βοᾶν δεῖ
καὶ τοῦτο τοῦ ὅ· ὃ σα καὶ μεθ' ἡμῶν πολλοὶ σε αὐτοῦ κοινωνοῦσι τῆς μόσου
τοῦ δὲ ἐμαυτὸν προσαιρήσαιτο, τοῦτο οὐχ ἱερὸν ἐν δὲ τὸ μὴ βαίνειν τοῖς
αὐτοῦ· τολουμένοις· τὸ πρόσωπον τοῦ καὶ δοῦναι τοῦ νόμου τῆς αἱρέσ.
ὃ σα αὐτοῦ ἐλαυνομένοις τὴν τοῦ μυστηρίου παραδοχὴν ἀπορεῖν ἐφ' ὧν·
οἷς μὲν οὖν διδάσκειν αὐτοῦ ῥητοῖς· καὶ ὅσοις ὀκνηροῖς τοῦ καὶ εἰς ὄγκον ἔρχεσθαι
ἕρπουσι δὲ διὰ ταῦτ' παραδεδεγμένοι τὸ μὲ ασμα· τὴν τὸ αὐτοῦ ῥητὸν
τὸν ἐκείνην μυστηρίων· καὶ οἷα παρὰ τοῦ σώματος τοῦ μυστηρίου
ἱεροφαντοῦσι διδάσκουσι· καὶ τοῦ σημαίνοντος τρόπου καὶ φύσεως
σωματικῆς· καὶ τοῦ τὰ τοιαῦτα· εἴτ' ἐμοὶ σχολὴ διακρίνειας
μαθεῖν· ἐκείνοις δὲ ὅρος τοῦτο· οἷς ἂν ἀνθρώπου φέρειν τι τοῦ καὶ
παρὸν ὁ διαστάσεως· καὶ μεῖς δὲ οἷς γλισόμεθα· οὐδὲ γὰρ ἐπιτηρεῖν
τοῦ μὴ μεῖναι τοῦ τοιούτου μάλιστα· καὶ μόγις τι μὲν ἐμαυτὸν τὴ
τὴν καθαρότητα· οὐδὲ τοῖς ὄγκου μεταδόρυσι τοῦ δὲ ἐμφυλίου
καταφυσᾶν μὲν τὴν σωγραφήν· καὶ ἀμαθίαν τοῖς μὴ δυναμένοις
τοῦ σὶ· πολλὰ δ' οὐχ ἅπτεται τοῦ μὴ ἀπαντᾶν ὅτι καὶ
θάνατος τοῦ αἱρέσεως ὁρισμὸς ἐκ μιᾶς ὁδοῦ καὶ· τὸν αὐτὸν πρόσωπον καὶ
τοῦ ἐπιτήρησιν μὴ θαι πολλῇ τῇ· καὶ τοῦ ἴσον τοῦ διδασκαλεῖον μὲ
ποιεῖσθαι τοῦ εἶναι· τὴν ὅλου τὸ τοῦ παντὸς ἐπιθυμητὸν τοῦ μὴ ὑπὲρ
χθ· τὸ οὖν τοσοῦτον μὲν δίκλινον ὃ κατὰ τὸν ἄχειμον τὸν τοῦ
βασίλειος· ἢ ὃ κατὰ τὴν ἀρμενίαν ἀλάβαστος· τοῦ δὲ ὅλη μεταξὺ
παρεμβάσεις τοῦ ἱστορίας ἐξυπνιάζεται· τὸ τὸν τοῦ μείουσκο
τὸν αὐτοῦ μὴ καὶ· τὸ δὲ οὐχὶ μᾶλλον τὴν καινὴν αὐτοῦ δόξα
δοῦ τὸ μεγαλοπρεπῶς· τοῦ ὅτι γὰρ αὐτοῖς τὸ γνῶσθῆναι καὶ εἰς τὸ
σοῦτον ὁμοιασθῆναι· ἢ οὐχὶ διὰ τοῦ ναμδρὸν ἐκεῖνον τοῦ σχολῆ
εἰ τοῦ ἀμιθάζ ἑαυτὸν τοῦ ἑαυτῷ ὁρᾶν· τὸ γὰρ ἄδοκίμοις ὄντας
ἐκείνοις καθ' ὃ σὸν σωγραφὸς μαρτυρῇ· οὐχὶ μάχρις ὅ αὐτοῖς κρί
μα τοῦ σὶ μεταδιαμένειν ἀχόμενος τὸ γνῶσκεσθαι· ἀφορμὴ τοῦ μέγα
φρονεῖν εἰκότ' καθίστατο· τοῖς δὲ τι ταχθῆσι μοῦ τοῦ σὶ τοῦ ἐλεόν
ἔχειν τοῖς μεμβήνοις τοῦ μάλλον· ὅ κ ὃ τούτου τοῦ τοῦ ἐλεῶ τοῦ σὶ
σκιάζεσθαι μὲν τοῦ προτέρου ὑμοῦ τὸ ταυτὸν καὶ ἀμόμυμε·
αὐτὸ δὲ τοῦ μετὰ ταῦτα γνωρίμοις εἶναι· ἀφ' ὧν τὰ μὲν ἄλλοσ
ἐστὶν τοῖς γνωμοῦ ἔχουσιν· οὐ γὰρ ἅπτεσθαι τοῦ ἀφρονοῦντ
μᾶσθαι καὶ νόμιμοι σθῆναι· τοῖς δὲ τοιούτοις· ὃ ἄλλο τὰ τοῦ ὅρος τ
ὧν μερίασ δοκεῖ· Καὶ θάνατον φασὶ τοῦ ἀδέχεσθαι τινὰ καὶ τὰ τοῦ μὴ

τοῦμεθέκτικὰμὲνεἰσοδημθοδολεόΤ τοῦμεσόμεσοπόσουσφκοσάρθ
θήκαιτοιούτουσλόγουσ· τοίστὸνσοφὸνμοὐαὐτοῦδιακοσμεσθοδοῦσ
μόν· ἀλλοσφδὲτοῖςἀμβλίοσμεσθητάχηΤ τοῦμεσθητοῦτωνσάμβλ
θείασοῦχρκλίσδοσαιδβύθλιμον· οὗτοδὲφθαλμοὶμὲναὐτοκκόπτουσμὲν·
οὗτοδὲδοὺτωδοὺΤὰναὐταπαρασσόμεθα· εἰδὲπροσὅτιτὸτοσυμπερὰ
τοῦμηδομεθὰμφτοῖσέμπαντὶοἷςλύεσθαιπροσφυκε· καὶοὐκάντιτοῦν
καὶγὰρμὴνἀμφοῖνπαραπεπαρὰτὸμὲνἀμφεἰςτὸἀμβλιωθπροχωρήσφεν· ἅτιτ
χρὴτοτρέφεσθαιδιὰμέσουπαρθησσόσου· τὸσωμαχὸτῆσΤΟΜΚΑ
κοῦἀκολουθίαστὸκόπτειν· οὐκοὖωλεκαὶἐπὶτοῦμοιδορεῖσθαικαὶὑ
βρίζεινμᾶλλονοὐθὲνἂνδιαὐτὰμεμερισμέναισίφαντανΤῆσδυσὶτὰπρὸ
σφοραῖσ· ὥσΤ᾽ἐνὶσεἶναιφΤῆνὕβριν· ἐπεὶμοιδορίανΤὴνὑλοιδορίᾳ
ἀμεύροιτο, πολὺμᾶσσονπαρὰΤὸπροσφέρεσθαιΤοῦτὸμοίωσΤὸ
ΤΟΜ· διαΤοῦΤοπαρὰΤὸΤὸνὁμΤὸμὲσομόγμλεαΤΤολιπαν· ἴσηι
οὖΤαιλαὶχλάσμαμὲνμλαὶμοιδορίαμλαὶσλεσμέμεαΤαυ, πρὸσΤὴνΤὸ
ΔοῆμαΤὸἐξέΤασινμλεαΤὰσπαχοΤὸνμόγον· εἰδὲΤισπαραΤῆ
σθαίμεσΤὸμοιδορεῖσθαιδιάΤαφερίαμΤὴνΤοῦΤοῦμοίωσμὰΤΤιδὸσΤοσσ
λέγοισλεβιάσθαιαὐΤὸν· ὅσιμπροσΤὸχρόνεΤιμὴδιόλιολία.
διὰχαΤιμοσπαρημεΤῆσαναὐΤὸμεὐΤπρὸΤὴνἁμαρΤίαμλεΤολεσθαι
νουσαν· Τὸγὰργίνεσθαιλαλὸν, ὅΤιΤὸπροβλάσθαιμόνομαὐΤόκειΤαι·
καὶἔΤιἐκΤοῦμόμοπρ· οὗΤοὲχάνΤωνΤὸγμδιὰμαιοῦμεθοσ· ἀμβλίσθαν
σθμόΤηΤὸδιακρίνειμοὐκἄνΤιΤῆμεθῦ· προσΤιθῆσιΤοῦΤοισλαὶἁμα
ρΤᾶν· λαὶπροσΤὸμοιδορᾶνἔχοιμοΤΤοῦΤο· ἅΤανὃκμεβλιβλισιν ὡσ
μαχομένωνἐμοιοῦπολήμ· καὶὃξαμαρμόσΤωνΤὸμόγονἁρμό
ζονΤα· καὶΤαῦσὶδιαφοραῖσμαχόμενον· καὶΤὸὃναΤιἀφιδ
γόμενον· λαὶπολλαὶἄΤηΤῆπερὶαὐΤοῦλαλεῖσθαιμ· ἐΤιΤοίνυν

αὐτοῖς τὰ δι' ἀλλήλων, ἃ ξαίμην ἂν ἄρα. καὶ τὸν αὐθρωπον ὁμοίως τὸν κατ'
ἀλήθειαν αὐτὸν μὴ τοῖς τοιούτοις ἁρμόττοντα. ἀλλ' οὐκ ἐᾶσαι με
αὐτὸ προχωρῆσαι τὴν ἀρχὴν οἱ γνήσιοι μαθηταί· ἢ τοι μέγα τὸ
αὐτοῦ ὑβρίζηται καὶ μυθήσεται ἐλεεινῶς· τὸν διαυτοῦτο μά-
λιστα προσοδρᾶν τὸν τὸ δόγματι· ἀναισθήσεται δέ, τίς καὶ τὸν ἀμνὸν
φόνον οὐκ ἀμαυρούμενον· ὃς τὸν μὲν μυστηρίων ἀνεπαισθήτων μένων. ἢ ὃς τὸν
μὲν ταῦτα μυσταγωγοῦσι σωμένων· ἀλλὰ διαμφοτέρων ἐᾶσαι τὸ μέν
ἄρρητα διασῴζουσαν τὴν ἀναίδεσιν τὴν μετάστασιν· οὐ τὰ αὐτὰ γὰρ ὄκλη-
τέρεσι· οὐδὲ μὴ δέ, οὐδὲ ὁ μετὰ ταῦτα μαρτυρήσειεν· ὃς μὲν σὺν
θαυτὸν μόλογον γράφοσι, τὸν τὸ δοῦναι τῷ δόσι καὶ τὸν μέρον τὸ
τὴν· καὶ τὸν μὲν κομᾶν τιμοῦ πόλει νόμον μὲν αὐτὸ· καὶ ἄλου
σύτω παρὰ τὸν εἰδότων· οἷα τοῖς συκοφάνταις μὲν φέσιν ἴσασιν·
εἰ δὲ ὃς τὸν μὲ φεῖχησθαι τὶ δυμάτι σὲ νυθλοῖσκοπῆν· αὐτὸς ἁπα-
τᾶ τὶ σὺ χίος τοῖς οὐτου νόμεσι· τὴν πατρῴαν οὐσίαν καὶ τὸ ἱε-
ροσιώνης ἀφειδῶς ἀναλώσασι τοῖς πολίταις· καὶ μάλα τοῦτο
τῆς σι τοδείασκαιρὸν· καθὸ μὲν ὅσα φύτης τῆς ἐκκλησίας· ὃ τι δὲ τὸν
χρόνον τὸν παρεσυντόμως ἱστορεῖται καὶ μὲν ταῦτα μὲν δὲ τὸν
πολειφθὲν τὸν φείσαμενος· ὡς ἀμὲν καὶ αὐτὸς τὸ τοῦ ἀνοφόλου
καυχήσαιτο· ὅτι δὲ ὡς ἀληθῶς ἀμάρτημον οὐκ ὄφλον· ἢ πρόσοδον ἀφορμὴ
τὴν τοῦ δόγματος προφασίαν πᾶσιν ἡμέτερος· οἷς εἰσδύμεις τὰς
οἰκίας αὐτόλυμητος· οὐδὲ τὴν ἐκ τοῦ παθεῖν ἀλήθειαν· τὴν ἀληθῶς
τὸν διαφεύγειν περιφόλλον· οὐδὲ τὴν φύσιν ἣν τὸν ὑγιαίνον τὸν
τοιούτοις ἀνοσφρόφην μὴ θόμενος· ὁ κατὰ τὸν παλαιὸν μόμον
αὐτὴν ἀφὴν τῆς σκιᾶς· ὃς ἔστι παρθμολὺς τὸν οἰκουμένων ἀφο-
ριθόμενος· πρόσωπον δὲ καὶ μερισμός· καὶ καθὸ κάτερα
τάς ὁμοιάζεται· παρὰ τοῦ μαιρομένου πάρεστιν τοῖς ἀπὸ
δαυτὶ ὑθμένοις παιδεύον τος· οὕτω γὰρ ὃν τοῖς συγγράμμασι τοῖς
περὶ ἑαυτοῦ λόγοις ὑμνδιανθρύπτεται· ὁ μὲν δὴ μὰ ἀπὸ κρίας ὑπόρ-
ἀφιεὶς· ὃν οἷς ἀπ' τὶ πρὸ ὃν ἁμὴ δεξισχόσι· πόθεν τοίνυν καὶ ὃς
τοῖς ἁμαρτάνουσι τὴν μερισμὸν αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον διηλάγχθη· ὅτι
βλὴ καὶ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς μόνος, γαμαύτη μὲν μόμασθαι· ἢ τοῦτο μὲν
μεθορίσας τοῦ μὲν πατρίδος μὲν τὴν οἰκησιν μάχονται· ὃν ἀπὸ μὲν μὲν τὴν
τὸν σκορμίασιν τῶν μὴ σοχατιῶν· ἢ ἀπ' τὶ τοῦ ὁλτησίρθοσ γαμαύτην μὲ
μόμασθαι· ἢ πρὸ δὲ μὲ ὁμοσκαὶ τοῦτο πρόσωπον ὑποδέδεκται· οὐ γὰρ
ἄρρενὸν τοῖς ἢ μεθόροισω μὲν οἷς τοῦτο πρόσκειμενον· ἀνδόσθω,
ὁμοσάρεῖσθαι· ὑποδὲ τοῦτ πρόσωπα καὶ μέρισμὸς καὶ τὰς καὶ πᾶ-
τοῦ νομάζεται· καὶ οὐσιωίνσιν ὁ σοφὸς ὅτι λιθοῖμε
κροῖς παρὰ τοῦ συκοφάντου καὶ τὴν ἀρείαν· μεγάλην μὲν σὼν ἀρίαν τὴς
δοξιότητ τοῦ καὶ τὴν ἀρουμένου παρίστησιν· οὐ γὰρ ἂν πρὸς καὶ τὴν ἀρ-
ρίαν κόκι μὴ μένον· τὸν μὴ θόμον φειδόμενον· ὃν τοῖς μὲν ἀρετοτόροις ἀ

ὁ τι φάγῃ τὸ δικαιωμένον ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ φυτοῦ. σιωπᾶν δὲ χρὴ καὶ τὴν ὀπτασίαν
σεαυτοῦ τιμωρίαν. ὁ γὰρ ἐχθρὸς διαβάλλοντός σου τὸν ἀδελφὸν οὐκ ἂν ἀσχάλλοι,
τί δ' ἂν τοῦτο μᾶλλον εὐφραίνει· καὶ τὴν φωνὴν τοῦ ἀθλουμένου μαρτυρίαν τοῦ ἀσπό-
λελογῆσθαι συμβέβηκεν· μὴ σιωπήσεις ὁ θαυμάσιος τοῦ ἀθλουμένου τὴν ἐμ-
φασιν· ὅτι καθαίρουσά τι γέρας καὶ ἁρπάζομαι τοῦ τὸν ἑαυτοῦ τὴν ἀσθέ-
βειαν ὑποφαίνοντος· ἢ κύζικος προβαλλόμενος· ἀλλ' ὅμως δὲ προὸς τὸ δοκοῦν
δέχεται τὸ ἄθλημα ὁ δὲ ῥαιβὸς μὴ κίνημα δέχεσθαι καὶ τὸ σῶμα μεμβρῶ-
τοῦ μόγος· ὅτι δὴ ἀσθενεῖ ἀπὸ τοῦ πολὺν μὲν διαπνεῖν κίνδυνον ἔχον· δύο γὰρ τοῖς
ἡμεδαποῖς καθ' ἡμᾶς χρὴ θεωρεῖσθαι· ἢ ἀμφοτέροις, ἢ οὐδετέροις σκε-
ιβ: χρῆσθαι δικαίως· ἀλλ' ἐμὲ μὲν τοῖς ἡμεδαποῖς, τοιοῦτος· ὁμοδίαιτος
λοιποῖς τοῖς ἐφημερεύουσιν εἶναι τὸν μὲν ἀριθμὸν ἡμῶν· ἆρα τι ἀμελοῦμεν ὅπως δέχεσθαι
ται· ὁμοίως δὲ λοιπὸν τὸ καὶ αὐτὸ λέγειν· καὶ τοῖς τεραχυτέροις τοῦ πό-
νου μᾶλλον διδράσκουσιν· καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα καθαιροῦντες
χειρόμαι· φιλοσοφοῦσι δὲ διασκεδάσθωμεν δὲ λίαν τὰ παύθημι· οἰκισκομμα-
θάνομεν· καὶ θήρα ἀσφαλῶς ὅπως εἰμὶ μὴν· καὶ πάσης μᾶλλον προὸς τὸν φό-
βον τοῦ εἰσιόντων· καὶ φωνὴν καὶ μὴ μέμνημαι· καὶ τὰ ὅπως τοῦ προσω-
πουγωρίσματα· καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ ὅρων δὲ λίαν τὸ πάλιν
διασκεμμένα· ἀλλ' ἐκ καὶ μὴ δὲ ὑστέρων κατὰ φάσμα προσήκοντα καὶ
μόνα ἂν ἡμῖν τοῦτο μόνον αὐτοῦ δὲ λάζεσθαι τὸν τρόπον· τί γὰρ οὐκ οἶδε
τὸν μάγαιρα εἰρομάχου ἡμῖν· ὁμῶν τοῦ καιρὸν τὸν τοῦ μασιλέως σοῦ
λεντος κατὰ τὸν ἐκκλησιῶν τοῦ κῦ φιλομειδίας· ὁ τῶν ὑπερασπίστου
μεγαλοφυΐας τ' μόμενος· τοῦτο σοῦτου τοῦ προφήτου ὁμοῦ καὶ τ'
φομοιοῦτ' ὑπὸ λόγος ἡμῶν· πάσης τῆς ὅπως μὲν χαμηθείσης αὐτοῦ·
καταπολλῆξε ὑπερφερθείς τοῦ φρομήματι· τί σοῦ κατὰ τὴν ὁδὸ
αμάτων· τί σοῦ μεμαστὰ τὰ τοιαῦτα τῶν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ
οἰκουμένων· τὴν ὑπὸ τ' ἀμελθείασαν αὐτοῦ μάχην προὸς τοὺς κρα
τοῦντας ἡμόνος· τί σοῦ μεστοῦ πολέμων προὸς τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ
δοῦ· οὐδὲ γὰρ τοῦ ὅπως τυχόντ' εἰς ἡμῶν· οὐδὲ ὁμοσφισμένοις σκι
αμαχίοις τὴν τοῦ μικαὶ ἐκέκτητο δύναμιν· οὐκ αὐτὸ τὸ ὑπερβ
λὰν ἀδοξον· καὶ τὸ κ' τὴν θήραν αὐθήμιον· ἀμφὶ πᾶσαν μὲν ὑφ'
αὐτὸν εἰ χον ἀνθρουμένην· τότε τὴν ῥᾳδαμάνθυν ἀρχήν· καὶ τὴν
τοσαύτην μασιλείαν κομεῖν· προείλκυσε τὴν κατὰ τοῦ δόγματ'
ἡμᾶς δι' αὐτομολῆ· ἄδοξον τοῦ ὑφ' ἡμᾶς κείασ διάνοιαν αὐτοῦ·
προὸς ὃ αὐτὸν μὲν αφίσαν τ'· πάντας δὲ τοὺς ὅπως τοὺς εἰ καὶ τ'
προὶ αὐτὸν ὑπερασπίστας· καὶ τοὺς ὅπως τοῦ προφήτου προδυ
ναστεύοντας σωφρονιστὰς ἐχθροὺς ἰδιάσοντος· τοὺς μὲν ἐκ
σίους διὰ τὴν ὁμοιοτροπίαν τ' ὑμῶν προσκόμματος·
τοὺς δὲ πολλοὺς· τοῦ φόβου τοὺς δωσαμένους· τὰ πρὸ ἡδονὴ μετοίμ
χαριζομένους· καὶ διὰ τὴν σάπωσιν τοῦ μίασμα τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ αὐτοχεί
ροτέχνην· τὴν προὸς αὐτὸν μὲν δὲ κνυμένους ἀσυνδετί· ὁ τοῦ φυγαῖς

τοῦ φρονήματος. καὶ πολλὰ ὁ ἄθλη τοῦ θῦ, τοῖς ὀθυτὸς
τοῦ φόνου. καὶ τὴν βοῦν τοῖς τρομοῦσι δόξαν ἐσφαλλόμενοι·
εἰ δὲ ζητεῖς τούτων τὰς αἰτίας, εἰς αὐτὸν ἐμβαίνω τὰ πράγματα·
τοῖον μὲν οὖν βουφόνημα τὸ τῶν τοῦ κρίσιν τὴν μικαίαν καὶ
ταῦφρόνην· τοῖον δὲ μιμεῖται θυσία τὴν στρατηγικὴν βοῦν φασίας αὐ
τοῖρατον· πρὸς τοῦ μὲν ταῦτα τὰς δικαίους δοκιμοῦντ. οὐκ ἀναστοσεῖ
σθη τοῦ νόμου· τοῖος δὲ βδελυρίας ἡ τοιαύτη βοῦς ἔφανε· οὐσφρία
τὰς καὶ ταῦ τοῦ ταμιεῖον μεθύει· μέχρι τοῦ πρὸς τοῖς καρικάρου
ὄρους· οὐδὲ μὲν ἐλείπεται καὶ τὰ μικὰ φρόνημα καὶ ἡ γλῶττα καὶ τὸ
ὄμμα τῆς λιμνῆς· ἔως τοῦτο μὲν ἐλείπεται τῆς ἀνθρώπους οἰκουμένης· οὐτὰ
δωφτάς ἐστιν· πορνεῖα καὶ κιλικία· λύκιοι μὲν δοί· τοῖς δαμ·
ασκηνοί· καὶ φρύγες· ἕλληνες δὲ τοῖς μυσοῖς· μέχρι τῆς πορφυρᾶς
δασκανίας· οὐτὰ δὲ τοῖς θρᾴκης ἐστιν· ἔως ἡμῶν θρᾴκη καὶ τὰ πάτρια
τὴν ἔθνη· ἔως πρὸς τὸν ἱερὸν αὐτόν· τὰ τοῦ μὲν σκηνοπηγίαν
ὄμεθα· τὸν ἡμεῖς μὴ τι προκαυτιάζετε τοῖς τοιούτοις κακοῖς· ἀλλὰ μέρος
ἐκ πάντων τῶν ἐλαττωσαμένων ὁσμαῖος· τῆς κοινῆς τοῦ ἐκκλησίας ὀσμῆς
ρᾶς· οὐκ ἐστὶ σθε· ὄρος μὲν γὰρ πρόμαχον ἡμῶν· βοῦς τοῦ μὲν πατρὸς ἡμῶν δι ἐ
σθόσατο· ταῦτα τῆς ὁδηγίας τοῦ διδασκάλου ἡμῶν αὐτοῦ τὰ ῥήματα·
τοῦτα τοῦ ἐλαττόνων πολιτῶν τοῖς πρεσβυτέροις τοῦ νόμου· τὰ ἐλαττο
θήματα· οὐκ ἔστιν γὰρ ἀνοίκοις δικαίοις εὐδοκιμοῦντ· οὐδὲ ἀσπαστὰ τῷ
μὴ καὶ χάριν πρὸς πάσαν ἀπάτην ἀλιόμορος ἔχον τῶν μεμβεόντ· οὐδὲ τοῦ
τοῦ ἐλαττόμενον καὶ καταφθαρμένον θεσθαι μέγα κριμοῦ
τος· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐργοδόξαντ τὴν ἐμὴν τῆς τυχίας· καὶ τὸ αὐτρόπιο
καὶ ἀμφιβρεῖον καὶ γραμμικὸν τοῦ φρονήματος· οὐ τὸ ἐλαττορθομαρτία
μὲν τῆς πατρὶς ἀπάσης· ἱερὴν δὲ τῆς καθ' ἐκκλησίας· τοῦ δόξαν
μὲν δὲ πάντ' ἀριθοῦ, τοῖς ἐλαττάρχουσιν θεοῖς· ἀμαυτρόπιον τοῦ ἐμαρτία·
σιν κρεία τῆς τοιήτου σ· ἀσφάλμα τοῦ πάσθους φόβον· μυσαίοσις
τοῦ προθύμου τόπου· πάντα τὰ ὅσα τῆς κρεῖττον μοῖρα σεῖναι πάντα
φύται· βοῦ τοῦτον μόνον τοῦ δικαιμένου· ἀλλὰ τὸ μαὶ ὁτῆς βοῦ τῶν
πραγμάτων συμμαίμουσι· ταυτὸν γάρ ἐστι μόγον τὸ ταῦ μαὶ δικαιοῦσθαι·
καὶ ἐργοδόξαν τὴν μαρτυρίαν τοῦ λόγου· καὶ ἀμφότερα διαμένειν τοῖς
φόσασθαι· τὴν τὸ μὴ μιαίνεσθαι τῶν φανομένων· ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδα ὁ
τῶν τοσοῦτον μέγα τοῦ προκειμένου μὴ φανερὰν μάχλιον λόγος πρὸς ὃν καὶ
φον· τοῦ ἐφ' ὑμῖν παρὰ τοῦ συμφανοῦντος ῥηθέντ βοῦς φεύφομένους·
καὶ τοὶ τοῦ ἀνομίας κέρας οὐ μέρον· ἢ περὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ νόμου
διατριβὴ βοῦ τῆς τοῦ αἱμορραούσης μάτ ἐαυτῆς ἐργίας· τοῖς κυριοτ
ροις πρὸς ἀκρίβειαν λυομένου· ὅσον πρὸς ὦτον βοῦς φόνος κριμένου
μον· ἀνοβὴ τῆς ἐγκλήματι προσβάσας κακοίζειν τοῦ ἀχρήστου ἐστὶν·
ἀρκεῖ γὰρ ὁ φόνος σὺν ὁ βλαχὺς τὴν τοῦ θανάτου τὸ φονεύσαντα μέν·
Καρμηλοβρεῖα πρὸς τοῦ παλαιόν τοῦ μιαιφόνος ὃν ἀναβράγχιτας, οὗτος

αὐτὸ μὲν λόγῳ· καὶ ἀπολαῦσαι προσήκοντα τῆς οὐσίας· καὶ κατὰ τὸ μέτρον
τῆς δυνάμεως θεωρουμένην σαφῶς διὰ τῆς· καὶ τὴν τῆς ἀπολύτου τοσούτου μοι
δυνέφαρμόζειν μοίραν χρῆναι· ὃ ἐστὶν μὲν μερισταῖς καὶ πρόσκαιρος,
ὅμως τῆς ὡρωμένης καὶ τελειωθείσης θεωρουμένην σαφῶς τῆς· τῆς δευτέρας
ἀφαιρούμενον καὶ τὸ μέτρον τῆς τοῦ προσκαίρου ὑβρίσεως, καὶ τὸν τῆς
ἀπολύτου λόγῳ μὲν τοσοῦτον. καὶ δυνάμει τῆς τελειωθείσης ὡσαύτως.
τοσοῦτον μὲν καὶ ταυταιμερῆ τῆς τελείας ἀπολύτου, ὅσον καὶ ἡ ἀφαι
λογία τοῦ αἰσχίστου· δυνάμει τοιοῦτον μεταστρέψαι δύνασθαι. ὃς ἐκ
τούτου σημειοῦμαι τὴν μὲν τοῦ πρώτου οὐσίαν, ἀπολύτου καὶ ἀφθάρτου
μοίσθαι· τὴν δὲ τοῦ υἱοῦ μεριστὴν ἀπολύτου. ἀλλὰ τὴν καὶ τὸ σωτῆρ
τοῦ φύσει αὐτῆς παραμυθίαν· τοῦ δὲ ἁγίου πνεύματος πολεμαζειν ἐν
τοῖς σωζομένοις τὴν φύσιν· τοῦ τὴν ἀπολύτου λόγου κατολιγοστὸν τοῖς ἐ
λαχίστοις σώμασι τοῦ μέρους. ὃς γὰρ τὸ μὲν τελείως ἀπολὺ μὲν
ρεῖ τινὶ τὴν σέβαν τιάσε ἐξεμπλάζηνόμοιος ἦται, οὔτ' ὀμεῖ τῶν τελῶς
ἐστὶν ἀπολοῦσι, οὐδιαφθείρεται τὸ μὴ σωθῆναι δοκεῖν· καὶ ὅτι ταῦτα
μόρια τοῦτοις τοῖς λοιποῖς κέχρηται διὰ τοῦ ὑφ' ἑνὸς σαφῶς θεωρεῖ
σθαι· διὰ ὧν φανερώτερον ἡμεῖς χαριζόμενοι τῇ νῦν λεγομένῃ
ὑπολήψει καὶ τὸν λόγον τοῦ ἰοῦ καὶ τοῦ σπορᾶς ὁμοίως· συμπερι
γραφομένων φησὶ τοῖς ἔργοις τοῦ δημιουργοῦ· καὶ τοῦ ἔργου· ταῦτα
τῶν ἔργα σαμένων ἐνεργήσας παραμετρουμένων, ἀμελιδιὰ τοῦ
πάσας, καὶ τὰς ἐκάστη τῶν οἰκείων ὁμοίως μενόντων δημιουργήσας ἰδιότητας
τοῦ καὶ μεῖζον εἶναι· καὶ τὰ μὲν πρώτην· τὰ δὲ δευτέραν ποιήσαι
ταξιν· ταῦτα γὰρ ἡ καὶ φιλοσοφία τὴν ὁμοίαν χλὴν τῆς λέξεως μιᾶς.
διὸ θηρατὸν αὐτὸν τὴν ὁμοιαμεῖναι τοῖς ἰσοπλοῖς παραδειγμάσιν·
ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ λέγοντος μεταστρέψαντα ὁμοίως σαφηνισθῆναι·
συμπεριγραφομένων φησὶ τοῖς ἔργοις τοῦ δημιουργοῦ· ἔργα δὲ ὁμολο
γεῖται καὶ τὸ σπαρὲν· ὑπὸ δημιουργήσας δὲ, τὰς αὐτὸ τελείας καὶ τούτων δηλωτι
κὰς. δὲ τῆς ἀπολύτου μεριστῶν· ἀσυμπεριγράφθαι μὲν πρόσθεν ὑπάρχειν φησὶ τὰς
οὐσίας· ἃ δὲ τοῦ συμπεριγράφθαι μέλλοι· τὸ ἴσον σημαίνειν φάσκοντα τῆς
αὐτοντελεσθήσεσθαι οὐσίας πρὸς τὴν ἰσοτιμίσασαν δύναμιν· μᾶλλον
δὲ οὐχὶ δυνάμεις, ἀλλὰ δυνάμεις ἐμβρήσας· καθ' αὐτὸ σόμοιος θεῖ·ἵνα
μὴ πάσας τῆς τοῦ ἐνεργοῦντος δυνάμεις ἔργον ἡ τὸ αὐτοτέλεσμα·
ἀλλὰ τινὸς μερικὴν ἐνεργήσας· τοσοῦτον δὲ τῆς παθείσης δυνάμεως σκιμὴ
θεῖσης, ὅσον συμμεμερίσθαι μέλλει τὴν αὐτοπραγίαν τοῦ γινομένου ὑφα
νήσθαι· καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ δυνάμεις τρέπεσθαι φησί· καὶ τὸ μὲν ἔργον ταῦτα τοῦ
ἔργασαμένου ἐνεργήσαι σπαραμετρουμένων· τοῦτον δὲ ὁμοίως γενομένων
ἡμῖν διὰ τοῦ δόγματος τὸ μεριστὸν τρόπον· τοῦ θεοῦ μὲν γὰρ πρώτου ἔρ
γάνου τινὸς τοῦ σκευοτεμένου μὲν τὸν λόγον· οὗτος τὸ μὲν λόγου εἶναι
κύκλου σχῆμα τοῦ περιλαμβανομένου· διὰ δὲ τοῦ ἡμικυκλίου τρίτου χρὴ τὸν τοιοῦτον
ἀληθεύθαι τύπον· συμπεριγράφεται τὸ σχήματι τοῦ σιδήρου· τὸ δὲ αὐτὸ

:κ:

τὸν ἴδιον λόγον τοῦ μερισθῆναι· τοιαῦτα τὸν ὅλου λόγου τὰ
δόγματα· ὅστε οὐκ ἔστιν οὐσία καὶ ὑποκείμενον· καὶ οὐσίας τῆς ὅλης
διαιρεθέντος· τοῦ μὲν ἀρχὴ ὁ παρόντων· τοῦ δὲ οὐ τὰ παρόντα· τὸ
τοιαῦτα ὑπάρξαντα τινὶ καὶ ἀμυσταῖτα παραμεῖναι τῷ μεμερισμένῳ· ἵνα
δὲ ὁ νόμος ἀσαι παρασκευὴ τὴν παραίτησιν ἀμῶν ἀπολαβόντα ὁμοῦ
γλαυκὸν καὶ τὸ φιλογλαύκου· καὶ ὁ αὐτὸς παρεγγράφειν· οἷον τὸ μὲν ὅρκῳ
τῷ ἀμνησικακεῖν τὸν ὅλον δεδιαιρημένον· καὶ οὐσιωικὸν τὸ τὰ ἀνθρώπου
τὸ μέρος εἰς οἷον κατὰ φρόφει παράσκευὴ ἀκολουθίαν τοῦ μέρους· εἰ
γὰρ ἀν τοῦ φαυλότητος ἐνέργειαν τοῦ ὅλου· ταύτην δὲ ὁμοῦ παρεγγράφειν
τὸ ἐκτὸς ἀν τὸν ὑπαρξίας ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐσθὴν ἔργον· ἵνα μὴ τοσοῦτον τοῦ
τὸν τιμονθήσεται τὴν φύσιν ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐσμεν· οἷον καὶ ἡ τοῦ ἵππου φύσις
τὸ ἔργον μὴ φύσιν ἀν βουλάσθη τοῦ μέρους· τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐσθὴν ὑκτὸς
ὂν ὑπάρξιας· καὶ οὐ παρεγγράφειν ταύτην παρὰ τὴν δὲ πάντων παρόλλον
τὴν ποιεῖται· ὅτι οὐδὲν· οὐδὲ γὰρ ἔχει φύσιν ἀπὸ τοῦ τὴν ἐναντίαν τοῦ τὸ
ἐναντία παρεγγράφειν· οὔτε γὰρ ἀπὸ τοῦ παιρὸς ὅλου· οὔτε ἀπὸ τοῦ φαυλοῦ
τοῦ βοὸς μὴ· οὔτε ἀπὸ τοῦ σκότους φῶς· οὔτε ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ὄντος· ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ἀπὸ τῆς παρεγγράφειν τὴν οὐσίαν αὐτοῖς σοφίας οὐσιωικὸν μὴ· ἐκ
κοινὰ μεμιμοῦσθαι τῆς παρὸς τὴν ἀλήθειαν· ἐξαναλίσκοντος δὲ τὴν προσ τὸ ἔλαττον
παρεγγράφειν τὸ τοῦ μονογόνου ἀπὸ τοῦ φάσεως· καὶ πάλιν βοᾶν τὴν
τὴν σέβασμα τοῦ σεπαρὰ τὸν ἐν βὴ θεωρεῖν τὸν ἀληθῶς ἀπὸ καὶ κατασκευ-
ζόμενον, οὐ τὸ μόνον τὸν σεβάσμιον· ἀναλίσκοντος πάσας τὰς βλασφημίας τοῦ λόγου
ἐπομβρασθὴν θεραπείας· ἵνα μὴ τοσοῦτον καὶ μεγάλοις εἶναι· τὸ μὲν ὁμοῦ
ἀναλίσκοντος τὸ σταῦρωθὴν τὴν θεῖαν φύσιν ἀμῶν βομβύλιος· καὶ τὸ μεγα-
λοῦ καὶ τὸ ὅλου τοῦ διαλείμματος οὐσίας· οὔτε παρὰ τοῦ μεμαυλίκα-
μεν· οὔτε ἀφ' ἡμῶν αὐτοῦ σωθεῖναι μέχρι τοῦ μὴ ὠδωδωκέναι· τὸ σαρὰ παρὰ πάσι καὶ παντὶ τὸ δόγμα τοῖς τὸν ἴδιον τοῦ μέρους
καταδεχομένοις τοῦ ἀπολοιποῦ ἐρεύνης ἡμάτος· ὁ τοῦ δόγματος
ἀναλίσκοντος τὴν θείαν φύσιν ἀπὸ τοῦ κειμένου· ἢ παρὸς τὸ ὅλου τοῦ καὶ μὴ
καὶ μὴ ἄξιον θαυμάσαι παρεγγράφειν τὸ παρὰ μέρος ἢ τὸν μονογενῆ·
ἀλλὰ τοῦτο παρὰ τοῦ καὶ τοῦ μέρους ἀξίωσιν· μόνον τὸ δὲ
ὅλου τοῦ μονογενῆ· καὶ μὴ οὐκ εἶναι τοῦτο μόνον ἢ ἀναλίσκοντος
τὸν μόνον καθ' ἑαυτὸν· ἀλλὰ τὰ καὶ πολλὰ ἐστὶ μέρος ἀφ' ἡμῶν καὶ καὶ τὰ σκό-
μενα καθ' ὁποιονδήμερος ἐκ τὰ παρεγγράφειν· εἰ μὲν δὲ τὸ παρὸς τὸ
ὅλου ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ἐνέργειαν ἀπὸ βοῦλη· οὐκ ὅλου τὸν μόνο-
τοῦ παρὸς μονοθήσεται· ἀλλὰ τὸ παράσπασιν οὐδαίζειν ἀναλίσκοντος τὸ δόγ-
ματι· τὸ γὰρ τοῦ μὲν ὅλου τοσοῦτον τὸ ὅλου· οὐχὶ μικρὸν ἢ τὴν σάρ-
κα ταύτην σάλου λουθίαν δόγκρισιν· ἀλλὰ παρὸς οὐδὲ καὶ τὴν ὅλου τὸ
λέγειν ἀκίνδυνον· ὃ ὅσον παρὰ γὰρ ἀναλίσκοντος ὁμολογήσαι ἓν καὶ τὸ
ἐκ τοῦ ὅλου τοσοῦτον τὴν γόνιμον· οὕτω τὸ δὲ ὅλου ἀναλίσκοντος
μολογηθήσεται· τὸ δὲ ἐκ τοῦ μὲν ὅλου τοσοῦτον ἀναφαίνομενον· ὅταν γὰρ

: κγ̃ :

32

R. BIBLIOTECA PUBLICA EMBORA

λόγου. καθ' ὃ τὸ ΔΕ πρὸς τὸ ΖΗ οὕτως ἔσται καὶ τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ
σῶμα. διῃρήσθω τὸ ΔΕ κατὰ τὰ Θ, Κ σημεῖα ὥστε ἴσην εἶναι τὴν
μὲν ΔΘ τῇ ΖΗ, τὴν δὲ ΘΚ τῇ ΖΗ, τὴν δὲ ΚΕ τῇ ΖΗ. ἐπεὶ οὖν ἴσον
ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τῷ σώματι, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ ΖΗ οὕτως τὸ
σῶμα πρὸς τὸ ΖΗ. ἀλλ' ὡς τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ ΖΗ οὕτως ἐστὶν ἡ ΔΕ πρὸς
τὴν ΖΗ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΖΗ οὕτως ἐστὶ τὸ σῶμα πρὸς τὸ ΖΗ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὸ σῶμα οὕτως ἡ ΖΗ πρὸς τὸ ΖΗ. καὶ διὰ τὸ
ἴσον εἶναι τὸ μὲν ΖΗ τῷ ΔΘ, τὸ δὲ ΖΗ τῷ ΘΚ, τὸ δὲ ΖΗ τῷ ΚΕ, ἔστιν
ἄρα ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὸ σῶμα οὕτως ἡ ΔΘ πρὸς τὸ ΖΗ. ἀλλ' ὡς ἡ ΔΕ πρὸς
τὸ σῶμα οὕτως ἐστὶ τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ ΖΗ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ΑΒΓ πρὸς τὸ ΖΗ
οὕτως ἡ ΔΘ πρὸς τὸ ΖΗ. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ὡς ἕκαστον τῶν
ἐν τῷ ΔΕ πρὸς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ΑΒΓ οὕτως ἐστὶ τὸ ΔΕ πρὸς τὸ ΑΒΓ.
ὅλον δὲ τὸ ΔΕ πρὸς ὅλον τὸ ΑΒΓ ἐστὶν ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ΔΕ πρὸς
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ΑΒΓ. καὶ ὡς ἄρα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ΔΕ πρὸς
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ΑΒΓ οὕτως ἐστὶ τὸ σῶμα πρὸς τὸ ΑΒΓ. ἐὰν ἄρα
συμβῇ σῶμα τινὶ ἐπιπέδῳ ἀριθμὸν ἔχοντα τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις
ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ
σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα πρὸς τὸ
ἐπίπεδον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν ἐπὶ τῶν ἀσυμμέτρων ἀριθμῶν ὑποθώμεθα
τὰ ἐν τῷ σώματι καὶ τὰ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, ἔσται καὶ ἐπὶ τούτων ὡς ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα
πρὸς τὸ ἐπίπεδον. ἐὰν δὲ σῶμα τινὶ ἐπιπέδῳ ἀριθμὸν ἔχοντα τὰ ἐν αὐτῷ
ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα
πρὸς τὸ ἐπίπεδον, ἐὰν ἐν τῷ σώματι ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις
ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἐν ἐπιπέδῳ δὲ τινὶ ἀριθμὸν ἔχῃ
τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, καὶ
ἔσται ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ
οὕτως τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἐπίπεδον. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἀσυμμέτρων ἀριθμῶν
ὑποτεθὲν καὶ ἐπὶ τῶν συμμέτρων ἔσται. ἐὰν ἄρα σῶμα τινὶ ἐπιπέδῳ
ἀριθμὸν ἔχοντα τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν
ἀφεστῶτα, ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἐπίπεδον. ἐὰν δὲ ἐν τῷ σώματι
ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν
ἀφεστῶτα, ἐν ἐπιπέδῳ δὲ τινὶ ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις
ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, καὶ ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν
τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα πρὸς
τὸ ἐπίπεδον, τὸ ἐπὶ τῶν ἀσυμμέτρων ἀριθμῶν ὑποτεθὲν καὶ ἐπὶ τῶν
συμμέτρων ἔσται. ἐὰν ἄρα σῶμα τινὶ ἐπιπέδῳ ἀριθμὸν ἔχοντα τὰ ἐν αὐτῷ
ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα
πρὸς τὸ ἐπίπεδον. ἐὰν δὲ ἐν τῷ σώματι ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα
ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἐν ἐπιπέδῳ δὲ τινὶ
ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν
ἀφεστῶτα, καὶ ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἐπίπεδον, τὸ ἐπὶ τῶν ἀσυμμέτρων
ἀριθμῶν ὑποτεθὲν καὶ ἐπὶ τῶν συμμέτρων ἔσται. ἐὰν ἄρα σῶμα τινὶ
ἐπιπέδῳ ἀριθμὸν ἔχοντα τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις
διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἐπίπεδον. ἐὰν δὲ
ἐν τῷ σώματι ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις
διαστήμασιν ἀφεστῶτα, ἐν ἐπιπέδῳ δὲ τινὶ ἀριθμὸν ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσα
ἀλλήλοις ὄντα καὶ ἐν ἴσοις διαστήμασιν ἀφεστῶτα, καὶ ἔστιν ὡς ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἐν τῷ σώματι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ οὕτως τὸ σῶμα
πρὸς

÷

ἀλλὰ φυμάσσον τὸ μὲν διηρημένην τὴν τοῦ ὑποφασθαι διότητα·
οὐσιωδιαιροῦν τὸ δὲ τοῖς περιεσόμενοις τὴν τῆς οὐσίας ὁμοιότητα·
ὃ σὰρξ μὲν διὸ ἑτερογενῆ πράγματα ὂν τὰ τῆς ἀρχιλόγου τόμου
βάμοι το· καὶ διὰ τοῦτο παρόδομάσαι τὸ μιγαχαίαν τὸ δόγμα·
τὸ γὰρ κτιφὸν καὶ τὸ ἀλιστιτὸν ἐκδιαμέτρου προσάπτεται τὴν κατὰ
λε τὸ σῶμα μόμβον ὁμοίαν τίασιν ἔχει· εἰσῶν τὸ δὲ τὰ σὰρξ ἐσ
τ αχλὴν· καὶ τὸ τὸ λοιπὸν ἡ μὲν ὁμαμιχαῖα σμὸς· εἰς τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ υἱοῦ εἰς φιλαρήσεται· μάρο δὲ ταῦτα βάμοτον ἐναντίον· τοῦ περιεε
γότερον καὶ τὸ βαν τὸν λόγον· καὶ οὐδὴ σὰρξ ἴσα ἀπέτειναι· μὴ γὰρ
τοῦ εἰκότ τὴν ὑποφορίαν προάγεσθαι· ὅτι δ ὡς τοῦ οὖτ τοῦ κτιφ.
κατὰ τὸ ἴσον τοῦ ἀλιστιφ τοῦ αὐτὸ τιφήσεται· ὧν τὸ ἑτερογενὲς τῆς φύ
σης τὸ μὴ ὁσαύτ καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀόρτ· καὶ ὅσα σὰρξ μὴ ὑποφέρεσθαι
ὁσιλίσασθαι διάφασιν· εἰς ἀσύμφορον μὲν τὴν ἀφαίρεσιν προσάπτεται
τὸ δὲ διὸ ὃν ὑποχθήσεται· πασῶν γὰρ ἀράμμι καὶ σὰρξ μὴ εἶναι· καὶ
οἰκεῖα ὁμολογῶν τῆς φύσης καὶ τὴν ὑποφορὰν· καὶ ἀνομοίως ἀρίε
κατὰ τὴν φύσιν· ἀνόμοιαι εἶναι καὶ τὰ ὑφιμέματα· τὸ δὲ δ ὡς ἀμὲ
ἑφὸ κατέρου μὲν καὶ ὅσ ἐχούσης· οὐ δὲ τέρου μὲν ἀτομήσῃ πρὸς τὴν ἐκ
πλήρωσιν τοῦ ἰδίου θολήματ· καὶ εἰς τὸ σὺν τὸν ἑκάτερου μὲν δύναμ
το· ὅσον μὲν καὶ μοῦμται· εἰς ἀμφὶ ρι σμὸν δὲ κατέροις δὲ ἀρχὴ καὶ τα σῆ
σται· τοῦ ἀμὲν ἐμβοῆ τῆς δ ὡς ἀμέσως· εἰς τὸ ἀμ τὶ πολλὸν πρὸ ἴσης·
καὶ οὗτος τὸ τοῦ μαμιχαῖα νόμος τὸ πρεῖς δύσται· δ ὑο τὶ μὲν ἡμέρᾳ
τί ὁμ ἀμμίμοις ὁμ τὸ τοῦ μόγος· τῆς ἀρχῆς ἀμτὸ φαν ὁμ τὸ ν· τοῦ δ ἀλλ
λάσσον τὶ τῆς φύσης καὶ τῆς προαιρέσεως· πρὸς τὸ ἀμ τὶ κεί
μενον δ ἀ τιμι ὁμ τὸ ν· καὶ μῆ ται αὐτοῖς ἰδ τῆς ἑρατ τοῦ σθος
κατασιασ ἰδ· τὸ μαμιχαῖ καὶ νόμος ἀρχή· τὸ γὰρ τῆς οὐσίας
ἀσύμφορον· εἰς δὲ ἀρχὰς πορεύεται τὸ δόγμα καὶ ἡ ὁλόγως τοῦ
ὁλγος· τῆς κτιφὸς καὶ τοῦ ἀλιστιφ τοῦ δ ὡς μένας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἱ σως μὲν ἡμᾶς ἐρεῖ τὴν τοῦ αὐτὸ σοῦ καὶ κατασιασ ἰδ· οἱ πολλοὶ
αἰτιάσονται· καὶ οὐδὲ γράφεται τὸ παράπαν μὲν τοῦ πλοιπῆ
αὔξιος οὖσιν· ἑ τοῦ τοῦτο· οὐδὲ ὁμ ἡμεῖς ἀμ τὶ μάχ μὲν· οὐδὲ γὰρ
κατοικείαμορφὴν· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀμ τιμαχομένους· εἰς τὴν τοι
αὐτὴν πορίεργάσασθαι μὲν τὸ μόγος δὲ τῆς ἀκολουθίας
πρόσχθιμεν· εἰ δὲ οὐχρὴ ταῦτα μάχ μ· πολὺ πρότερον σιωπᾶ
σθαι

λ5:

διὰ τ̃ τοῦ νόμου μὴ τὸ πολλαχῶς δ λεγόμενον θορυβεῖσθαι μοὐφρίτ̃ης.
καὶ δι' ἃ λοιπὸν τὸ δόγμα τοῦτο τοῦ μετρίου μᾶλλον ἐμβλύμ̃ χρῆσθαι· ὃ γὰρ ὁ σοφὸς πᾶρ
καὶ τὴν παροῦσαν δόξαν μισοῦ μοι κρίνεται· διὰ τοῦτο οὐκ ἀ
λίβας· διὰ οὐκ ἄμετρος· τοῦ σοφρονοῦντος ἀμέτρου τοῦ παρῶν σου παροράσεως μὴ τὸν
γεμμένων τὸν· ὁδ' οὗ ἀρὸν τὸν ὁρισμὸν ἀπόδοιν· ἢ πάλιν ὁ τοῦ νόμου
ἐρασθεὶς καὶ ὁμολογήσας τοῦ εἶναι ἀναιρῶ· διὰ λύεσθαι μᾶλλον διὰ τὸ ὁμο
λογήσας ταῦτ· τὸ σὸν αὐτὸν εἶναι παρῶν· οὕτ καὶ ὅσῳ τοῦ θῦ τὸν νόμον· ὃ μὲ
εὐσθενῶς διὰ τὸ ἄρμενον τοῦτο εἶναι σιμαίνεσθαι· διὰ τὴν ὁ παροσιν ρείας τὸ
παρῶν οὐκ ἀρνήσεται· διὰ τὸ λῶν παρὸς τὸν ἐροικείοτ̃ τὸν τελεωτέρου νόμου
κρισθασιμεμένον· ὁδ' διὰ ταβλᾶν τὸν ἀληθείας· οὐκ ἐτὸν ἀρ
μενικὲν τὸν ἐν τὴν τοῦ παῖ παροσιν ρείαν ἁρμόσιμεμένων· διὰ διὰ τὸ αὖ
γόν μὴ τὸν αὐτὸν εἶναι διὰ τὸ αὐτὸ σφαλῆσθαι· ἐτὸδ' καὶ τοῦτο
παρὸς ὁλάχιν τὸ τὸν ἐρηθὲν τὸν αὐτὸ ποιᾶσ ζωτικὰς ἁμάρτημον· ὁ ποτ
οὐδὲν ἀφημὶ οὐδὲ τὸν κομιδὴν μηδέν· τὸ γραμματικὴν φιλεῖ καὶ τὸν δ ἀρ
γὸν παῖ τὴν νόμον ἀτικὴν τὸν χνολογίαν ὁ μαῖ μόνον ἁμαρεῖν· τί γὰρ οὐκοῦ
δεινὸν τὸν τοῦ νόμου ἁτ· τὰ μὲν ἀπολυτὰ τὸ λεῖ ἀσχέτ· τὰ δὲ παρός τι μεῖ
σχέτ μὲν ὁμοιασμένα ἐστὶν· αὐτὸν δὲ τοῦτον πάλιν ἐστὶν· αὖ λιπτὰ τὴν τὸ
χρομένων μὲν οὐμισητὸν βατ ρεῖν παρὸς βλεπτὸν ἐρμένεχειν· αὖ ἐφ' ἑαυτὸν μὲ
μᾶ μένα· τὴν ἀπολὴν ὁ τὸν δὲ κνυταδ ὢν αμμ· μᾶν τι ὁ μὲν ὁ δὲ πολλάκις·
τὸν παρός τι μένα· καὶ ἵ μαμὴ τοῖσ παῖ ῥᾶσ τὸν παροκαμένων μὲ ἑαυτὸν δὴν
. ειασ χρᾶ μὸν ὁ ἑαυτ μὴ κύμ ατον μόγον· ἑ ἑαυτ τὸν δ ο γμάτ' ὁ μᾶλλον ἁφ ἡνι
σθὲν ὅσαν· ὁ θ' ἑκὰ σπ̃ρ· καὶ ἁπασμὸς μᾶλλον καὶ μερίοις ὁ μοίασι μᾶλλοις
παρὰ τὴν σᾶ ἁσ γραφὴν ὁ μολόγ ζεσθαι· ἔ τι τοίμ ω δὲ κ τὸν ὁ μοίαν τοῦτ·
τὸ μὲν ἁπλᾶς οὐ τ' ὄφ' ἑαυτοῦ μεν μὴν μόνον· ἁπολύτ εἶ σειν· ὅ ιον· ἀφ ἑλαρ
π· ἀ ἀ μιος· ἀ βαρ ατ· ἢ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον· ταῦτα γὰρ· καὶ μᾶλλον ἕτερο
σῶ ι υσα καὶ οὐ λιτ ἁ μόκ μεν· ἁ σπρτι σμένην τὴν ἁ παῖ ρι σλῦ τὴν ὁ μοίαν οἰ
ὄρ ἑαυτοῖσ παῖ ρι γράφ ειν· ἑ τέραν δ' τὸν ὁ μοίαν· τὸ παρός τι χρή σιμον ἁ
παῖ σιμεῖ μεν μόνον· ὃ σπερ ἀ θόσ καὶ ὁ παῖ ρασσι φ̃· καὶ ἀ μφι λήπ τωρ· καὶ ὁ
σα τὴν σ τοιαύτ̃ σιμεμασ ἁ ρίσθαι· ὃ ὅταν ἰ φθῇ̃ τὸ τὴν σ μοι κθεῖσαν δὸ
μεν· ἀ ρχὴ σ ὁ νὶ ὁ μῆ ἁ μοιβὴ τὸν ὁ μοίαν τὴν δύ ναμιν· ἐ φ' ᾧ γὰρ τιν' ἀκ
θόσ παρεί ρηται· καὶ ὁ φ' ἑαυτὸ μ καὶ μᾶλλον τὸν παρός τι μᾶ μένα· οἷον
τοῦτο· καὶ τὸ ἀ ρτ̃· καὶ ὅσα τοιαῦτα· οὐ γὰρ μόχρι σταν τὸ σῶ μα τοῦ ἁ
πολύτ̃ σ τοῦτον δ ναμένῳ̃ λῦ σθαι· ὁ μᾶ ρ καθόλου τοῦ· ἕ λκος τοῦ ἐπὶ

57

γ τλόγ τοὺ παραυτὸ δήλωσαι. τὸ μὲν ὁμόγραμμον μὴ ἀλλ' ἀνόμοιον
τοῦτο παρ' ἐκείνοις. εἰ οὖν ὁμόγραμμον τοῦτο παρ' ἐκείνοις. ἄλλο τι ἂν εἴη
ῥᾴδιον τὸ ἀδύνατον τοῦτο. πῶς οὐκ ἂν ὀλυθήσειε λόγος ἀδύνατον εἶναι ἐκείνοις. πῶς οὖν οὐ μᾶλλον
καὶ ἐν τοῖς ἀληθέσι τοῦτο ῥητέον ἐστὶν ἀδύνατον. οὐχ ὅτι καὶ ἐν τοῖς ψευδέσι
τοῦ γλίσχρου τοῦ σοφίσματος. ἐκ τοῦ καταλείπειν τὸ ὅσον δοκοῦν τὸ ἀφαιρε-
λισθεῖσαν τὸ μεμιλῆσθαι τὸ ἀδύνατον. καὶ ἡ τοῦ ὁμοίου λεῖα τάσις ἀλλ' ἡ
θαττον τί ὄφελος ῥεῖσαι. τοῦ λόγου τὴν διαφορὰν δοκοῦσαν φέρειν τοῦ ἀδυ-
νάτου τὸ σῶμα τὸ ἀδύνατον εἶναι. οὕτω γὰρ ὁ τὴν τοιαύτην ψευδῆ ἀλήθειαν τιμῶν.
Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν δὲ τὸ αὐτὸ ἀπιθανόν. τάχα γὰρ ἐν ἑαυτοῖς καθαρεῖ καὶ
ταῦτα ἴδια λεῖα τάσιν λαμβάνοντα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν. ὁ συμβαίνει μὴ διάσασ-
τιν εἶναι μετεῖναι τὸ στενὸν μὴ ὁμοίως ἀπτόμενον. λεῖα γὰρ ἦν πρότερον
κ Ταὶ λεῖα ἔσται ἀφεῖσα ταύτην ἀνάγκη ἐστὶ τὴν ἀλλοίωσιν τὸν λόγον. οὐ
βούλεται ὁ μόμιος ἐν τῷ τοῦ παρόφωνα καὶ τοῦ ἁρμονίου τοῦτον ποιεῖσθαι
τὸν λόγον. ἵνα τὸ αὐτὸ μήκους τοῖς μονογράμμοις λεῖα τάσιν λαμβάνοντα. καὶ γὰρ
Καὶ πολὺ τοῦτο παρὰ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ τὸν ἀριστόξενον. ὅτι ὁ μὲν ὁμόγρ-
ραμμα ταῦτα ἀριθμεῖσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς ἀνοικεῖα ταῦτα τὰ ὁμόγραμμα
πολλαπλασίονα τὰ ὅμοια εἰς τὸ ἄνισα προσάγομεν. εἰ οὖν τὸ αὐτὸ τὸ
τοῦ μήκους ἔχοντα. ἀλλὰ σημαίνοντα παρίημεν ὁ μόμιος τὰ ὁμόγραμμα. καὶ ὅτι
ὅτι τὸ ἀνόμοιον ἐκείνοις ἐστὶ τὸ σημαινόμενον παρέχεται. καὶ γὰρ καὶ ὅτι τοῖς μοι
ταῦτα πολλαπλασίονα τὰ μὲν ὅμοια ἀνίσως διαστήσεται. καὶ χρὴ
ὅτι ταῦθα τοιοῦτον μὲν πεῖραν δέξεται ὁ μόσον ὁμόγραμμον ἐκείνοις τοῖς
ὅμοια εἰκάζεται. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ὁμοίων
σημαινομένοις. καὶ ὁ μόμιος μιμεῖται τὸ ἐν τῷ ἀριθμῷ πρὸς τὸ ἄλογον. ἀλλὰ
καὶ τὰ μὲν τρία τὸν φθόγγον ἐκείνοις φασί. καὶ τὸ σημαινόμενον καὶ διὰ
τοῦ ὁμοίου διαφορεῖσθαι. ἵνα τὸ αὐτὸ μήκους καὶ τοῖς μονογράμμοις λεῖα τάσιν. καὶ γὰρ
καὶ ἐπὶ τοῦ θείου μέλους ἐστὶν ἀφιέναι. ἀλλ' ἡμεῖς ἀνοικεῖα ἐκείνοις. καὶ ὅτι ὁ μὲν
πολλαπλασίονα τὰ ὅμοια εἰς τὸ ἄνισα προσάγομεν. εἰ οὖν τὸ αὐτὸ τοῦ

ὁ γὰρ τῆς ἀρχῆς καὶ τελευτῆς λόγος· ὑπάρχει δὲ καθ' ἑτέρωσ τὸ μὲν ἕτερον
καὶ διάφορον ὑπάρχον τὸ σημαινόμενον· οἷον ταὐτὸν καὶ διὰ τοῦ
μοναδικοῦ τοῦ λευκὸν διάφορον ἀλλήλοις ἁπτικῆς· οὐ γὰρ ὁμοίως ἐστὶ
σημεῖον· ὁ μὲν γὰρ ὅρος τινὸς τοῦ πρός τι ἀρχῆς λόγος· οὐ τὸν αὐτὸν δὲ
σῆμα τοῦ πρὸς τοῦτο ὅρου· ἀλλ' ὅτι τὸ μὲν ἁπτικὸν ἐκείνου τοῦ πρὸς τι
τοῦ ὁριστικοῦ τῆς ἀρχῆς λόγου· οὐκ ὢν καὶ τὰ ὅλα ἑαυτοῖς ἀντικείμενα
ἀλλήλοις ἔσεσθαι· καὶ ἀνταλλήλων
διαφθαρτικὰ· καὶ ἄλλο τι ὁ μὲν λιθώσασθαί φησι τὸ ἁπτικὸν τοῦ ἀρχοῦ πρὸς
τι κεῖται τοῦ τοῦ ὑποτιθέναι ἀρχὴν δηλοῦντος· ἄλλο δέ τι τὸ αὐτολεύτητον·
ὁ πρὸς ἁπτικὸν τοῦ τέλους σέβη· ἆρ' οὖν ταῦτα τὰ δύο εἰς τὴν δυτικὴν
τοῦ λεύφερον τὰ ἀνθήσουσι· τὸ τὸ αὐτολύτητον φῶμι καὶ τὸ ἀνάρ-
χον· διότι πᾶν ὑπάρχον καὶ ἀσυμβάτως μεμορφωμένον τοῦ ἑαυτοῦ
ἀποδέχουσι· τὴν γὰρ τοῦ τέλους πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐναντίωσιν· ἢ ἑκατέ-
ρου τούτων ἀντικειμένη διαφορά· καὶ ἐφ' ἑαυτοῖς ὁμοίως ἔκρυται· τὰ γὰρ
τοιαῦτα κεκινημένοις ἐναντία· καὶ ἀλλήλοις ὑπάρχοντα ἀπαίτει φησίν·
ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλως ἐστὶν ὁτιοῦν τοιοῦτον τοῖς ἐναντίοις ἐχόμενα τὴν
φύσιν ἀντικαθίστασθαι· τοῦτο καὶ πρὸς ἄλληλα τὸ ἐναντίον ἔχει·
ὡς δυοῖν τοῖν ὑποδεγμάτοιν ἐστὶν εἶδος· τὸ πυρὶ τὸ ὕδωρ ἀνθαλῶν·
οὐκοῦν καὶ αἱ αἱρετικαὶ τοῦτο δρῶσιν εἰς ἀλλήλας ἐναντίωσιν·
ἅμα ἐστὶ καὶ τοῦ πρός τι μᾶλλον· αἱρετικὸν δὲ τοῦ ὕδατος
ἐστὶν ἡ χειρότης, τὴν τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ πῦρ ἐναντίωσιν· καὶ αἱ αὖ τῇ
κειμέναι τοιοῦτόν τινα τρόπον καὶ ὑφ' ἑαυτῶν διὸ σώζεται τὸ ὡς ἐναν-
τίως ἔχειν μόνον γίνεσθαι τὸ ἰσχυρὸν τὴν ὑγρότητα· οὕτω οὖν καὶ τῆς
ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τοῦ ἐναντίως διαλελυμένου· τὰ αὐτῇ κείμενα
τούτοις ὁμόμαστα, καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα τὸ λιθώσασθαι
μόνῳ τὸ αὐτολύτητον· ἅτοιμον τὸ ἕτερον τούτων μόνον τῆς οὐσίας
ὑποδεκτικὸν ἁμαθῆ ζωὴν ἔχειν· τοῦτο μὲν γὰρ τὸν αὐτὸν ὑποκείμενον μᾶλλον
ἐκ τοῦ μεσάσαι πρὸς μεταπτῶσιν οὐ τὸ εἶναι· ἐν μόνοις τοῖς
ἀναρχοτελεσγραφοῦσιν τὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν· πρὸς δὲ τὸ αὐτολύτητον
οὐκ ἔτι ἐκτείνοντες· εἰ δὲ ἀμφότερα εἰς τὴν τῆς οὐσίας μόνον φύσιν
τὸ λεθήσουσι μὴ οὐδὲν ἕτερον· ἢ ἕξεναντίωσιν ἐναντίων συλλείσθαι ἀπὸ
φανοῦνται ἑαυτὰ τὸν ῥιζοβύτην τρόπον· τὸ ἑαυτὸν τὸ τέλος πρὸς τὴν
ἀρχὴν ἐναντίωσιν· τὸ αὐτολύτητον καὶ ἀναρχοτελεσταυδιαφθορᾶς·

ὅτι τοῦτό ἐστι μαρμάρου καὶ ἀριθμός. ἀλλ' οὐχὶ τὴν τοῦ μαρμάρου θεωρᾷ ταυτότητα.
Καλοῦμεν δὲ καὶ μαρμάρου πολλοὺς ὁμογενεῖς ὄγκους. ὁμογενεῖς δὲ τοῖς
κόλποις τοῦ πόρου. οὐ μὴν τοῖς κολπίσκοις. οὐχ ἁπλῶς δέ. οὐκοῦν ἀπόδειξις
ἔσται διὰ τούτων. τὸ ἐναίδιον τοίνυν θεωρεῖσθαι ταῖς πόροις. τὸ δὲ μὴ
ἐστὶν ὁμοειδῆ καὶ φύσει καὶ ἀριθμῷ. καὶ πολλὰ ἀριθμῷ ὁμοειδῆ καὶ
μόνα μόνοις. ὧν μὲν χωρὶς ἕν ἑαυτοῦ μᾶλλον εἶναι τοῦ τόπου. τῆς ἐναντίας
βεβαιοῦσθαι καὶ παραπολλησίασε φησίν. εἰ γὰρ ὧν καθ' ὑπόληψιν ἓν μᾶλλον. δῆλα
μὲν ἐστὶ φύσει καὶ σοφίᾳ καὶ ἀληθείᾳ. καὶ φῶς καὶ ἀγαθόν. καὶ εἰρήνη καὶ
ζωή. καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸ τοῦ τοίνυν εἶναι μὴ καθ' ὑπόληψιν ἐστὶν οὐδὲ τῶν
ἁπλῶς ὄντων. τοῦτο δὲ μή ἐστιν ὄν. καὶ ὁμοίως τοῦ τοιούτου
ἀριθμοῦ. τοῦ παντρόφου ὁμοίως μοναδικοῦ. ὃ σαφῶς μὲν οὖν τὸ
πρὸ ἑνὸς τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀριθμοῦ μὴ μοναθεῖν. μηδὲ εἰς ταύτην τὴν
αὐτοποίαν ἀνάγκην τοῦ λόγου. ἀμαλαίας ἐστὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ διδασκάλου
του. τῆς ἀϊδιότητος τοῦ πόρου. ἢ πόθεν τοῦ ὑφ' οὗ ποιεῖσθαι θεωρεῖ
ται. οὐ χάριν παντελῶς καὶ τὸ ὁμόμαστον ὅσον πρὸς ὁρμὴν ἔχειν
ὑποδρᾶναι μὲν φύσει μάλα. τὴν τοῦ πόρου μᾶλλον ἢ ὅλως καὶ τόρμην τῆς
ἀληθείας ἐκτιθέμενον μὲν ὑπὸ τῆς σοφίας θεοῦ. ἢ τῆς καθ' ὃ εἴρηται τῆς
σχετικῆς διανοίας. καὶ τὸν ὑφ' οὗ μεθθαυτῆς σωθρόνως ἔχειν ὑπὸ
δὲ ἐστὶν ὑπὸ τὸν πόρον ὅσον πρὸς ἐστὶ καθ' ὃ εἴρηται καὶ ὑπὸ τοῖς ὑπ'
πρὸς θρόνοις. ὅτι τὸ θεῖον ὑπὸ τῆς φύσεως τῆς πρὸς τὸ μεῖθον ἀύξησ
οὐ πρὸς δέχεται. οὐ γὰρ ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἀριθμῷ ἄμμο. οὐκ ἔστι τοῦ μὲν οὐσι
ασμὸν πρὸς μαρμαίνει τὸ πλεῖον. ἀλλὰ ἁπλῶς ἄπειρον. οὔτε ἀπὸ ἀμμο
τοσοῦδε ἔχει. οὔτε πρὸς μαρμαίνον τὸ μὴ ἄμμο. οὔτε μᾶλλον τοῦ ἀπείρου μὲν
τοῦ ἄμμου. καὶ ὅτι μεταφορικὸν καὶ ἀλληγορικὸν καὶ ἀφανὲς
πρὸς αὐτὸ μὲν καὶ ὑπ' αὐτοῦ πανταχοῦ. ἀμαλαίας ὄρος μὴ οὐκ ἔχειν
κτίσιν αὐτὸ πρὸς γενόμενον. τὸ πανταχοῦ τὸ ἀριθμοῦ τὸ καὶ ἄλογον. ὅτι πρὸς
ἐστὶν ἄνθος. λίγνυμενικὸν θεοπρεπῶς. τὸ πάσης τῆς ἱστορίας πρὸς
ἱερατικὸν τὸ καὶ ἁγιαστικόν. ὃ πανταχοῦ μὲν πάσης ὑπερβολῆς καὶ θεῖα
λεται. ὡς μηδὲν ὑπὲρ μετὰ χεῖρα λαμβάνεται. ἢ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸ χρι
σμα μοῦ. ἢ τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν βασιλείαν. ἢ τῆς σοφίας πρὸς
τὸ πανταχοῦ τῆς σοφίας. ἢ τῆς ἀληθείας πρὸς τὸ πανταχοῦ ἀληθεύσας. ἢ τῆς
δυνάμεως πρὸς τὸ πανταχοῦ τῆς δυναμένου σαι. ἀλλ' ἐκ δευτέρου τὸ πρὸς τοῦ
τοῦ μὲν ἀνθρώπου μέρους. ὃ ἔστι σοφία τε καὶ ἀλήθεια. καὶ κοινωνικὴ

καὶ ὁ σὰρξ διαμεμόμμεθ᾽. εἰ γὰρ περὶ τοῦ παρόντος τοῦτο· καὶ λιμεῖς σωθησόμεθα· εἰς γὰρ ἐστιν ὁ ἀληθὴς παρ᾽ ἡμῶν· καὶ πάντα ἡμᾶς καθ᾽ ἓν καὶ ὡσαύτως καὶ ὡσαύτως ἔχον· καὶ οὐδὲν ὁ παρ᾽ ἑτέρου οὗτος μᾶλλον· οὗτος μᾶλλον μέν· εἰ τοίνυν ὁ τοῦ παρόντος ἀμφισβητήσει τοιαύτη φαμέν· μὴ μεχθῶμεν τῷ δόγματι τῆς ἀσυνήθειας· συμφωνοῦμεν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέρος· ὁμολογοῦμεν τὸν παρόντα τοῦτο καὶ ὡσαύτως ἔχειν· ἓν καὶ μόνον ὁμολογοῦμεν· τὸν τῆς εὐσεβείας λειτουργὸν λόγον· ἀμφισβητοῦντες περὶ τοῦ ὑπ᾽ αὐτοῦ· οὐ χωρὶς οὖν τοῦ παρόντος ἐστὶν· οὗτος μόνος· εἰ δὲ ἄλλον τινὰ παρὰ τοῦτον παρ᾽ ἡμῖν ἀπαναλάσης· ἰουδαίοις διαμάχοιο· ἢ τοῖς ὁμολογουμένοις αὐτῇ σαφῶς· ἐφ᾽ ἡμῖν παρὸν τοῖς χριστιανοῖς διαφορά· τὸν αὐτὸν μὲν αὐτὸ ὁμολογεῖν· εἰ μή τι καὶ ὁμόνομόν ἐστιν ὕστερον· ἢ καὶ τὸν λειτουργὸν παρ᾽ αὐτοῦ μεῖναι μὴ παραδέχεσθαι· εἰ δὲ χριστιανοὶ εἰσὶ μὴ τοῖς τοῦ πατρὸς υἱοῖ· χριστιανοὶ δὲ ÷ κἀμοὶ· αὐδὲ τούτοις ἐφ᾽ ἑξῆς προστίθησι· ταὐτὰ ἐστὶν· οὐκοῦν μονόμαχος ÷ φησὶ τῆς αὐθεντίας· οὐμφερισμὸν τῆς δόξης· οὐσυμμερισμὸν τῆς οὐσίας· δ ÷ σωτῆρος μόνον τῆς βασιλείας· εἰ γὰρ ἐστὶ καὶ μόνος θεὸς ὁ παντοκράτωρ ς: ÷ θεὸς θεῶν· κύριος κυρίων· καὶ κύριος κύριον· οὐκοῦν δὴ παρὰ τὸν μονοκράτορα ὁμόμοιος· τὸ μὴ κοινωνεῖν αὐτὸ τῆς αὐθεντίας τοῦ παντὸς διαμαρτύρεται· εἰ μὲν γὰρ παρὰ τὸν εἰδότα μόνον τὸν πατέρα καὶ τὴν παντοκρατορικὴν μόνην τοῦ εἶδος μορφοῦντα τὸ πᾶν μετὰ τοιαῦτα μένει· καθὼς καὶ ὁ παῦλος ἀναῦτὸ οἰκεῖ ἐστὶν συμφωνήσιος χῶ παρὼν ἀνελίαρ· οὐδ᾽ > κοινωνίαν παρ᾽ αὐτοῦ ἔδομεν· καὶ λιμεῖς σωθησόμεθα· ἀλλ᾽ εἰ τὸν μονοκράτορα ἀναῦτὸν μόνον ἀρνεῖται τὸν παντοκρατορικὴν ἀφορίζει θεότητ᾽· μανθάνω ὅτι διαμάχεται τὸ ἀσυνείωτον καὶ αὐτὸ μορίαν ἑαυτοῦ καὶ τὰ σὰ ἑαυτοῦ· ἢ γὰρ ἀρνεῖται καθόλου θεὸν εἶναι τὸν μονοκράτορα· ἵνα φυλάξῃ τὸ παρὸν τῇ θεότητι· παρὸς τὸν κύριον ἄλλον μόνον· καὶ διὰ τοῦτο παραιτεῖται· τὸν αὐτὸν χριστιανὸν ἀρνησάμενον· ἢ ἀδύνατον καὶ εἶναι μονοκράτορα τὸν αὐτὸν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀντιμαχόμενον· ἀμάλιτα ὅσα αὐθοῖς αὐτοῖς παρφυάδα ὁμολογᾷ· τὴν διαφορὰν τὸν μφισβητοῦντα ἀλλήλοις ὁμολογεῖν· ὁλόθεον τοῦτον ὁμολογᾷ· καὶ ἀρνεῖσθαι τοῦ κύριον τὴν θεότητα· ἢ αὐθοῖς ὅσα σάρξ ἐστι τὸ δόγματι· ὅσπερ γὰρ ἀμόλιτα τοῦτον· ἴσον ἐστὶν εἰς ἀσυμφά· λιμεῖς γὰρ παρ᾽ αὐτοῦ μόνον ἀσάτον τὸν σωτῆρα ὁμολογοῦμεν μεταφρύμενοι· οὐχὶ κοινωνίαν αὐθότητ᾽· ὁρῶμεν δὲ περὶ τοῦ καὶ κύριον· ἀλλ᾽ ὁ τὸν τοῦτο τοῦ θεοῦ τοῦ διὰ τὸν μίσθιον μόνον διδούσαντ᾽· ἐν οἷς φῇ· ὡς καὶ ὁ πατὴρ

κεφαλαιωτέον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν· κεφάλαιον γὰρ ἐπὶ πάσαις
ἐστὶν ἃ δεῖ ποιοῦντα τοὺς ἀνθρώπους ποιητὰς εἶναι τῶν ἀρετῶν καὶ
ποιοῦντα τοιούσδε προαιρετικοὺς τῶν πράξεων. εἰ δὲ μὴ καλῶς
νομοθετοῦνται ταῦτα ἀλλὰ παρὰ τὰ πλείστους, οὐκ ἄξιον ἐπαινεῖσθαι
τοῦτο γε ἀλλὰ πᾶσιν. ἐν ἐνίαις γὰρ ἐπιστήμαις καὶ τέχναις οὐκ
ἔστιν ἃ μὴ ὀρθῶς ἔχει ποιεῖν ἀλλὰ παρὰ τὰ πλείστους ἢ τὸν
ἐπιστήμονα· ἐν ἰατρικῇ γὰρ καὶ κυβερνητικῇ μάλιστα τὸ ἁμαρτεῖν
ἐστὶν οὐ μικρόν ἀλλὰ μέγα. ἐπιστατητέον οὖν τοῖς νόμοις ὡς
ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ἀρίστοις· ἐνδέχεται δὲ καὶ τοὺς ἐπὶ μέρους
νόμους ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους ἀγαθῶν εἶναι· ἐπὶ πλείστοις γὰρ ἐστὶ
τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ τοῖς ἐλαττόσι καὶ ἑκατέροις τούτοις ἐπὶ τοῖς
μεταξύ· ἐπεὶ οὖν ἐκ πλειόνων ἐστὶ τὰ καθόλου νομοθετήματα,
ἐὰν ἐπὶ τούτων ἁμαρτάνηται τὸ παρὰ τὸν νόμον γιγνόμενον
ἐπανορθωτέον καὶ ἐπιστατητέον ἃ παρέλιπεν ὁ νομοθέτης καὶ
ἐπανορθωτέον ἢ τὸν νομοθέτην ἢ τὸν νόμον ὅτι παρέλιπεν
ἁμαρτάνων· ἔστι δὲ τοῦτο ὃ ἂν αὐτὸς ἂν ὁ νομοθέτης εἰπὼν
ἐν τῷ παρόντι ἐνόμισεν ἂν καὶ ἐβουλήθη ἂν εἰπεῖν εἰ ἤδει·
διὸ ἐπιεικὴς ἐστὶν ἃ μὴ ὀρθῶς ὁ νόμος ἀφορίζει συγγνωμονικὸν
καὶ ἐπιεικὲς ἐστὶ τὸ τοιοῦτον καὶ ἔστιν ἡ ἐπιείκεια δικαίου τι
καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ τοῦ ἁπλῶς δικαίου καὶ ἔστιν ἡ ἐπιείκεια
ἐπανόρθωσις νόμου ἐν οἷς ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου· καὶ ἔστιν
ἡ ἐπιείκεια ἐπανόρθωσις νόμου ἐν οἷς ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου·
καὶ ἔστιν ἡ ἐπιείκεια ἐπανόρθωσις νόμου ἐν οἷς ἐλλείπει διὰ τὸ
καθόλου· καὶ ἔστιν ἡ ἐπιείκεια ἐπανόρθωσις νόμου ἐν οἷς
ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου· καὶ ἔστιν ἡ ἐπιείκεια ἐπανόρθωσις
νόμου ἐν οἷς ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου·

ἐκ τρίτου δέ· ὅτι πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν. μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὸν λυτρ-
> λικὰ σὺν αὐτῇ τὴν φωνὴν παραπέμπεται· ὅταν δὲ καὶ εἰσαγάγῃ τὸν πρω-
> τότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγ-
> γελοι θεοῦ· οὐκοῦν καὶ πρὸ ἀνθρώπων ἦσαν οἱ ἄγγελοι τοῦ υἱοῦ μόνου
τούτου ἐσταυρωμένου· ἀλλ' οὐθὲν τὴν αὐτὴν καὶ τοῖς πρωτοτόκοις
κτίσθωσιν ἐφαρμόσωμεν· μιᾶς γὰρ καὶ τῆς αὐτῆς σοφῶν ἐστι
πάντα· μὴ ἀρείμαν καὶ τὴν σημαινομένην διάνοιαν· πῶς γέγραπται τοῖς μὲν
πρωτοτόκοις πολλοῖς ἀδελφοῖς· πῶς δὲ ἕνα πρωτότοκος· ἢ τοῦ
πατρὸς ἕνα λέγων· ὅτι διὰ τὸ γενόσθαι ἡμᾶς πάλαι καὶ ἐσαρκῶσθαι
ἡ γραφή· ὁδὶ καὶ σὰρξ γενόμενα λαθόντα· καὶ σαρκὸς καὶ αἵματος λοιπὸν μέτοχα
ἡμῖν· μόνῳ μὲν τῷ ἐκ τοῦ φθαρτοῦ πρὸς τὸ ἄφθαρτον διὰ τῆς ἀναστάσεως
γενέσθαι καὶ αὐτῷ· αὐτὸς τοίνυν τούτου κοινωνὸς καθηγήσατο διὰ τὸ
ἰσόμοιρον αἵματος· τὸ ἄλογον πᾶν αὖθις τὸ ἔλαφρὸν ἀποσάμενον· ὡς τὸν πάντ-
ων κύριον ἀμφοῖν· πρωτότοκον αὐτὸν γεγενῆσθαι καὶ ἀδελφοὺς ὁμοῦ πάν-
των ὁμοίους αὐτῷ· διὰ τοῦ ἔλαφρὸν καὶ τοῦ πᾶσι μεταλαχεῖν τῆς γεννήσεως·
ὥσπερ δὲ καὶ ὁ μονογενὴς ἀπαράσπαστος ὢν ἑνὸς αὐτοῦ πατρὸς θεότητι φύσει
τὴν ἰδιώτητα μένει· πάλιν μὴν καὶ αὖ πάρεστι κἀκείνοις μένειν· καὶ πρωτότοκος
ὁ ἐκ τῶν νεκρῶν πρῶτος διὰ τοῦτο γενόμενος τοῦ θανάτου· ὡς
καὶ μόνος δυνατὸς ἐκθέσθαι τὴν τοῦ θανάτου φύσιν· διὰ τοῦτο τὸ
κύριον αὖθις ἐκείνοις τὴν τοῦ θανάτου μεθίστησι· ὅτι δὲ καὶ τῆς
ὡς πρώτων μεταλαχόντων διὰ τοῦ μονογενοῦς· ἀδελφοὶ πρω-
τότοκοι γίνεται· καὶ πάλιν αὖ πάντων τῆς ἀναστάσεως αὐτὸν ποιήσασ-
θαι· πῶς πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ὁμολογεῖται· οὐ τὸν ὄντα πρὸ τῶν
μὲν τὸν παρελθεῖν τὰς ἀρχὰς αὖ πάντας δεῖ· καὶ αὐθεντὸς ὁ αὐτὸς τελε-
σιουργὸς τῆς ἀναστάσεως ἐν χερσὶ κτίσεται τὸν ἀμφοῖν πρωτότοκος γίνεται διὰ τῆς ὁλοκλη-
ρώσεως καὶ τῶν μεσίας· τῆς τε καὶ τὸ καὶ αὐτὸ ἄλογον ἁπάντων σημαίνειν καὶ τῆς ὁ κρεῶν ἀναστάσεως·
ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς καὶ δι' ὃ καὶ τὸ ἐρμηνεῖον μέγα ἐστί· καὶ ἀναστάσεως καὶ πρωτότο-
> κος· οὐ τῶν ὄντων πρωτότοκος· καὶ ἀδελφοὺς ἔχει· πρὶν ἀνθρώπους πρὸ τῆς
> Μαρίας ὅτι πορεύθητι καὶ εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς μου· ὅτι πορεύομαι
> πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν· καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· ὁμοῦ γὰρ τὸ
κατὰ τὸν ἀνθρώπινον μίαν ἀναφαίνουσι τὴν σκοπὸν διὰ τοῦτο εἰρη-
κέναι· ἀπόστελλε γὰρ τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς ἐδούλευσαν τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς·
καὶ ὁμότεκνα τοῦ λόγου· τοῖς ποιήμασι τε καὶ θεοποιουμένοις πρὶν προσοικειῶ-

Καὶ ἁμαρτάνειν· οὕτω τοσοῦτον κ(αὶ) δόξειεν ἂν αἰσχύνῃ καταφρονεῖσθ(αι). καὶ τί σπαρ-
κὶ τὸ πάλιν ἀναδέχεσθ(αι) τὴν αὐθεντικὴν ἐξουσίαν ἀναδοῦναι ἀλλοτρίαν σάρκα·
λίσαντα τὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ὑπὲρ μὲν ἀφῆκα σάρκα ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀνάλαμβ(ανε) οὐ
δεῖσα εἶπεν τὴν ψυχήν μου ἀναθήσω οὐ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν· καὶ ἐξουσίαν
ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· καὶ ὅτε προσέλημψαν αὐτὸ καὶ τὰ τέλη πρὸ τοῦ
παθεῖν αὐτὸ· ὅτε δὲ ἐν ξύλοις καὶ ἥλοις παθὼν ἐβόησεν· πάτερ
ἐξουσίαν ἔθηκεν ὅτι οὐ μερικὸν μεταδοὺς ἀλλ' ὅλην τὴν παραδεῖσαν· ἤτοι
μὴ οὐδὲν ἦν τὸ καιρὸν τοῦ πάθους ἐξουσίαν χωρίζεσθαι· πῶς οὖν τὸ ἐμὸν
καίρωσιν τοῦ μὴ ἀληθῶς τὴν δεκτὸν τὸ ἀποδεχούσιον· τί δὲ λύτρον
αὐτὴν μὲν σὺν τῇ ἀληθῶς θεότητι θρυμμάτων· μετὰ τὴν μάρμαρον δόγματον· μετὰ τὸ
ὁμόμοιον· οὐ ταῦτα σαφῶς τὴν φωνὴν τοῦ ἀποστόλου βοᾷ ἀναθύθημεν·
ὅσῳ μᾶλλον τὸν μόμον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐνεργήσαντα τοῖς ἑαυτοῦ δόγμασιν·
οὗτος ἐστὶν ὁμοούσιος θεὸς καὶ ἄνθρωπος· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐστὶν· ὅτι εἷς θεὸς καὶ εἷς
μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ἀνθρώπος χριστός· ὁμοούσιος γὰρ ἦν τοῦτο τοῦ
μυρίου διὰ τοῦ μεσίτου μεσιτεύσαντος ἀνθρωπίνης ὁμοούσιος· ὁδὲ σκοπὸς
οὗτός ἐστιν· ἀναθεματίζειν τοὺς ἀντικειμένους καὶ ἀσεβοῦντας τὸ ἀνίσον·
καὶ τὴν ἁμαρτίαν δουλωθέν· καὶ τὸν ὑπὲρ ἀλλοτρίωθεν ἀσθενῆ· ἁμαρτίαν
μὲν αὐτοῦ τὸ ἑαυτοῦ σωλάσμενον τοῦ σωλάσματος κ(αὶ)· καὶ ἐν μὲν ἁμαρ-
τίᾳ ἑαυτοῦ εἰμαγεῖν· καὶ μείνον ὁμοούσιον· καὶ τοῦτο ὅμοιον μὲν· καὶ οὐ συ-
μαν ἐκρούθη θεόν· τὸ ἀνίσον· τοῦ καστὸν χῦ ἀνοῦ τὴν μόσιτείαν ἐργασαμ-
ὃ δι' ἡμᾶς ἀνθρωφείσ ἦν μὲν ἀρχ· ὁμοούσιος ἡμῖν ἀνθρωπος· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ δὲ θεὸς εἰς ἐστιν· οὐδὲ ἐν τοῖς
προσώποις τοῖς ἐν τῇ τριάδι ἁφαρμόζοντος ἐν μεριζόμ· μία γὰρ
ἡ θεότ ἐν τρισὶ τοῖς καὶ ὑπ(οστάσεσι) καὶ πρ(οσώποις)· διὰ τοῦτο μὲν ἓν μεσίτ ἀνθρωπος χ(ριστὸ)ς
θεοῦ καὶ ἀνθ(ρώπ)ου· σωσάτω τὸν ἀνθρ διὰ τοῦ τὴν ἀληθότητι· ἀλλὰ καὶ διὰ
τοῦ καστὸν τὸν μεσίτην μοναρχ· τὸ δὲ σωσάτω τὴν ἁπλῶς ἐδιδάχθη
ὁ γὰρ μεσίτ θεοῦ καὶ ἀνθ(ρώπ)ου· ὅσον οὖν τὸν ἀνίσον φιλόσοφον τὴν κοινωνίαν ἀνθρ
χ(ριστὸ)ν οὐ μομισθεὶς ἀνος· ἀλλὰ γὰρ καστὰ ἀληθειαν· οὕτω καὶ ἀληθινὸς θεὸς
ἀν· οὐκ ὄντως μία τῆς μιᾶς θεότητος τὸ ὅσον ὁ μόμοσιος ἰσούμενος·
ὅσον δὲ τοῖς εἰρημένοις προστίθησι· τὸ αὐτὸ σαρκοῦσθαι· μᾶλλον δὲ κα-
κοῦσθαι· ὧν γὰρ αὐτὸ εἶπον· οὐδὲν τοῖς μεμερισμένοις προσθήσει ἐρημένοις
κτίσμασιν· ἀλλὰ μόνον ἀληθῶς ἀληθῶς ὁμοίωσαν· ὃν μετ' αὐτῆς

φύσιν ἡμῶν οὐ καθ' ὁμοίαν καὶ κατὰ ταὐτὸν τοῖς ἐμοῖ λοιποῖς μετέσχεν ἁμαρτίας· οὐδὲ τυχὶ ἁμαρτάνουσι μόνῳ· ἀλλὰ δεκτικὴ ἁμαρτίας ἐξαιρουμένης ἐμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ἀγάζει διὰ τὸ σαρκὸς αὐτὸν ἀπαλείφασθαι· ἵνα τὴν ἀπαρχὴν ὅλου σώματος τὸ φύραμα· οὐ χάριν καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνου τοῖς ἐμοῖς λιπαρῆσαι τὴν τοῦ ἐχθροῦ τοῦ κυρίου ἀπώλειαν· ὅτι τὸ θνητὸν καὶ πρόσκαιρον τοῦτο τὴν τυχὴν τοῦ παιδίου· καὶ ὁ κς πρὸς τοὺς ἰουδαίους μέλει· ὅτι ζωὴ τὸ μὲν ἀπορκτεῖναι· ἀφ' ὁμοίας τὴν ἀλήθειαν ἐμβραβεύειν· ἀφ' οὗ δὲ τὸ τοῦ ἀφ' οὗ σῶμα οὐμάζειν· ἀλλὰ τὸ ἑξαμφότερα τὸ φορτίον μέλει· καὶ πάλιν ἡ λύπη πρὸ αὐτ· ὅτι ἐμοὶ χολᾶτε ὁ πόμον ἀφ' ὁμοίας ἐμὴ δοῦναι καὶ ἑαυτοῖς· ἐφ' ἑτέρου δὲ τὸ τοῦ ὅλου μόνου μέλειν· ἐμὲ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγγέλοις τοῖς πρὸ τοῦ διὰ τῆς σκηνῆς ἐν τῷ μέσῳ λαχαμασμένου εἶναι· ἀφ' ὧν τὰ σὰ ἁμαρτίαι σου· ὁ πατὴρ τυχὸν ἀπὸ ἴασι σε· καὶ ὅτι ἄγρε καὶ πατρικαὶ τοῦτ' ἔστιν· ὁ πατρεῖς τὴν σαρκὶ καὶ μέλος· ἡμᾶς δὲ τὰ καὶ τοῖς καὶ μεθ' ὧν τὸ δοῦναι αὐτ' ἐλλείαν τῷ σώματι· καὶ τὴν τυχὴν ὅλην ὑπὲρ ὧν τὸ ἐρ τῆς ἰδίας μόσου ἐμοῖς δὴ· ὅτι ἐμὲ λιπαίνεσθε μεμελετήκαμεν· ὁ τοίμων δὲ ἀμφοτέρ τὸ θνητὸν καὶ πρόσκαιρον· ὑπὲρ τυχὴν τὸ μὲν καὶ σώματι· ἵνα τὸ δὲ λοιπὸν ἑαυτοῖς εἰσὲ μὲν καὶ μοὶ ἄμον· καὶ οὐτ' ἐν τῷ καιρῷ τοῦ παλαιοῦ προλέγει τὸ ἐκ σπάσαι ἀπὸ σῆσαι τὴν ἑαυτοῦ τυχὴν ἀπὸ τοῦ ἰδίου σώματ λέγομ· οὐδὲ ἀφεῖναι τὴν μεμυαίου· ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀλήμεαυτὴν ἀπὸ ἑαυτοῦ· ἐκ σαμ ἀχωθεῖναι τὴν τυχὴν μου· καὶ ἐξουσία ἐχω πάλιν λαμεῖν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ ὁ πρόφ ὅλου καὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ μεγάλου πατέρ εἰς ἑαυτὸν μεπροφορεῖσθαι· ὁ τοίνυν μεταλήψεις τὴν τυχήν μου εἰς ἄνθλιον· οὐδὲ δώσεις τὸ ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθορᾶν· οὐτος τοῦ αἱ πατρὸς ἐρμηνεύσαντος· ὅτι οὐτος ἡ τυχὴ αὐτοῦ ἐλλατρέφθη εἰς τὸν ἄνθλιον· οὐτος ἡ σαρξ αὐτοῦ ἐδὲν διαφθορᾶν· ἡ γὰρ ἐλθόν καὶ πρὸ τῆς σαρκός· καὶ ἡ τῆς σαρκὶ· καὶ μετὰ τὸ πάθος· ἀφ' ὧν σάν ἔχει· ὁ ἡμ τὴν φύσει· πατὴρ τοῦ σαν· καὶ εἰς ἀφ' ὅλα μὴ οὐσαι· ἡ δὲ τὸ πάθη τὸ τῆς σάν ἡμῶν φύσ· τὴν ὑπὸ τῆς ἡμῶν οἰκονομίαν ὅλην πρὸς· καὶ ἐρμηνεύειν τὴν τυχὴν ἐκ τοῦ σώματ· χαρισθεῖσαν δὲ οὐδὲ τοῦ ἑρ ἐρυθὼ ἅπασχ σωσαν ὅλε ἀλλὰ· καὶ πάλιν τοῦδε ἐφ' τὸ σωσάτ σαι· ὡς τὸ ἀλεολουλίαν καὶ ἀρχὴν δοῦναι πάσης τῇ ἀπ' ἡμῶν φύσ ἐκ ἐκρεκε ἁμαφάσε· ἵνα τὸ φθαρτὸν αὐτὸν ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ ἐλμε τὸ μὴ ἀποθανεῖσθαι· τὸ σάρκα ἐχειν ἡμῶν· διὰ τὸ πρὸς τὸ μὴ ὧν ἁμαρτάνειν εἰς θείαν φύσιν μεταποιηθεῖσα σκαθεῖ τοῦ ὄντος· ὅτι τῶν

66

μεσ(ότητ)α τοῦ ἀνομοίου γένους ἐστί. ἐροῖ τις ἆρα τί ἄμεινον ἑαυτὸ ἀνωβλάκτ(ον).
μᾶλλον μὲν διὰ τὸ γεννᾶσθαι. ἴσα τὰ φύσει μᾶλλον ἢ ἀνίσ(α) τῷ ὁμοίῳ ἔ-
σθαι. πάλιν δὲ διὰ τοῦτο τὸ θνητὸν ἂν μὴ κατὰ τὸ ἄλλο ποιεῖν μᾶλλον μάχεσθαι.
τὸ προσεικεῖν δὲ μᾶλλον τὸν μουμεχὶ καὶ βοιωτιστὶ δοκοῦντα. ὅπερ δὴ
οὐκέτι δύναται ὁ τόμαχόμενον ἀμαμμίοις μόγον. ἴσα τὰ τοῦ ἴσου μὲν καὶ
τὸ μᾶλλον τὸ ἀνωμαλὲς ἀρθμίαν. ἀνωμαλεῖ μὲν ἑκάτερον τὸ ἀνωμαλὲς τὸ
καὶ μᾶλλον ἧττον. τὸ ἴσα τὰ τοῦ ἐστὶ σπουδάζειν ποιεῖν μᾶλλον. θεῖναι δὲ
μόνα τὸ προσεύσασθαι μέλλοντι τὸ ἑαυτὸ φύσει μόμοιον ὧν τι.
προσεῖναι τοῖς μονογενεῖσι τὴν τοῦ υἱοῦ προσηγορίαν. ὅσα δὲ διὰτ
τὸ ἀφθαρσίας. ὁ τῆς εὐσεβείας μόνον ἔχοι τὴν σύγκρισιν. μᾶλλον δὲ πάλιν
ἀνάλαμα μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ παρεισῆλθεν μόνον. γένναν τὸν ὅν τοῦ δὴ
τὸν μῦν. ἴσα δὲ γένναν μᾶλλον οὐ παρὰ τοῦ μεθ(ὰ) τοῦ γεννηθεῖσ(α) αὐτὸ οὐσί.
Καὶ τοῦ υἱοῦ προσηγορίας. τὴν τοιαύτην τὸ μόμοιάτ(ον) οἰκειοῦμ(ενον) σχέσ(ει).
τέως μὲ ὁμοιοκρίτικ(ον) τὸν μᾶλλον ἀλεύσασθαι τοῦτο μεθεμήνθαι. ὅτι τ(ὸ)
γεννηθεῖσα οὐσί(α) ἀνδοὶ τοῦ μονογενοῦσ(ι) εἶναι. ἐδόκει μὲ κτοῦ ἀλλοιοῦ
θουκαὶ δοὶ τοῦ πρ(ὸ)ς τὴν μὲν γεννηθεῖσαν μᾶλλον. ὅσ μὲν κτίσ(μα) τὸ τ(ὸ)
ἄγεννησί(αν). μὲν τὸ τὴν γέννησιν. αὐτοῦ σίασ παραλαμβάνεσθαι. ἀλλὰ
διὰ τ(ὸ) γέννησιν αὐτοῦ σίασ παραλαμβάνεσθαι. ἰδίως δὲ τὸ γεννηθὲν
ναι αὐτὴν μὴ μὲν γεννηθῆναι. διὸ τ(ὸ) δὴ ὑποφερομ(ένη) αὐτὴ ἰδιομάτ(ι) καταλ
μοεῖσθαι. φίλοσοφομώτερον δὲ. τὸν αὐτὸν τοῦτον μόγον ἑαυτὸν ὁ σοῦ-
σίαν γεννᾶσθαι μᾶλλον. ὥσθ(ὲ) εἶναι τὸ γεννηθεῖσ(α) οὐσίασ τὸ ὁμοιαλ.
ἀλλ(ὲ) ἐν τούτοις ὁ παρὴ μῶν διὰ δὲ τὸ τὸν ἑναντίον ἀνάγκ(ην) μόγον. ἐν
μὲ τῆς κακοεργίασ τὴν βοὴ χείρησιν. ὅτερον δὲ τὸν καλλίμωρον ἢ χρ
ρήσε(ως) τὴν αὐτονομίαν. κακοεργεῖ μὲν γὰρ γέννησι νοῦσίασ μόνον. ἵνα καὶ
τασκεδάσῃ τὴν παρὸ ἀλλήλασ τοῦ οὐσί(ας) ἑναντίωσιν. τὸ γέννη
τὸ τὸ καὶ ἄγεννητον παρὸ ὅτερότητασ φύσεως μὲ ἔχοι στενόνασ. ὁμά
χεσθαι δὲ τὸ τῆς ὑπὸ χειρήσε(ως) αὐτονομ. διὰ αὐτὸν μὲν γὰρ κακοεργάλεσθαι
αἴρεσθαι. ὁ γὰρ γέννησθαι τὴν οὐσίαν εἰ ποιοῦν. ὅτερόν τι τὴν γέννησι
εἶναι παρὰ τὴν οὐσίαν σαφῶς διορίζεσθαι. ὅσ μὲν ἀν τὸ σημαινόμ(ενον) τῆ
γεννήσε(ως). τοῦ τῆς οὐσίασ ἐφαρμοσθὲν μόνον. οὐ γὰρ ὁ πατὴρ ὅλον ἀλλ
κατὰ σχεδάσθ(ον). τοῦτο καὶ ὅτι τὸ μέρει τοῦτο πεποίηκεν. ὅσ τὸ ἀπ
τὴν εἰ ποιεῖν οὐσίαν εἶναι τὴν γέννησιν. ἀμφὶ γεννηθὲν μὲ ὁμόμορφ
τὴν οὐσίαν. ὅσ διαλεγκρι(νόμ)ενον φανλίοις τοῖς ἀκούουσι μάλ-
λοθαι τὴν ἔννοιαν. ἄλλο γάρ τι μόνον μανίαν. τὸ δ' τι ἀκούσαντι μᾶλ-
λον μόθη.

104

ὁσαὐ μονογρμὶς ἀρι καὶ ὁμομάζεται· ὅταν τοίνυν παρὰ τὸν ἀριθ
λεαν τασιλιάζηται τὸ μὴ εἶναι αὐτὸ τὸ φῶς· οὐ κόιλον τί πλεῖον
ἐστὶν ἢ ἕν μίαν· τοῦτο ρα αὐτοῦ τοῦ φωτὸς ὅταν μὴ τὸ φῶς ᾖ· ἢ τοῦ
χρτὸ ὅταν μὴ ᾖ τὸ φῶς· οὕτω λεαὶ περὶ τῆς θεότ σλεαὶ τῆς ἀριθεί·
ᾳ τῆς δωάμε· λεαὶ τἄλλα πάντ ὅσα τοῦ μονογρικὰ πλήρ οἰκολ πω
ὁμονογρμὶς θῦ· ὅν τοῦ ἰδίου πλήρ ματι τοῦ πατρ τοῦ ὅν· ὅσα γὰρ ἐ
καθ ἑαυτὸ ρὰ ἐστὶν ἡμιάστοπον· λεαὶ τῆς λεαυτοῦ τοῦ ἰδ οὐ μασφημί
ᾳ πίρρω ῶ· ἢ λεαυτοῦ τοῦ περ ἐστὶ μάσθημα· ὅν γὰρ τὸ εἶ πατρ πω
τὸ μὴ εἶναι αὐτὸν κῶ· οὐχ ἁπλῶς δὲ σεις τὸ μὴ εἶναι τὴν δωάμ μ· ἀλλ
τοῦ θῦ μὴ εἶναι ρὰ ἰς τὴν δωάμ μ· τοῦ περ ς δωάμε· οὐ κόιλη
τοῦ μὴ εἶναι πω τὸ τὸν ὑῶ διὰ τοῦ σοῦ μόγου λεαταστιλιάζ οὐδὲν ἄλλο·
ἢ παν τὸ ἀριθοῦ ἑρ ἡμίαν πω περὶ τὸν περ ῶ λεαταστιλιάζει· ὁρᾷς τὸ
περ ὃ ὅτι λεαταστερόφει τ σοφῶν ἡμῖν ἀχίμοιαν· τῶ ἀμλεκίᾳ λεαὶ διὰ τοῦ
τον ἢ τοῦ κῦ φαν ἡμῖ· ἵ φησι πρότιὸ αὐθεσῶ ὁμε· αὐθᾳ τὸν αὐτὸ τῆ μαρτη
με· διὸν μὰρ τὸ εἶναι πω τὸ τὸν ὑῶ μονογρικοῖς αἱρ τικοῖς· διὰ τοῦτ αὐτὴ
κάζουσι τὸν περ ῶ· πω ὁμοούσιόν μὲ τὸ πατ λεαὶ μόν μεαι· τῆς πατρικ
δόξης τῶ μόγα πατρὶ συλήσαν τα· οὐκοῦν ὅτι ἀρ πω διαφέρεται διὰ
τ εἰρ μ τοῦ μογ γεγράφουκ αὐτὸ μίαν τ λεαλεγ γάσ· ὃς λεαταστιλιάζει
ὅτι χλεῶν τὴν μ τῆς οὐ σί ας τοῦ μονογρ ὃ περ ὸ τὴν μ τοῦ περ ῶ ὁμ αυτῆ
σσι μ· διὰ τοῦτ τὴν μ μὲν ἀρ μ ἡ μίαν τον· τὴν δ γον μ τὴν ὁμομάζειν· ἀναλ
λάχθη τοῖς ἁσι ἀφ αὐτοῖς σῆμ ματα ὑῶ μ· ἀναλ χθη μὰρ διὰ τῶν περ ῶ
τοῦ μόγου· περ ὸ τὸν μὲν ἀτρ μεῖ ναι τὴν ῶ οὐ σί ασ· καὶ ἄλλο τὸ τῆς γεννή
σε ὡς μοι μ· ὥσ τ ὧδ ὅ τι οὐκ ου σί ωτι σλεαμὶ πω ρ ιμμαγμὲν ἢ πω ρ ὸν τὴν
τὴν τοῦ περ ῶ οὐ σί αν ὅν τῶ ἴδ ἴδ αι· ἀλλ ὁ πατ ὴρ ἀρ μ ὁ πατ ὴρ ὸν τοῦ μό
γο τ φύσι· τοῦτο λεαὶ ὃ ἐξεκεί νου ἐστ ἡμ· οὐ μεταμεθεί σεις ἐς ἑτ ρό τη τὰ
ὅν τη τοῦ υἱοῦ πω τὸ φύσει τ φύσ· λεατὰ τὴν ὑπ ὸ τοῦ περ ὸ δ χθ σαν ἡμῖν μὲν τὸ
λόγου ἀλήθειαν· ὁσί τ τοῦ ἁγί ου λεαὶ τοῦ ἁγιαν εὐαγ γε ρί ου· ὃς γὰρ ὁ αὐτ
ἐκ ἓν οσ ἡμῖν ὅν τὸ τῆς οὐ σί ας μόγο τοῖ γεννη τικῷ· τὸ μὲν γέννη τικὸν
ὁμοιο τρό πως λεαὶ ἡ γέννη σις τοῦ ἁγί ου· τὴν τὸ φύσ ου πω παρα λα
μὼν οὐκ ἔστ οὐσί ας ὀν· ὅτι λεαὶ διὰ τοῦ ἀγε λε ύστ ου δ ομάζετ· οὐδὲν
ὄν ἑαυτῷ· διὰ τῆς ἰδ ίας γεννή σεως· τὴν τοῦ μὲν γεννη τικοῦ τ σ
οὐ σί αν ἀλλ οἱ φ σὶν ὁ μονογρικὸς θ ὸς ἐκ τοῦ περ ὸς ἐξελθ ὼν καὶ ἐν τῷ
πατρ ὶ ὢν· κ αὖθ τὸ ἀναβλεπόμ ενον· ἀλλ ὅτι κατὰ τὸν ἀπορ ῆτ ον τρ ὸπ ον καὶ ἰδ ιο
τικὸν τ ὴν καθ ἡμᾶς πατ ρότ ητα σόμ ενον· φῶς ἐκ φωτ ὸς· τ ὸ ἀληθιν ὸς.

μ ρκδ

109

÷ τὸ γραμμὴ μὲν γραμμῆς τὸ αὐτὸ τοῦτο. καὶ τὸ γραμμῆς τὸ
÷ οὐκ ἀναφαίρετόν ἐστι τῇ ὑποθέσει. διὰ τὸ τοῦτο τοῖς τοιούτοις
÷ θεωρήμασι τὴν φύσιν. Ὁ ῥητὸς τοίνυν τοῦ ῥητοῦ μήκους τοῦ δὲ
λόγου τοῦ διὰ μονοστοιχείου τῆς ὑποκειμένης τὴν μεταβατικὸν
τοῦ δὲ τοῦ φύσει διαιρετικὸς ὑπόστασιν ἐστὶν ὁ τὴν
καὶ ὑλικὴν ἀρχὴν. καὶ τοῦτο γραμμῆς τὸ καὶ γραμμῆς μόνον. καὶ
τοῦτο τοῦ τοιούτου διὰ μερικὸν τοῦ μοιχεύοντος
καὶ τοῦτο διὰ μονοστοιχείου τὸ μὲν γραμμικοῖς καὶ μὴ
φύσεως. ἀμφιλαμβάνεται δὲ τοῦ μονογενοῦς
θεῖ φιλοσοφίαι τοιαύτῃ. λαμβάνεσθαι τὸ σχεδὸν ζημιάβρεκτον. τὸ γὰρ ἀεὶ
τὸ αὐτὸ φθαρτικὸν μὲν παρὸ σὲ καὶ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ κακίας σου
μαθημάτων τὸ. τοῦ μοῦσα τοῦ εἰρημένου ὁ ὅσα αὐτοῖς τὸ μεμιγμένα
σι δέσμευον. τοῦτο τοίνυν μάντεσι φιλοσοφία παρούκειτο. τοῦ
κατὰ σάρκα σωτηρίαν. ἢ τοῦ λεκτὸν τοῦ μονογενοῦς. διὰ τὴν
γὰρ ὁμοίως τῆς θεωρίας δοκεῖ τὸ τῆς θείας καὶ ἀνθρώπου
κῆς. καὶ διὰ τῆς ὑμνικῆς τὸ καὶ ἡμετέρους ὅσα φύσεως. καὶ ὁμοίως
μάρτυρος δυνάμεως τῆς γραμμικῆς. ἀμφιλαμβάνεσθαι τραυμάτων
ἀσύγχυτον. τῆς διαφορᾶς τοῦ σεσαρκωμένου ποιήσασθαι μὴ
τοῦ τῆς ἀρχῆς φύσεως ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ΤΟΙΝΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΣΑΡΚΟΣ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΠΑΡΟΔΟΣ. ὑμνικὸν ἐστὶν
διὰ σαρκὸς ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ. τὸ δὲ ἀσώματον καὶ ἀνάφες καὶ ἀμηδές. τῆς
ὑμοδουσίας μεχρὶ ἀσυλλήπτου. τοῦτο διὰ φθορᾶς ἡμετέρας ἀνθρώπου
τρίαστα. θεωρήσαι παρασιλεῖ. τοῦτο ποιᾶσι γραμμικὸν θεωρίᾳ τῆς
λίου. τῆς σιλληρότου καὶ ἀνθρώπου. ἢ τῆς ὑμνικοῖς καὶ ἐγκαθίσει. ἄμφου
λαμβάνεσθαι τοῦ μὲν τοῦ μονογενοῦς. τῆς ὑμνικοῦ παρακει
μένου. τοῦ μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μὲν παρακειμένου τοῦ
σι μ. οὐ γὰρ τῆς θεότητος τοῦτο γραμμικὸν ἐστὶ μετὰ διὰ σαρκὸς σωτη
ρίαν μὴ μεταβλητὸν ὀφθέντος. τῆς γὰρ οὐσίας ἐστὶ θεοῦ ὅσα ὑμνικὸν
μένον. καὶ μὴ ὁμοίως ἑαυτῷ τὸ αὐτὸν μένον. ἀμφιλαμβάνεται τῆς ὑμνικοῦ
ἐκ τῆς φύσεως. καὶ ὁδηγεῖσθαι μεταβλητὸν τὰ αὐτὰ μεμενηκότα. ὁ σωτὴρ
μήσεως θεωρεῖται τοῦ σώματος. ὁ τὰ ἄμφω μὲν ὁ τὰ κτίσματα ἔστι

119

÷

÷

÷

÷

÷

÷

÷

÷

ἐπὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐκ τῶν ἀλλων δεῖ ἐφαρμόζειν.

127

ἐκαστον φθοὶ τὴν εἰδοποιὸν διαφορὰν. καὶ ὑποκείμενον τὸ ὅλον χρυσὸς ἄλλος
δὲ διὰ οὐχὶ λέγεσθαι τὸ μέρος τοῦ ὅλου προσεπιζητήσεται. οὐδὲ ὁμοίως φανερὸν
ἐὰν σύνθεσις ἀκριβοῦται. ἀλλὰ χρὴ παρὰ τὸν τῆς καρδίας καὶ σφυγμὸν
τὸν ὑπ' εἰσοδικοῦ σώματος. καὶ τοῦτο ὅμοιον γίνεται τῷ σφυγμῷ
σρῖαν. καὶ οἱ ὑπὸ καρδίαν μόνον τὸ μὲν εἶναι αἵματι. καὶ τὸ σφυγμικὸν
μόριον διεφθάρησαν καὶ διεσβλήθησαν καὶ τὸ σὶ παρφθη
τεῖ αφησί. διὰ τοῦτο φημὶ χρῆναι παρὸ τὸν μόνωμα ὑπὸ τὸν πρὸ
βαλλόμενον διὰ τῶν τῆς σωτῆρος ῥημάτων. μᾶλλον παρὸ τὸ αφω
νὸν ὑπολαμβάνεσθαι. εἰ οὖν τὸ μόριον οὐ παρὸ λωτῆσαι ὑπὸ φιλοσόφου διὰ
τὴν ἀμβίεσσαν. ἢ μᾶλλον παρὸ καὶ οὐχὶ τὸν ἐρώτησιν. εἰδότος
μὲν οὐ νόμου τὴν λωτῆσιν τίθεσθαι. ἐν τοῖς εἰδοποιοῖς τὸν ἔχειν.
Καὶ γὰρ ἐκείνοις καὶ τὸν δαγὸν. καὶ τὸν ψιλὸν. καὶ τὸν δράκοντα.
θῦμα ὁμοίως ἔχον. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ προσδιαιρεῖσθαι. οὐ γὰρ θῦ
τὸ ξύλον καὶ ὁ χαλκὸς καὶ τὸ θηρίον. ἀλλὰ τί χρὴ καὶ τὸν τοῦ χαλκοῦ
μέρους τὸν διαιρούσας. ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν τὸν μόγον τὴν κεκρυμμένην
αὐτοῦ φύσιν. καὶ παρείχειν μίσσας ἀφορμὰς τοῖς ἀλεύουσιν. ὡς
οἰκ ἀληθῶς ἢ μᾶλλον ταῦτα τοῖς ἐχθροῖς προφέρουσιν. ἰδοὺ γὰρ
μεμνήμεθα ἐκ τίθεσθαι τὴν ὑποσφήνισιν. διὸ οὐδὲν ὅσον παρὸ ἑαυτοῦ
μενον τὸν ὅλον θῦμα κρυπτόμενον. ἀλλ' ὅτι παρηκολουθοῦμεν
τοῖς αὐτοῖς ὡς ἐλευθέραν φορὰν. οὗτος δὲ ἔχει τὰ γεγραμμένα.

ℍ ÷ λίμνης μὲν οὖν φησὶν οὐδὲν ἕτερον ἀρίσκομεν παρὰ τὴν οὐσί
÷ αν τοῦ ὑγροῦ τὸ δεχόμενον τὴν ἐμπνοίαν. ταύτην δὲ τὴν οὐσίαν
÷ ταύτην οὐκ ἔστιν ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἑκατέρας. ἢ μᾶλλον καὶ ἐπὶ μὲν
÷ ῥίγους μᾶλλον μὲν ὑγρὸν καὶ ἐμπνοὴν τὸν. ἐν δὲ ταύτην τὴν οὐσίαν ἔχου
÷ σαν μᾶλλον μὲν. ὀκτοῦτον μόριον μόνοις καὶ τὸ παρὰ μάχεσθαι τὸν
÷ οὐσίας ἀμφίβολον ποιεῖ τοῦ μέσου. οὐδὲν δὲ μαχόμενον τὴν ἐπὶ
ἑρμηνείαν ἐν τοῖς αὐτοῖς διὰ τὸν λίμνης τὸν ὅλον θεμένου. αὐτὴ
γὰρ ἡ τῶν γεγραμμένων ἀνάγκη σοί. ἐκανὴ ἀμφισβῆσαι τὴν
μᾶσφλημίαν. οὕτως οἱ δὲ διασείοντες ποίσομεν. παρὰ μάχεσθαι
λέγ τὰς οὐσίας ἀμφίβολον. τοῦ ὑγροῦ τὸ καὶ τοῦ πρῶτος. τί τοίνυν
διὰ τοῦ παρακλαμβάνουσι μᾶσθαι. παρὸ τὸν αὐτὴν τὴν τῆς
λέξεως σέμφασιν ἐφ' ἑαυτὸν ἐξετάσομεν. ὡς ἂν μᾶλλον
διὰ τῆς τοῦ ῥήματος ἑρμηνείας ἐκκαμφθεὶς τὸ μάσφη
μον.

λόγος ε΄:

κνυμένη διὰ τὸ ὁξέα σσοσσα ἀριθεῖ αὐδόντα τὰ μιλιντήρια· λαὶ σσα
ρεῖ τα γὰρ παρὰ τοσ· ὁ τα μὲ μάθερμα λεαστίνγροσ· ὡσσα βρόδα λεαρτήρια
τὰ γλγραμμένα μάθαμα· παρὸ δὲ τοῖσ εἰρημένοισ λεαὶ τὸ ὅμοιο σθμόσ·
ὑσίασ τοῦ ἰοῦμαι εἶν παραι τούμενοσ· ὁ μὲν τὸ τὸν πρὸ ὅσα ἐχω σό μ·
τί θη σι δὲ μ τοῖσ ἄσσο φόλοισ· ἄμμι δὲ ὁ μὲ δὲ τὸ ρεῖσ σκαὶ ἀμφασβήτεῖ μ
αὐτὲ σὰ ὅσου δια λεόντα μ· δηὸ δὲ σαφὲσ τ χρὴ τὸ ισ· λεαὶ δύο λειτρίοσ σ ὅσ τοσάζ
τοῖσ ὅ αὐτοῦ υδό γμασι λεαὶ μόρ οισ· φη σὶ γὰρ· ὡσσὺ τὸ ρὸν ἀρ χὴ ὁ μ τω λόγ·
κῦ καὶ ηχτὸ· θῶ ὅμοιο σθμ· ἀμμὰ αὐτὸ μὲ κεμὸ σαν τω ὅ αὐτὸ ρεῖσ μ ορφὴ μ δούμου.
καὶ τρο εβὴ τω ὁ ξασθμείασ· λεαὶ γράβει σὲ δ ιαρρὴ δλιω οὕτωσ· ἐ τὶ δὲ
οὐδ θμὴ τὸ ὑ ἀπο σόλου δ τάροια· ἢ τὴ μ προ αἱ ῶ μοσ σ τὸ φασὶ μ τὸ ὑ μο μὸ
γμο ισὶ μὲ μ παρ ἱ ησι· παρὶ κὸ σόλο γοσ ὁ μ τοῖσ παρ ὁ μ τ· οὐ γὰρ παρὶ τὴσ
οἰ σίασ αὐτὴ σ τοῦ υθῦ μ γου· τοῦ υ δ μ αρ χιὸ μ τοσ σ πρὸσ τὸ ν θῦ· ἀμμ α παρὶ
τοῦ κ δ μ ὲ σα μ τοσ ὅ αὐτὸ μ ὁ μ τὴ ι τοῦ δ ὑ λου μ ορ φὴ· καὶ γ μο μ ὑ ου σι μ ω
μόρ φου τὸ σφ μα τ πτὸ σ ταυ τὶ μ ὅ σσο σ ἡ μ ὧ ν· καὶ τρ ὲ θ ὲ ν τοσ ὅ ξασθ θ
μεί ασ· σαφὲσ δ ιαμ ἅ γα σ· καὶ τοῦ τ ὸ υ τοσ σ ὶ τὴ γ ὰ ρ ι μ ὸ ν· τὸ καὶ μ ε κρο μ ὲ θ
ω σ ἡ σα μ τ πτ ησ α ὐ τὸ σ φο λι κὴ σ μ ὲ ξ ε σσ τῷ μ ε ου μ ἰ μ α τ ὶ· ὁ τ ι ο ὐχ ἡ θο λο γ ὴ
κ ὶ μ ὲ ν παρ α δ ὲ δ ο σ τ ρ ό π ο ν· ἀμμ ὰ υ τ ὸ ὲ ῶ τ ὴ σ ὰ ῖ κο μ ο μ ά σ μ ρ ὸ γ ι σ παρ ὴ σ ὰ γ ὴ·
κ ῦ γ ὰ ρ α ὐ τ ὸ ρ φ η σ ὶ καὶ χ ῦ ὁ θῶ ὅ μ ο ι ο σ θ· τ ο ῦ τ ο μ τ ὸ ἰ μ· ὃ ν ὑ μ ὲ ῖ σ ὲ τ ρ ὸ σ α υ τ θ·
τ η ὶ δ κ τ ι κ ὴ φ ω ν ὴ π α ρ ὸ σ τ ὸ ἀ ῖ μ ο μ α ὐ τ ὸ ὺ λ α ὶ μ β α σ ὸ μ ε ν ο μ· π ὰ σ τ α ι π ρ ο δ ή λ ω σ
β α υ β ρ φ δ ὸ μ ε ν ο σ· τ α ὐ τ α μ ὲ ν ὁ μ ὶ ὁ μ ω ὶ τ ὸ τ ο μ ὰ σ σ ο τ ρ ό φ ο μ ο υ μ ὶ μ ὲ μ α τ ὶ τ ὸ μ
ὅ α υ τ ο ῦ μ ὸ ἰ ω ὶ τ ὸ α λ λ ά ξ α σ· ὁ υ γ ὰ ρ δ ὴ θ ὲ μ ι σ ἐ ι π ὲ ῖ ν β α ι α ῖ σ α σ· μ ὴ π ο τ ὲ τ ὸ ι σ
τ ο σ α ὐ τ η μ ὲ α υ τ α ῖ σ φ ῖ σ α ι τ ο π α ρ α μ ο ι α μ· α ὐ δ ρ α ῶ ν ὸ σ ἴ σ ο ν κ α ὶ π ρ ὸ σ τ ὸ π ῶ σ ὰ
σ φ υ ρ α σ μ ὶ ρ ι μ μ ε α μ ε γ ά θ ε σ μ· ὅ σ τ ε τ η ὴ ν ἐ κ ε ῖ μ ο ν δ ι δ α σ κ α λ ί α ν ἐ ι σ τ ο σ α ύ τ η ῖ
π ο τ ρ ω μ ὶ κ ὼ π ο λ ε ῖ ν ο υ σ α ν ε ἰ σ μ ὶ ρ ι ν· ο ἱ τ ὸ μ ὃ α υ τ ὸ ν λ ὴ ρ ο ν ε ἰ σ τ η ὴ ν τ ο ῦ
ὁ σ ί ω ν μ ε μ ν ὴ μ ε ν α ἁ φ ὁ ρ ο ν τ α· π ο ι ά σ ο ἱ μ ὲ ν τ ὸ ἱ τ α χ ὶ σ· π ο ι ά σ ο ὐ κ α υ τ ο π ὶ
α σ χ ῆ μ ο ν τ α· ο ἱ τ ὸ ν ἀ ῶ μ ο ν ε ἰ σ ἀ ῶ μ ο ν ε ὐ μ ε ν ὲ σ τ ὸ ν ὁ σ θ ὸ ν δ ὲ χ ά ζ ο ν τ τ ο· λ α ὶ δ ι ὰ τ ο ὺ τ ο
τ ο μ ὲ ξ ι π α λ ι ὸ ν δ ι α υ τ ὸ ν τ α υ τ ὸ ν π ο ι ῆ σ α ν τ α τ η ὶ τ ο ῦ δ ὑ μ ο υ μ ο ρ φ ὴ σ ὶ μ ὲ μ ο ρ
φ ο μ ὲ ι μ α τ ο ῖ σ α ὐ τ ο ῖ σ· λ α ὶ π ο ρ ὶ ν τ α ὐ τ η λ ω σ ὰ μ α ρ α μ ὶ λ ῶ τ η λ ὼ μ ο ρ φ ὴ ν λ α σ τ α
σ κ λ ά ζ ο ν τ α· λ α ὶ τ ὶ σ ὅ τ ω σ ὰ ν τ ο ν ὲ μ ὲ ῖ ς ε ὐ θ ὺ φ ε μ ὸ τ α υ τ ο ὶ· μ ο ρ φ ὴ ν ἀ χ
δ ο ύ λ ο υ· μ ο ρ φ ὴ ν ἀ ν α μ α ρ μ α ρ ε ὰ ἀ ε ὶ δ ο ύ μ ο υ· π ο ῖ ο σ δ ὲ λ ά β τ ι σ ὅ α υ τ ὸ ν ε ἰ σ τ ο ῦ τ ο κ ε
κ ε μ ὰ σ θ μ ὸ ν σ ο φ ρ ὲ σ θ η μ· ο ὔ μ ὸ ν τ ὸ ὦ ν ἀ ρ ὴ σ θ ὸ τ ο ύ τ ο ν τ ι μ ὰ ὼ μ η χ α ν ὴ μ· κ α ὶ π ρ ὸ
ὅ μ τ α τ ὸ λ μ ῆ ρ ο ι μ ὲ ν ε ἶ ν κ α ὶ φ ρ ο ν ε ῖ ν ἀ μ α ὶ κ ε χ α ῶ· π ο ῖ ο σ δ ὲ ο ὐ κ ὠ λ υ ε ι μ ὸ τ α υ τ ο ῖ σ π α
τ ο μ ὲ μ ὸ σ· ἀ μ ο μ ὲ ν ὁ σ ὰ ὐ τ ὰ τ ο μ ἀ θ ρ ὸ ω σ α μ ε ν π ο ῖ ο σ ο ν θ ὲ μ α σ ο ξ ὰ ζ ο μ τ ε σ· ὃ
τ ο ύ τ ο τ η ὴ ν ὁ α υ τ ὸ μ ἀ ν τ ι θ ὲ μ ε ν τ ὰ μ ὶ τ τ ε σ θ α ι· ε ἰ γ ὰ ρ μ ὲ ν π ο ρ ὶ τ ο ῦ ἑ ν ὰ ρ χ ὶ ὸ ν
τ ο σ λ ὸ γ ο υ· λ α ὶ θ ῦ ὸ ν τ ο σ ὸ μ α λ ὰ ρ ι ο σ δ ι α μ ὰ λ α π α π ὸ τ ε ρ ο σ· ἀ μ μ ὰ π ο ρ ὶ τ ο ῦ μ β ο σ
μ ὸ ν ο υ κ α ὶ κ ε μ ὸ σ α μ τ ο σ ὅ α υ τ ὸ ν κ α θ ὼ σ φ η σ ὶ ν ὁ μ α σ ὶ λ ε ι ο σ· ὃ μ ὲ ν ὁ σ θ μ ὸ σ δ ὲ
ὅ α υ τ ὸ μ ὸ μ β ο σ ὸ μ ὲ ν ο σ ἀ ῶ σ ε ι σ ὶ σ δ ο ύ λ ο υ μ ο ρ φ ὴ ν· ὁ δ ὲ κ ε μ ὸ σ α σ ὅ α υ τ ὸ μ ὲ ι σ δ ο ύ
λ ο υ μ ο ρ φ ὴ ν· ε ἰ σ ἀ ῶ ο υ γ ὸ ν ὁ σ τ ὴ ν ὃ μ ὲ ν ὁ σ θ μ ὸ ν ὁ σ τ ὴ ν ὃ μ ὲ ν ὁ σ α σ τ ὸ ν ὅ α υ τ ὸ ν· ὁ μ β ὸ σ μ ὲ ν ὁ σ ἀ ῶ σ ε ι σ
ἀ ῶ ο υ γ ὸ ν ε σ ι ν· ἀ λ λ ὰ τ ὶ μ ὰ ὶ χ α μ ὲ ν τ ὸ ὺ τ ο ι σ· λ α ὶ α ὐ τ ὶ τ α ῦ τ ὸ π ο ρ α μ ὰ τ ο ῦ
ἤ φ ι σ ι σ· ἀ ῶ τ ι φ θ ὰ μ μ α δ ὲ π ο ρ ὶ φ α ν ὼ σ κ α ὶ α ὐ τ ὸ σ ὸ τ ὴ ν ἐ θ ο λ ο γ ὰ ν τ ὴ ν ὑ ῖ κ ο μ ο μ ί α
τ α ὐ τ η ν ὲ μ μ ὴ κ ο σ α σ· ο ὐ τ ὸ ν ὲ μ β ο σ ὸ μ ὸ ν ὁ μ ὰ ῶ ν· ἀ λ λ ὰ α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ν ὅ τ ι ἀ ρ χ ὶ ὸ ν τ α μ ὸ μ ο
κ α ὶ θ ῦ ὸ ν τ α σ ὰ ῖ λ ε ι α ὲ ι μ ὶ φ ὸ τ α μ μ ὸ ν· ὃ σ ο β ρ ὰ ἄ λ λ α ε ἰ σ φ ο ρ ὰ ῖ σ ὶ σ ο ν ὲ τ ι· τ ὸ μ ο ρ
φ ὴ ν δ ο ύ μ ο υ μ α ι ε ῖ ν· ε ἰ μ ὲ ν ὁ σ ω τ α ῦ τ α ν ο μ ὶ Ζ ε σ τ ὸ π ο ι ᾶ σ α· μ ὲ α ὐ θ ὸ σ θ ὸ τ ο ῦ
τ α μ ὰ ο υ· τ α ὰ σ α σ θ ὸ τ ὸ ὲ ῶ ὁ μ ὲ ῖ σ ὰ ῶ ο μ κ ὸ κ τ ὸ ν ὰ σ θ α ι δ ὸ χ ά ζ ο ν τ τ ο· ε ἰ δ ὲ ο ἰ χ ὶ κ ὰ
μ ο ῖ ὲ φ ὰ ν τ ὸ ι σ ε ἰ θ ὶ ν ὰ σ ὶ φ ο ι σ· ἔ τ ὶ ἐ ρ α φ ο ρ ὴ ν κ ὰ ὶ δ ὺ τ ὸ ρ ὰ ὐ τ ὴ φ ὸ τ η ὴ ν ὰ σ ὶ φ α λ ὺ
σ α ν τ ὸ· ὲ τ ο υ μ ὲ ν ὁ σ θ ὶ ν τ ὸ τ ὺ φ ῆ σ α ν τ ο σ· ὁ σ ὸ ν μ ὲ ο ρ φ ὴ θ ὺ ὲ π α ρ χ ο μ· ο ὐ χ ὰ ρ
σ α ρ μ ὸ μ ὴ γ ὶ σ α ν τ ο τ ὸ ε ἰ μ α ὶ σ α υ θ ῶ· ἀ λ λ ὰ υ τ ὸ μ ὲ ἐ κ ὼ ν σ ὸ μ ὲ ο ρ φ ὴ ν δ ο ύ μ ο υ μ α ι·
ο ὐ γ ὰ ρ ἔ τ ὶ η ὰ ῶ μ ο ὐ δ ὲ ὅ σ ὸ ν τ ο ῦ τ ο μ ὸ ὶ κ ε ι ὸ σ τ α ι τ ὸ μ ὲ ρ ο ν· ο ὐ δ ὲ ὶ σ τ ο ῦ π ῶ σ ο ν τ ὸ
μ ο ν ο μ ὲ ν η ὰ ῶ μ ο ν· μ ο ν ο γ ε ν ὴ σ ὲ ἡ θ ῶ· γ ε ν ὸ μ ε ν ο σ ὰ ῶ σ ο σ· τ ο ῦ τ ο γ ὰ ρ ἔ τ ὶ μ ὸ ν μ ο ρ

÷ φὴ θῦ τιγχάνομεν τῶ μορφὴ δούλου μαμάζη. εἰ τοίνυν καὶ περὶ τοῦ λόγου
÷ σαρκὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ὁμοίως ἐκένωσε σάρκα ἀναδέξασθαι.
÷ ὁ λόγος ὢν σὰρξ ἑαυτὸν εἰς δούλου μορφὴν ὁ ὢν μορφὴ θῦ ὑπάρχων. ὁ δὲ ὢν
÷ μορφὴ θῦ ὑπάρχων εἰ φύσιν. ὁ ὢν ἀρχὴ ὁ μόνος καὶ θεὸς ὁ μονογενὴς. καὶ περὶ τοῦ
÷ ὢν ἀρχὴ ὁ ὢν τὸ σκαμθῦ ὢν τὸ σὰρξ ὁμολογεῖσθαι ἀναδέξασθαι σάρκα. καὶ τοῦτο οὐκ
÷ ἀναίσκει γράμμα θεοκῦ καὶ χῦ. ταῦτα μὲν οὖν τοῖς τὴν μεγάλην αὐτὸ σωτηρίου
÷ αὐτοῦ ἀφανῆ φέρουσι κατὰ λέξιν σοφίαν καὶ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος τοῦ μονογενοῦς
÷ τοῦ πάσης φύσεως δημιουργοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος. ὅτε καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐφάνη
÷ μαὶ τὸν τίνων ἀνεμφυσίαν. ἐξ ἧς ἡμῖν σωτηρία θεόμβρυος τκῦ σάρκα μεμορφῶσθαι
÷ ῥήσας τὸν ὢν ἀρχὴ ὁ ὢν τοῦ μόνου γὰρ καὶ θῦ ὁ ὢν τὸν γλυκυβόλον καῦ. ἢ μαχομένοις σ
÷ μαχόμενα σωτῆρα ὁμ. καὶ τούτοις σωτηρίαν ἐφιλονείκησε. ἵνα δὲ καὶ
÷ πρὸς θλίψεις τῶν λοιμῶν ἀνθρώπων. δύο ἑαυτὸν ἀνέδειξε χρείους. καὶ δὲ λόγος
÷ Κύριος. ἁγὰρ ἕτερος μὲν ὁ ὢν ἀρχὴ ὁ ὢν μθῦ μόνος. ἕτερος δὲ ὁ κόσμου σωτὴρ ὁ ὢν
÷ τοῦ καὶ μορφὴν δούλου λαμθῶν. καὶ θεὸς ὁ θῦ μόνος. διὸ οὐ τὰ τῶν ἀνθρ. τῶ καὶ θεῶ
÷ καὶ χῦ οὐτος οἷς ὁ τρῶθεὶς μεταξὺ τοῦ γῆς θεὶς καὶ τὰ τῶν ἀνθρ. δύο ἑαυτοῦ τῶν
÷ κυρίου καὶ χριστοῦ. τοῦτον μὲν ὡς ἀνθρ. οὐδεὶς τῶν παραπτώσεων λόγος. τὸν δὲ οὕτω
÷ τῶν ἀφρόνων ἀμαθῆ μίασε. εἰ δὲ τις τοῦτο σωτηρίαν φαίη τὸν αὐτὸν
÷ μὲν εἶναι τὸν ὢν ἀρχὴ ὁ μόνον καὶ γενόμενον καῦ. ἑαυτὸν δὲ τὸν ὢν σαρκὶ τῶν
÷ σὰρξ γράμμα θεοκῦ καὶ χῦ ἀναγκαίως ἐκλαθήσεται τῶν ἀπὸ τῶν σῴζοντος
÷ ρουσίας. μὲν εἶναι τὸν καῦ. ἀλλὰ μὴ ἀρεῖται καὶ ἑαυτοῖς ἑαυτὸν νάπτοις
÷ δουλείοις καὶ χριστοῖς ἑαυτὸν ἀλλοτρίους τοῖς ἰδίοις. ἀλλὰ μὴν γε εἰσκῶ καὶ χῶ δὲ
÷ οὐ τὸν τῶν ἀνθρ. ὁμόν. οὐ ἑαυτὸν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀμαρτίαν ὁμοίωμα σκῶ. ἀλλὰ τῶν ἀπὸ
÷ κτίσεως καὶ τῶν ἀπὸ τῶν μαίων μόνον. ὡς φησὶν ἀπῶ ὁ διὸ τὸν τῶν ἀνθρ. τοῦτο δὲ
÷ τὸν μὴ μᾶς τῶν ἀμαρτωλῶν ὁμοιωθέντα σάρκα διδάσκοντα μὲ καὶ ἑαυτὸν γράμμα τὸν τ
÷ δογμάτων τὸν ἑαυτοῦ. ὅτε γὰρ μὲν ἀριστοτέλους ἀναμνησθῶμεν τοῦ θυλόγου τοῦ
÷ τῶν ὢν ἀρχὴν ὁ ὢν ἐρῶ σαρκὶ γλῶσσαν ὁ ὢν ἀναδεδεγμένον. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγέ
÷ νετο. ὅτε δὲ θαμασίως σοφοῦ τινος σωτῆρος εἰσαγαγόντος μὲν φρονεῖν ὑμᾶς τὸν ὢν
÷ σχόντα τὸν αὐτὸν τρόπον. χῦ ἐνήμᾶς. τὸν δὲ μορφὴν θῦ ὑπάρχοντα καὶ ἑαυτὸν
÷ μοῦσαν τῶν δούλου μορφὴν. καὶ τὸν ὢν ὁμοίωμα τῶν ἀνθρ. ἑαυτὸν δὲ καὶ ἐσχη
÷ ματισμένον ὡς ἄνθρωπον. ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου.
÷ θανάτου δὲ σταυροῦ. καὶ τοῦτο μὲν ἕτερον ἐστὶ τῶν δὲ ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενον
÷ σταυρῶθῆναι τὸν ὢν ἀρχὴ ὁ ὢν οὐκ ἀνέχεται ὁ ἀπόστολος. τῶ

ριστόν των· εἰ τὸν ἐξαρχὴν σώματος τοῦ παντὸς τῷ
καὶ τῷ σύμπαντι τοιοῦτον· τὸν δὲ μαλακώτερον τὸν μὲν ἀραχνοῖ τὸ λεπτὸν
τὴν σάρκα μεταξὺ τούτων παρὰ δίκαιον δὴ κινούμενον ἀγνοεῖν διορίζομεθα· λεπτὸν
τὴν παρὰ τὸ ὀστοῦν μὲν διάφορον· ὅτι τὸ πρῶτον ἐξ ἀσθενεστέρας· καὶ αὖ τὸ
διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀραιοτέρων τοῦ ὑγροῦ κίνησιν δυνάμενον ἐκεῖνο μᾶλλον ὑπὸ τῆς
ὑγροῦ κινήσεως εἰρήκαμεν· ὁμοιομερὲς δὲ καὶ κοινὸν καθόλου εἰρήκαμεν·

λόγος ϛ΄·

κατὰ νόμον.

τοῦ αὐτοῦ,

Ἀλλὰ σθαρὸν μὲν τοῦ ὑγροῦ τοῦ ὑγροῦ χορηγοῦντος τοῖς τόποις τῆς ἀναλώσεως
μονιμαίτατον· πρὸς τὴν ἐνδοριαφὴν μᾶλλον τῶν ἐξαναρύσεως· ὑπὸ μὲν τοῦ
δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ λοιποῦ ἀναπληρώσεως· τῶν ἀνομοιομερῶν.
ἀνωτάτω λόγου τοῦ παραδεχομένου· καὶ πρὸς τὸ εἰδοκεῖ τοῦτο διὰ τοῦ μὲ
σθαι· ὅπως δὲ λείπεται ταῦτα καὶ ὁμοιομερῆ τὴν τοῦ παντὸς σωτηρίαν ἀναγκαίαν
κῆς ἢ ὑπόλειψις· ὑπὸ ὀλίγου παλινδιαπλάττεσθαι· λέγεις τοσοῦτον ἀπο-
χομένης κοινωνοῦντα τῶν μεγίστων καὶ τοῦ μεγάλου χάριτος τὴν αὐτὴν ἀναπλή-
ρωσιν· ὅσα δὲ καὶ εἰς τὸ τέρμα καὶ τὸ μέσον· ἢ εἰς οὐρίου μᾶλλον ἀφέρεται ὅσα
τοιαύτην ἀναδέρχεται· ἀνάθεμα μὲν εἶναι τοῦτο καὶ τὸν παύλου μέσον·
οὔτε γὰρ παῦλος ἐστὶ τρόφιμος οὐρίου· οὔτε εἰς οὐρίου διαφανεῖσθαι μέσον
ὁμοίως· οὐ μὴν ὅσα δὲ μέρη τὸ τοῦ ἀνίσου φύσεως εἶναι· τὴν σάρκα
τοῦ χοῦ παρουσίαν ὁ μὲν λογοῦ μέν· ἢ δὲ τὸ δόγμα τοῦ· ὅσα καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸν τὸ ἀμελεῖ ἐστὶ λεπτύνεται· τοῖς μὲν γὰρ σκοπὸς ἐστὶ διὰ παντὸς κα-
τασκευάσαι· τὴν τοῦ οὐσίαν τοῦ χοῦ· πρὸς τὴν τοῦ παρόντος τρόπον· ὃ
οὐ μόνον τὴν τοῦ γένους τοῦ πρὸς τὸ ἄνθρωπον τὸν διαφορὰν· ἀλλὰ καὶ τὴν τὸ
καθ' ἕκαστον τοῦ πρὸς τὸ ἄνθρωπον διαφοράν· τὸ καὶ τοῖς ἀνομοιομερέσι μᾶλλον
κινούμενον οὐδαμοῦ· καὶ τοῦτο μὲν μόνον ὅτι· τοῖς τοιούτοις
τοῦ λόγου καταστάσεσθαι καὶ· φέρομεν δὲ καὶ διὰ τοῦ μὴ μᾶλλον ὁμοίως
τον εἶναι· εἰ γὰρ ἀνθρώπου τοῦτο τὸ ἀνθρώπου φύσει ἀνομοιομερῆ ὄντας·
βούμεθα· καὶ πρὸς αὐτὴν τὸ καὶ τὴν ὑπόστασιν· ἀναγκάζειν τὴν ὑπόστασιν· δι' ὅλου γὰρ οὖ
σκοπὸς καὶ ἀμφιμόρου τοῦ ἐστὶ πρόσωπον· εἰ τὸ τὸ φύσει τὸ τὸ ἀνίσου μὲν παῦ
θεν μέν· ἢ τοῦ δὲ ὑπόστασιν· καταστάσεσθαι τοῦ λεγομένου τοῦ
μουμένου· εἰ τοίνυν αἱ τοιαῦται τοῦ τὸ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον μόνον
τας· ὅταν οὖσι καὶ τοῦ τοῖς δὲ καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λόγου τὴν ὑπόστα-
σιν· τὸ δὲ διαστῆναι μὲν καταστάσεσθαι μέν· σωτηρίαν τὴν τοῦ ἀνθρώ-
που τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἶναι· εἰ γὰρ καὶ ἐχόμενον καὶ τὸν ἄνθρωπον
πον· τοῦ λόγου ὑπόστασιν· ἢ δὲ τοῦ παρόντος ἀνθρώπου καὶ φύσεως·
καὶ ἀνθρώπου ἄρα φύσις πρὸς τὴν παρόντος μὲν τὸ ἀνθρώπου· καὶ τὸν τοῦ
σιν ἄλλο τρίσεχε· ὅσα δὲ τοῦ μὲν ἐχόμενον ὅσον· ὅτι τοῦτο γράφη τοῦ ἐλαιοῦ τὸν ἄνθρωπον· καὶ
τὰ ἀρχὰ καὶ τὰ ὑποθέσεις παρόντος· ὅλου μὲν ἐστὶ τοῦ ὅλου καὶ
τας· μὴ τὸ αὐτὸ μὲν τὴν ἀποκρίσεως· ἀλλὰ τὸ ἀσφαλὲς ἀπαιτεῖν·
ἢ μεῖς τοῦ μὲν οὐ τὸ ἀπὸ τὴν σάρκα ὅλου τοῦ ἀνθρώπου· οὔτε τὴν ἀλήθει-
ραν τὸν καὶ θεῖαν φύσιν· ὅτε παντὸς καὶ ὅσα ἐλεύσεται καὶ δὲ χόμενα·
ἀλλὰ ὅσα δὲ χρὴ παντὸς τοῖς τοῦ ἀνθρώπου σφῶν αὐτῶν· ἀεὶ θεῖον τὸν ὅλον ἀν-
χὲ ὅλου τοῦ μόνου λειτουργοῦσιν· μᾶλλον τοῦτο δὲ τὸν μόνον σαρκὸς ἀναγόμενον
ἐστὶ τὴν σάρκα ὁ φθόνος καὶ τοῖς αὐτοῖς σωτηρίαν τὸν ἀνθρώπου· τὸν παντὸς φθο-
ραν τὴν θείαν σφῶν κόσμου καὶ τοῦ τοῖς τοῦ ἀνθρώπου· ὅταν μὲν γὰρ ἀλλοίω-
μενον τὸ φθαρτὸν καὶ δίκαιος σῶν· καὶ θεὸς καὶ ἀληθείαν· καὶ ὅτι
παρὰ τὸν διαφθορὰν τοῦ ὅλου· παρὰ τὸν τοιοῦτον καὶ τοιοῦτον τοῦ· παρὰ τοιούτου
θαι· εἰς τὸν λόγον τὸν θεὸν παραβόλου τοῦ· ὅτι δὲ λύσαι καὶ ὅλον ὅλου καὶ ἐρῶ·

136

κτιστὸν δὲ ὁ ἄνθρωπος· διὸ λεμάτωνται πάντας τοὺς μὴ τοῦ μόνου λεαὶ πατρὸς
δοξομένους εἶναι μόνους ἐστὶν υἱούς· οὐδὲν γὰρ ἴδιον ἔσχασι σὰρξ ἐξ ἑαυτῆς
γενομένου· ἀλλ' εἰμὶ μεταποιητικὸν τὸ πατρὸς προφήτειας τὴν ἀλ-
λοίωσιν τῆς ὑστέρας τοῦ υἱοῦ· ὅτε δὲ τοῦ πατρὸς τὴν μὴ τοῦ λεῦ μόνου
λεύωμεν τὴν ποιητικὴν τοῦ παντὸς ἐνέργειαν· οὐχὶ σὺν μέρος ἐξ
τῆς μὲν ἡ τοῦ ὅλου· ἄλλο δὲ ἐξ ἑκείνου μὴ ὄν· ὃ φύσαντος δὲ λεαὶ διὰ
τοῦ φασὶ μὴ θεοπρουμένην· τοῦτο φαμὲν· ὅτι οὐτ' ἐκ δέχεται λεαὶ τὸ μέ-
γεθος τῆς φύσεως ἐκείνου παρὰ λλοίωσιν οὔτε τὸ δέχεσθαι· οὕτω ἄλλοίωσις
τῆς σάλης τῆς παρὰ τὴν σαρκὸς οἱ κομοιώσεως λέγεσθαι δεῖ αὐτόν· ἡμᾶς γὰρ ὡς
ἀληθῶς ἐκ δέχεται τοῦ θεοῦ· αὐτὸς δὲ ὁ σὰρξ φανεὶς προθεὶς θεός· διὰ τοῦτο τῆς
σαρκὸς τοὺς διωρασμένους καθαίρομένους· καθὸ μὲν δόσεις εἰσὶ τοῦ ὄντος
τοῦ πατρός· δέχεται τοῦ λοῦ λεαὶ ὁμολεαὶ μοσύμβολος· ὅτε δὲ παρίσχετο
τῆς σαρκὸς σωτηρίας λεαὶ μέτοχος τοῦ λεαθ' ἡμᾶς τὸ ὁμοούσιον μόνον· ἄλλοίωσις παρὰ
τὴν φύσιν ἡμῶν θεοπρούμενος· διὰ τοῦτο παρὰ φύσιν ἦν μὲν τὸν πατέρα
μόνον τὸ ἄλλοίωτον θεωρεῖσθαι· ὅτι ἐμβόησε διὰ τοῦ ἀλλοίωτον
τὸ αὐτὸ ἀλλοίωτον· καὶ πάντοτε δίδως αὐτὸν τὸν πατέρα ὃν ἐπιτίθησι δίδημι δο-
ρακοτέον· ὁ γὰρ δοράκων ἐμὲ· οὐ τοῦ δὲ τὴν ἀλλοίωσιν φλαυρόμενον·
ἀλλὰ τὸ ἀληθῶς ὄντος τοῦ δὲ τὸ πατρὶ ὁμοίωται· αὐτὸν δὲ κεῖ μὲν δοράκοις
ἔσται· τοῦ δὲ ὄντος εἶναι· τὸ τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τῆς οὐσίας τοῦ
πατρὸς ἐμβοᾶν λεαθορᾶσθαι· τὴν ὡσαύτως ἀλλοίωτον λεαὶ ἀναλλοίωτον τὴν
φύσιν· ὃν τοῦ πατρὸς ἐπιτίθησι δίδημι ἀλλοίωσιν φλαυρόμενον· λεαὶ
τοῦτο ὡσαύτως τὴν ἀμφοῖν λεαθορᾶσθαι· τὴν ὡσαύτως ἀλλοίωτον λεαὶ ἀναλλοίωτον τὴν
φύσιν· ὃν γὰρ τοῦ ἑτεροφυοῦς ποιεῖσθαι παρὰ λλοίωσιν δοκεῖ λεα-
τὰ τὴν τοῦ σώματος κίνησιν λεατὰ τὸ μέσον· σὺν θεοῖς τὰ δὲ ἐξῆς διὰ
τοῦ λείου μέρους ὁμοίως ἁρμοθήσεται· ἐπεὶ μὴ θεὶς ὅλως δὲ τὸ λεαθ'
λοκαὶ τὴν καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ σωζόμενον τὴν τοῦ πατρὸς ἰδιότητα μόνην λεαὶ ἀμετάβλητον·
μορίαν· τοῦ λυτοῦ σώματος· ἵστασθαι ἔχομεν σωζομένης τῆς ἀμεταβλησίας·
Ἐφ' ὧν οὖν ἐπὶ τούτου μᾶλλον λεαὶ οὐχὶ τοῦ θεοῦ τὸ φύσεως· μόνον
γὰρ τὸ ἐξεναντίου τῆς λεατὰ τὴν ἀρχὴν ἀνθεῖσαν οὐσίας· κύριος
τοῦ σαρκοῦσθαι· οὐ λεαὶ ἐπὶ τῆς λοιπομοίας τῆς ἐν μεθέξει θεοῦ·
ἀπὸ τοῦ χορηγουμένης τὴν ὑπαρξιν μὴ μέτοχα θεοῦ ὄντα τῆς
λεαθ' ἡμᾶς· τοῦ δὲ ὄντος εἶναι λεατὰ τὸ μετέχεσθαι χάριν
ἁμαρτίας· τοῦ μὲν οὖν λεατὰ ἀρχὴν ἁμαρτίαν τοῦ λεαθ' ὁμοίωσιν χάρις
ἐστὶν οὐκ ἐκ ὁμοίωσις· ἁμαρτία γὰρ φύσις οὐκ ἔστιν οὐδὲ λεα-

÷ Καὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐστὶ καὶ τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μονοειδοῦς ἀφῆσθαι. καὶ διὰ τοῦτο τὸ μὲν
÷ πλατὺ θεῖναι τὰς τροφὰς ἀρίστας δυνάμενον τὸ δὲ λεπτὸν τὸ δὲ μέσον· τὸ δὲ τὸν
αὐτὸν οὐ ποιεῖ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μονοειδοῦς. σὺ μὲν γὰρ τὸν λόγον τοῦτον τροφῆς
εἰ γὰρ τὴν τοῦ ὁμοειδοῦ μεταβάθει ἡμῖν σημεῖον τοῦ τὰ παρὰ φύσιν
κατὰ ὁμοειδεσθαι τὰ πράγματα. σκοπῶμεν δὲ τὸ τοιοῦτον πρότερον.
ὄνομα τροφὴ μὲν θετέον τοῖς οὖσιν. ἐκ τοῦ μὲν τὰς αὐτὰς τοὺς ὄντας
χειμένων τροφὴν ἀρίστην παρὰ τοῖς ἐμβρυολόγοις. οὐ γὰρ τὸν αὐλὸν
τροφὴν αὐλὸς. καὶ τὸ τέρμα οὐκ ἀπὸ μονοειδοῦς. οὗτος μὲν καὶ οἶνος. καὶ ἄ-
ρκοι καθάρσεως. καὶ τὰ τοιαῦτα τὸ σκληρὸν ἀπὸ σκληροῦ μέρους. οὐχ ὁμοίως τοῦ
ρου τὸν ἀπὸ μονοειδοῦς. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀναπληρώσεως. ἕτερον δὲ παρὰ
καὶ παρὰ διαφορὰς τὸ μὲν θερμὸν ἀφροδισιαστικὸν καὶ τροφὴ σπέρμα
ζεται. εἰ οὖν ἐκ τοῦ ἀνομοιομεροῦς τὸ ὁμοιομερὲς ἡ τροφή. τὸ δὲ ἀνομοιομερὲς
αὐτοῦτο μᾶλλον καλεῖσθαι κατασκευάζοντι. διὸ τὰ παρὰ φύσιν ἐκ τοῦ
τὰ σπέρματα ἰσχὺν ἔχειν τοῦ ἀνομοιομεροῦς. καὶ τὰ τοιαῦτα κλάσματα
τοῦ ὁμοιομεροῦς. σημεῖον δὲ τὸ τοὺς ἐκτὸς τόπους
γραφῆς ἀμείνους φύσας. ὅτι σπέρματα ἰσχὺν ἔχει μᾶλλον. οὐκ ἄρα ὅλως
τὴν τοῦ ὁμοιομεροῦς ἀφῆσθαι. καὶ ὅτι ἡ μὲν οὐδὲν διαφέρει τὸ
καὶ εἰ δυνατὸν μᾶλλον οὐ δῆλον. οὗτοι δὲ δυνατοί. καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον
τὸν φῶς. οὐ τροφὸς τὸν. καὶ τὸ σπέρμα σὺν καὶ αὐτὸ οὐ τροφὴ οἰκεῖ
ἐστι ταῦτα μᾶλλον τὰ τοιαῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν λόγον ὁ τροφὴν
τὴν καὶ ἐρμηνείαν τὸ σαρκίον φύσεως. διὸ τὸ ὁμοιομερὲς
σπερμάτων ἀναμφίλογόν ἐστι. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ διὰ τὸ σὶ διὰ τὸ τροφὴ
τὰ ἐκ τροφῆς σπερμάτων ὁμοιομερῆ καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν λόγον ὁ τροφὴν
ρὸς κοτύλη τροφὸς τὸν ἀρτόν. τοῦτο τὸ ἀδύνατον τὸν λόγον. τροφὴ
Ε: τὴν μὲν φθορὰν τὸ ἐκ τοῦ τροφῆς μὴ τροφὴν. τὸ αὐτὸν δὲ φθορὰν.
οὐχ ὡσαύτως μέντοι τὸ ἄρτον μὴ τροφὴν εἶναι τὸν τροφῆς. οὐδὲ τὸν μὲν σῶμα
τιθέμενοι τὸν ἄρτον μὴ τροφὴν εἶναι τὸν ὁμοιομεροῦς. ἀλλὰ καὶ οὗτο

λόγος θ :

ϛ: Ἀλλοι τοιοῦτόν τι λοιπὸν τέρας μυθολογοῦσι· καὶ μεθαρμόσασθαι τοῦτον
καὶ ὁμοιῶσαι τῷ διὰ κυκνείων φυσιλόγων· μᾶλλον δὲ χειρῶσαι τοῦ θεμάτου
μεγαλοπρεπέστερον· δυσαχώρητον· ὃ δὴ μάλιστα τοιοῦτόν ἐστιν· θῦ γὰρ ὁμ
φύσει τὸ ἴσον, τοῦ μὲν ἔχοντος ταύτην ἀρετὴν· καὶ ἴσων τῶν κρατούντων·
ὁμαλῶν ἴσα ἀφαιρεμένων ἐλευθέρων· καὶ ἴσα τῶν μὲν δεσποτικῶν τῶν δὲ
λιμβάνει τὴν ἀληθινὴν ἀξίωσιν ἐμφαίνοντος· τοῦ τὸν τῆς σωφροσύνης μέτρου
θῦ ὁμ ἔχοντα ταύτην ἐφ' ἡμῶν θῦ· ἐπεὶ τοίνυν ὁμολογήσας· τοῦτ' ἔστιν
δὲ τὸν μέγαν ἰσαάριθμον οὐκ ἀναγράψας τὸ παράμοιμε μνεῖαν παρὰ
θῦ· ὁμοιογενῆ ἐν ὑπηλίκῳ τὸν κηρύγματι διωμολόγει· ὁκάστερος τοῦ
θῦ ὁρ καὶ θῦ ὁμ· οὐκ ὠφείλησε τὸν ἴσον τῷ μὲν ὁμοίῳ
θείῳ τὸν τοσκηρυξέκειμος· ὁ δὲ θῦ τὸ ἔχοντα ταύτην ἀρετὴν ὁμ· ὁμ
ἀρῶ τὸ ἔχοντα ταύτην ἄνθρωπ· παρὰ τοὺς ἐχθροὺς τὴν δόξαν αὐτοῦ
μεθαρτήσῃ· τῷ δὲ τοιούτῳ σφῶν καὶ τοῦ παρόντος
μοζούσης· τὸ δὲ ἀδικον τῆς τοῦ ἔχοντα ταύτην ἐμφάσεως· οὐ
δεμιᾶς ἐκστωκρίσεως παραδέχεται μείσης μὴ· ὑποτίθεσθαι· τοῦ
τοῦ δὲ ἡμῶν· παρὰ τῷ τὸν ἐχθρὸν μαρτυρίας παρὰ τὸ αὐτὸ δίκαιον
τῷ τοῦ μεμογενοῦς δόξης σωμεμιγμένης μεμάθομεν· παρὰ θεοῦ ἀνθρώπου
σωμεμιγμένου ἡμῶν τοῦ λόγου καὶ τὸν ἐφ' ἡμῖν αὐτοῦ λόγον·
φησὶ γάρ· ὁ τὸ ἔχοντα ταύτην ἀρετὴν ὁμ· θῦ· αὐτὸς μὲν τὸ φύσει ὂν ἔμπαν
ἴσα ζούσης· μήτε ἀπὸ τινὸς ἀφαιρέσεως καθ' ὑπεροχὴν δυνάμεως ἢ ἐξουσίας ὂν ἴσον
σης· γεγραπται καὶ δημιουργὸς κατ' αὐτὸν τὴν τῆς ἰδιαζούσης ἐξουσίας ἴσον
χλιῶν· τὴν μὲν οὐρανὸν ἀρκοῦν παρέχον ὁδῶν αμεν· παρὸ στὴν τοῦ γάμου
σιν· ἐν τοίνυν τῷ ἀρκοῦν παρέχον ὁδῶν αμεν· ἰσότιμον τὸν τοῦτον οὐρα
νὸν· ἐν τοῦ μὲν ὁμοίου μέτρον ὁρίζει καλόν· ἀμφὶ καὶ ὁ τὸ γάμου θεσμὸς
λόν· ἐν τοῦ δὲ ἀρκοῦν ἀσθενείας· τὸ ἰσοτίμου μὴ οὐρανὸν· μέχρι τοῦτου
παραλλαγῆς ἐν μὲν τῷ ὁμοίῳ τὸ ἰσοτίμου τῶν εὐσεβῶν δόγματος·
ἐκρυ παρὸ τὸ καὶ παρακόσμητε λεξφάσεως τὸ ἰσοτίμου τοῦ γάμου
τὸ ἐν μὲν τῷ ἀρκοῦν παρέχον ὁδῶν αμεν πρὸς τὴν τοῦ γάμου
μὴ τὸ φύσει ὂν ἔμπαν ἴσα ζούσης· οὐ μὲν τὸ ὁμοίου μέτρον ὁρίζει καλόν·
ἀλλὰ καὶ ὁ τὸ γάμου θεσμὸς καλόν· ὁ δὲ τῷ τοσοῦτον· ὁ μὲν ὁμογενὴς ἐφ' ἡμῖν
καθὸ σκηρύσσει τὸ ἀγαθόν· οὗτος ὁ τὸ θέλησε· τὸ τε καὶ τὴν
κτίσιν ὑποτίθησι· τὸ τε παρὰ τὸ οὐρανὸν τὸ σὺν ἁρμοστὸν ὧν τὴν σωμεμιγ
φορουμένην σύστασιν· ὅτε καὶ ὁ τὸ ἔχοντα ταύτην ἀρετὴν ὁμ· θῦ· ὁ τὸ ἀρ
μενοκόσμου· ὅτε καὶ ὁ τὸ ἔχειμα ἤθη τοῦτο γάμου σθαι· τὸ τε ἀρ' ὅλης
τὴν ἡμέραν· τὸ τε τοῦ ἰδωτοῦ τοῖς λοιποῖς ἀγαθοῖς σχόρεισ·
το πνεῦμα ἡμῶν τὸ τε ἁρμοστὸν· τὸ τε θεοῦ γένεσις· τὸ τε τοῦ
πολλοῦ· ὅτε τοῦτο ἀγαθὸν εὐκαιρομένου δόκει τὸ σοφίωτοῦ κτίσ
τος· ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων οἰκονόμος ἀλλ' ἐμὲ γὰρ τὸν αὐτὸν ὁμοιωμένον

Β

Γ ÷
÷
÷
÷
÷
÷
÷
÷
÷

φϊ

+ τοῦ αὐτοῦ λόγος ῑ +

λ΄. Ἀλλὰ τῶν μορίων μέτρον ἐροῦμεν. μέλι μὲν γὰρ μορίοις ἐλήλυθεν· διαμέτρου δὲ
÷ μεσαυτολί· θαρτούτοις τοῖς ῥήμασιν· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μορίοις δηλοῦται
÷ κόμοι αἱ δύο τοῦ μέτρου· καὶ διὰ τοῦτο μὲν δηλονότι τὸ μορίωσε μὴ τὸ
÷ τῶν μὲν κοσφαμελεῖ δηλοῦν βούλεται· μεμερίωσε δὲ τὸ τῆς ἁρμ
÷ θείας καὶ ταμλιπτὴρ· διατοῦτο ἴσθι ὅτι χρὴ μὴ τὸ τοῖς ἄρμοις ἀπλοῦν ὄφι
÷ κτὴν εἶναι τὴν τοῦ ὁμοίου ἁρμονίαν· ἀλλ' εἶναι μᾶλλον πρὸς αὐτὸν· ὃ τὸ
κολοιλίῳ· ἐπὶ τῆς τοῦ ὁμοίου ἁρμονίας ἐπὶ τὴν εὕρεσιν· ὁδὸν τινὰ ποιεῖ καὶ
αρ· καὶ τοῖς ἀμλιπτῆρσι τὸ λαιμὶ μέρος τρόπον τινὰ μεταβιβάζει διὸ τὴν
ταμλιπτῆρα· οὕτως καὶ τοῖς ὁμοίοις μορίοις ἁρμονίαν ὁμοίαν δίδωσι
τοῦ τὴν κατὰ μῆκος ἀκριβῆ τομήν· οἰκόθεν οὖν ἐστὶν ἁρμόσαι τὸ μέρος
εἰδικῶς μὲν κατὰ μῆκος ἀκριβῆ τομὴν μεμερισμένον· τὸ μὲν ἡμίτομον τῶν
φαρμάκων μὴ μὲν· ὅσα σὲ ἔχει φύσεως βαρεῖαν μέθοδον· διὸ καὶ τὸ τῆς
μακροφύσιος βαρὺ μακρύνεσθαι τὸ λόγῳ· εἰ καὶ τοῖς αὐθεντικοῖς ὡς ἔχει
αὐτοῦ κ Θωκ· εἰ καὶ λαγχάνοισι οἰκονομεῖ τὰ καὶ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις
Θεοῖσι· εἰ δὲ βούλοιτο τὸ σῶμα ἁρμόσαι ἡμιτόμῳ τῷ ἰσομερῶς
φθαρτικὸν τὸ θνητόν· εἰ μὲν οὖν μερισμοῖς καὶ αὐθέντῃ τὸ μὲν ἡμέρα κρατεῖ τὰ
θέσις· εἰ τοῖς μὲν τοῖς ἀσθενοῦσι δὲ τοῦ μὲν ἡμέρα τοῦ ὑγιοῦ
ὁ μὲν δὲ λοὸς παρατείνεται· εἰ τὴν παρεγχίνου μεταβολὴν τοῖς
κι μὲν μέροις μέτρου τὴν ἁρμονικὴν ἁρμοδιάσασθαι δύναται· εἰ δὲ ἡμέρα
τῶν τὸ καὶ σαρκὶ τὸ χολῇ δὲ χρῆσθαι τοῦ κατὰ μόφροι τὸ λεῖ

περὶ τῆς Β σελήνης τὸ μὲν τοῦ κύκλου τῆς μορφῆς καὶ ἀρχὴν σῴζει· οὐσίαν τὸ
περιέχειν· οὐ μὴν ὁμοίως διὰ τοῦτο οὐκ ἀφῄρηται τὸ ἴδιον καὶ αὐτοτελὲς τοῦ
κύκλου τὸ ὅμοιον αὐτῇ σῴζεσθαι τὴν μορφήν· ἀλλὰ θατέρου σημεῖόν ἐστι τὸ
θήραν περιέχειν· καὶ οἶκος κατὰ φύλλον. καθάπερ ὁ δάφνης ὅμοιόν ἐστι
διὰ παντὸς τοῦ τετραγώνου τὸν αὐτὸν ἔχειν· καὶ ἐν ἑαυτῷ τοὺς ὁμογενεῖς
σώζει· καὶ πάλιν ἀπ' ἀλλήλων περιστήμονι μὲν ἀπὸ τοῦ ἀέρος ὁμοίως περιάγει· καὶ
πανταχοῦ μέσα τοῖς ἐσχάτοις ἴσα ἐστὶ καὶ ἑκάτερα ἑτέροις ὁμοίως ἔχει
κόσι· καὶ ὁ δὲ ἀετὸς ἀπὸ δένδρου· καὶ θήρ ἐν περιοχῇ ἐστὶ καὶ οἶκος κατὰ φύλλον·
καὶ ὁ λοφίας πανταχοῦ τοσαύτους· καὶ τὸν ποσὸν ἀριθμόν· ἢ μὴ ἐν τοῖς ἀμφιλόγοις
ὁμοιάζει· ὃ δὲ καὶ μόνος θηλυγόνος διὰ τὴν ἐμφάτνωσιν τοῦ περὶ
θήραν φησὶν ὁμοιάζεσθαι τοῖς κύκλοις· πρῶτον οὐχὶ καὶ τὴν πάτραν καὶ τοὺς λί-
θους καὶ τὴν πανσπερμίαν· καὶ τὸ ξύλον· ἔπειτα τοῖς ὁμοίοις τοῦ ὁμοίου πορ-
τικὴν ἀπὸ κειδαμόσιαν· ὃς ἂν τοσαύτας θήρας ἀφῇ τοῦ ἀμφικόπτου μέρη τρι-
ῶν· τοσούτους ὁ ἀετὸς ἀφῄρηται τοὺς ἀριθμούς· ἐν ὧν ἀριθμὸς ἓν τούτων·
αὐτὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ μόριον· οὐ περὶ τὴν σύλληψιν καὶ τὴν θήρας καὶ τοῦ φω-
τὸς δι' ἐκλιθεν· ἀφ' ὧν τοῦτο παρὰ τὴν σύλληψιν ἀφῄρηται· ὑγρὰν
χλῆσιν· θαρσαλέον φαίνομαι· ὅτι ὑπὸ ταὐτὸ μόριον οὐ μέρη τοῦ
ὁμοίου σῶμα ἑαυτοῦ τὰ μὲν ἀδρηβῆ οὐ ποιεῖ λίαν ὁμοιάζει· ὁ
φασὶ μὲν· ὁ τὰ μὲν ἐξαφαιρεῖ τὴν σάρκα τὸν βόθρον· θεοὶ δὲ ὁ τὰ μὲν τὴν
ὠθαμασταὶ ἀχαρίζεται· ὁ δὲ ὁ τὰ πρὸς τὴν ἀμύλησιν αὐτὸ τὴν
πολλὰ μὴ χειρα ἐμφύσει· οὕτω καὶ περὶ ἀφροδίσια ἔχει· καὶ πολιὸς πυρρὸς χρώς·
καὶ πάγκυ· καὶ πάτερα· καὶ ὄμματα λοξὸς· καὶ ἱππότης· καὶ ἀκμή φασι· καὶ
πανταχοῦ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἡμᾶς ὁμοιάζεται· ποικίλος δὲ αὐτὸς τὴν
κεφαλὴν σάρκας ἐμφύσει ἔχει· τὰ δὲ οὐσίας διὰ τὸ ὁμοιάζειν
τὸν ὄρνιν μόνον· τὸ δὲ λειπόμενον πανταχοῦ παραμένον· ὃ μὲν
οὐτε εἰδήμ τὸ ἄνω· οὐτε ἰδήμ δύναται· τοῦτο μοῦνον ὁρᾷ· ἀλλ'
καὶ μεταφράζεται ποιεῖται· τὴν δὲ ποίαν μοῦνον ἔστι τὸ ἰσχὺς
ὀφθαλμοῦ· ὁ πάρδαλις μόνος ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἡμέραν λεπτὸν μόνος· τὴν
ἐκτομὴν λογίζεται· ὁ μὲν ἀνθρώπου ἐστὶν ἐπὶ πάντα ποιοῦμεν· οὐ
τοσοῦτον ἀκούσαντες ἰδόντες ἀνὴρ ἀμφιλαφῆ χρεοῦσιν· οἱ πάρος
μόνον τὸ μόριον οὐκ ἐμπόδων· λεπτὰ δὲ τρίχος ἐσθῆτος· ὁ λόφωτος
οἱ μὲν τοῦ λόφου τὴν πάρος τὸ μὲν τοῦ πάντα ἀσχολέσαι· ὅτι τὸ μὲν ἀμφὶ
φθαλμῶν καὶ αὐτοῦ τοῦτο· διὰ μόριον τὸ δὲ ἦσαν καὶ ἄφυτες τοῦ χαλεπὴ·
λεπτοδόκλασσος ὁ φελόνιον τόν· αἰμαθῆ ὄντε καὶ ἀμαθίκλητοι· δὲ ἀνὴρ γὰρ τοῖς
εἰρηκόμοις καὶ φορίου τὴν κάτω τοῦ σύμφερον· ὁ πάρος τὴν μοῦ
λιν τικὴν παραμοιάζει μέσον σῶσαν τὸ· τοῦ ἀρτιῶν τοῦ ἱκλίτου μοῦ
κατὰ τοῦτο ὁ πολισθήτος· ἐξεβοσθήλισαν· καὶ μοι δοκεῖ φιλομόρειν
μορφὴν εἰσιὴ χίσασθαι τοῖς νέοις τοῦ τόσους· μὴ λιστὸν τὸ τρίχος θόλῃ
τοῦ ἀζεσθαι· τὴν δὲ λείραν μὴ ἐμβάλλειν τῆς ποίφασσι· ἀλλ' ὁ παρὸν τὴν
τὴν πάρος τὸ ἄλλο τὸ μάτιον τοῦ μόριον· μὴ ζῆν μοῦσθαι τὸ πάρος χεῖρον
κέρδος· τὸ δὲ ἰὼ μόνος τῆς ποίφασσι ἀριστόμενον· ἀλλ' τὸ λείπον
τὴν σλογραφίαν βοῦς σκυβαλίμενος· ὁ κυνὸς πρὸ ἀγλὴν πάρα τὸ τόρφον τὸ μ
λόγον· φρίκης τινὸς ὀκτὼ μὲν ἐμὲ τὴν καρδίαν ἐστὶ ὁ δράμου σκος·
βούμβαι γὰρ ἄλλο τι δῆλον καὶ πάρω τὴν ὁμοίαν ζῶον τὸν τῶν τοῦ· εἰ τὸ
εἰ μὴ ὁ τὸ μοῦ γρεῖ φθορὸν τὸ· μεταὶ ὁμοῖ μὲν ἢ ποίφασσι ὁδηχθήσεται·
κεν ὁ δὲ τὸ λείπομεν· πάρος τὸ δὲ τὸ μεταὶ ποίφασσι εἰς οὖν ὁδὴ ὁδὸ· τοῦ
μαρτύρομοι πόροι· ἀύχρη φοι δὲ καὶ ἀμόμβοι τοῦ τῆ ζῶον τὸν ἀεὶ ὁμ
οἱ τοῦ ἀπὸ φόλομοι δρᾶ τοῦ· τί γὰρ μεταὶ τὴν ἀλλὰ μὲν πάρ χῆ ὁ ὑπὸ τῆς
αἰ ὁμοιάζοντες καὶ τοῦ μόμοι οἰκ ἀεὶ μὲν δύναμεν· εἰ σὶ τί δὲ τὸ ὁ νόματι

B:

Κέφαλοσ.

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

ιδ: † τοῦ ἁγίου κατὰ εὐνομίου. λόγος ιδ: †

α: Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ φθεγξάμενον τοῦ λόγου προβλῆθαι μὲν αὐτοῦ φησι τοῦ μονογενοῦς ἀπαραλλάκτως τοῖς πατρικοῖς ἤθεσι τὴν μόρφωσιν ἀπεικασμένην· ὁ γὰρ τὴν τοῦ ἀγνοῦ πρὸς ἡδονὴν πρόσκειμαι δόξαν· τὸ καὶ τὴν σοφὸν τραπεζαν καὶ πάσης ἀγαθότητος ἐκτὸς εἶναι. καὶ τοῦτο μὲν καὶ μόνον ἀγαθὸν ὑπάρχειν φέρων· σχολῇ γὰρ τὸ ὁμοιωθῆναι τῷ ἐξουσίᾳ· καὶ τὴν τοῦ ὁμοίου δύναμιν· δύο μὲν οὖν τισὶ πρὸς ἀλλήλα μέσοις κρύπτεσθαι τὴν μεταξὺ φησὶ διάστασιν τὸ λογισμῷ· καὶ τῷ χρόνῳ· τὸ δὲ τῷ μὲν γεννητῷ πρόσεστι τὸ γεννηθῆναι· τῷ δὲ ἀγεννήτῳ τὸ μὴ γεννηθῆναι· καὶ τοῦτο μόνον ἀγαθὸν ὑπάρχειν τὸ ἀγέννητον· τὴν δὲ τοῦ μονογενοῦς ὁμοιότητα καθ' αὑτὸν· τὴν δὲ τοῦ πατρὸς πρὸς ἄλλῃ φύσει πρόσληψιν· καὶ τοῦτο μὴ ὑπάρχειν ἀγαθὸν· οὐκ ἀρμόζουσαν ἡγούμενος τῇ τοῦ ὁμοίου πρὸς ὅμοιον ἀπεικασίᾳ· οὐκοῦν ἐπειδὴ καθ' ὑποστάσεως φησὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς διαφορὰν θεωρεῖσθαι· καὶ ὡς ἐξ ἑτέρου τοῦ ἑτέρου ἀλλοτριοῦσθαι τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς· ὅσον μὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐστὶ τὸ ὑποστῆναι· τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλλότριον εἶναι τὸν υἱόν· ὅσον δὲ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐστὶ τὸ ὑποστῆναι· τοσοῦτον ὁμοούσιον εἶναι τῷ πατρί· ἐπειδὴ τοίνυν ἐν τῇ τῆς ὑποστάσεως διαφορᾷ τὴν τῆς οὐσίας ἀλλοτριότητα θεωρεῖσθαι φησί· καὶ τὴν ὁμοιότητα τῆς οὐσίας ἐν τῇ τῆς ὑποστάσεως ἑνότητι

168

176

ιβ΄ + τοῦ ἁγίου κατὰ εὐνομίου λόγος ιβ΄ +

Ἀλλ' ἵνα μὲν καὶ τὸ ὄκνου τῆς ἀμαθίας ἡμῶν προσκήμενον
ὁ τοιοῦτος αὐτὸς τὸ ἀνεφάρμοστον τῆς τοῦ δόγματος σαύτου συνηγορίας
οἴσεται γὰρ ἰσχυρὰ ταύτην αὐτοῦ δόξης μαρτύρια ἔχειν. ὅτι γὰρ τὸ μεγαλο-
πρεπὲς τοῦ μονογενοῦς δόξης εἰς τὸ ἀσεβὲς ἀμαθῶς καὶ δουλοπρεπῶς ὑπο-
βιβάσας ἐστίν· τοῦτο πρὸς τὴν μερίδα τοῦ κυλόγου· ὃ μεθ' ἑαυτὴν
αὐτὸς ἑαυτῷ πρὸς τὸν ὑπερβάλλοντα τρόπον· μεμερισμένος οὕτως
γὰρ ἀναιδείᾳ λόγων πρὸς τὸν πατέρα μου· τοῦ ῥήθεντος δὲ πρὸς τὸν ὑὸν
ἀδελφοῦ μου καὶ εἷς τοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἀμαυρὸν μὲν πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ θεὸν μου· καὶ θεὸν ἐμόν· τὴν μὲν οὖν δόξαν ταύτην
τοῦ εἰρημένου ῥητοῦ ἀφοίας· καὶ ἀθυμίας ἀναπλησθεῖσαν· πρὸς τὴν μερίδα
θείαν τὴν τοῦ υἱοῦ· πρὸς τὸ θνητὸν ἀπολαβόμενος· καὶ πανηρεμοῦντος
τοῦτου λόγου· ἵνα τὸ ἀνεπιθέμενον τοῦ τόπου· τόσον δὲ μανθάνειν ὠφε-
λοῦμαι παρὰ τῶν προφερομένων τοῦ κυρίου λόγων τοσοῦτον ὅσον τὸ ἀλ-
λοιοῦσθαι μὲν καὶ τὸ ῥεπόμενον· καὶ τὸ διὰ τῆς σαρκὸς γινόμενον· ἢ
ὅτι πρὸς τούτοις τὸ τοῖς ἀνοήτοις διὰ τὴν ἀδελφότητα συνοικειούμενον·
ἀρνεῖται τὴν θείαν· ἢ τὴν σὺν ἡμῖν φύσιν ὁμοίαν εἶναι μαρτυρεῖ θουσίν· εἰ
μὲν γὰρ ἁπλαβῆ τὸν καὶ ἐρατὸν καὶ ἀρεσκόμενον καὶ ἀδελφοὺς
καὶ τοῖς ἀνοήτοις ὁμογενεῖς καὶ ἀδελφοὺς· καὶ διὰ σαρκὸς πρὸς τὴν σωμα-
κὴν καθορᾶται φύσιν· πρὸς τοῦτο· καὶ ὑπὲρ τοῦ τοῦτον· καὶ ὑπὲρ θεὸν τὸν τελειοῦντα.

τὰ τῆς φιλαυτίας ἀσθενήματα. ὅκειμοδὲ. παρὸς τὴν τοιαύτην αἰ-
τίαν ἐρεῖ τὸν θεμιστοκλέα. καιρὸς παρ' ὃν μὲν ὁ σοφιστὴς τρόπος. τὰ αὐ-
τὰ παλαιὰ μείς φιλαυτίαν. τοῦτον ἐγκώμιον τοσοῦτον ὑπὸ τῶν τρόπων κρίνουσι.
ἀλλ' οὐτε δίκαιον οὐτε γένοιτο ἂν τοιοῦτον. διὰ χρεία γὰρ εἰς τοῦτο μόνον.
διὸ ὅλα τὰ στάσιμα ἀθάνατα μὴ παρὰ ἀριθμὸν ἀλλὰ τῷ μὴ τοῖς οὖσι μέτρον,
ἐκ τοῦ παρὸς τὴν αὐτὴν ἀρχήν. τὸν δὲ ἀναθήματος ἀριθμὸν τὰ εὐφρο-
μαίνομ. κ παρὸς τὴν θεὸν μὲ παράδοσιν. παρὰ τοῖς εὐφρονοῦσι τοῖ
φάσκω. αὐτὴ δὲ διὰ τὸ ἑαυτὸν ἀμφοῖ κοσμεῖσθαι τοῦ κῦ καὶ τοῦ θεοῦ
ται. οἰκ ἀπαράλυτον καὶ ἀργὸν ἔργον τὸν καθ' ὅσα ἕκαστος αὐλέτω.
τοῦ παρὸ δὲ τὰ λειπὰ τὰ σοὶ κομιζόμασ αὐτοῖ διάφορα. οὐ γὰρ τοῦτο
δὲ δέκα μὲν τὰ λειπὰ ὄν. ὃ γὰρ τὸ πολλαπλάσιον μὲ μεῖζον ἐστὶ. λειπὸ παρὰ δύο
μοῖ μὲν ὄν. ποιεῖ τὸν ὄργανον τοῦτο. παρὸ σοὶ ὧν αἱρεσιν μέν ποτε τῶν
τὴν μὲν τοῦ λέγειν χάριν παρεισμαρτυροῦσα. αὐτοσμοιρομ ποιεῖ
τὸν παρ' ὃν. τὰ σοὶ δὲ τοῖς καθ' ὑπερβολὴν σὲ μὰ χαριτας. μοῖ μοις γὰρ
λειπὰ φύσι μὲ φιλοτεχνοῖς δὲ ἔργασι. κ τὰς εὐχαριστίας αὐτὶ δόσις.
ὁ δὲ παρὸς ἄλλο ἔργον ἀμαδύμοσ. ἔρως τοῦ χαριστῆσθαι παρὰ τοσ
ὅτι μ. ὁρᾶς ὅσ δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς παρὸς τοῦ μονογενοῖς υἱμασφημίας. λειπὰ
τὰ τὰ λεόλουθομ δοῖ τὸν παρ' αὐτοῖς μεγαλομερούσης; λειμέρος δὲ κεῖ
λειπὰ τὰ μὲν λειπὰ τὰ τοιοῦτον σιμμεμίμ. ἃ γὰρ ὁ τιμῶμ τὸν τῆς
τιμᾶς τὸν παρ' λειπὰ τὴν θέαν αὐτοῦ φασιμ. ὅλμομὸν τὸ λειπὰ λι-
παρὸς τὸ δὲ μ αὐτὸ τὸν λειπὰ τοῦ λεοῦ σοῦ δὲ. δοῖ τὸν παρᾶ τὴν αἰ
μαθορᾶν ἀλ. ἃ δὲ φημὶ δεῖν. τοῖς αὐτὰ λοῦ τὸ ρομ δὲ χομένοις σ
τὸ ὡσπερὶ τὸν τρόμ καὶ τὴν αὐτὰ φασιμ κηρυγμα. ἰσος χρὴ δ' ἔχειν
φιάς παρὸς τὸ τὸν ἐᾶ λειπὰ τὸν παρᾶ τὴν αὐτὴν χάριν, ὡσ θοσιμ
μέσθαι. λειπὰ τὸ παρεῖκον βλέμμα. τοῦ δὲ οὐ τὰ λειπὰ σαμτος. τοῦ
τὸ δὲ ἐᾶ. τὸ παρ' τασάμενοσ θῆμα. καθ' ὃ σφησιμὸ αὐτοῦ τὸ λ'.
ὁμοίασ δοῖ τὰ χάριτι ταύτη. τιμᾶν τὸν παρᾶ τὸ λειπὰ τὸν μ'. ὅσ
ὲν καὶ μὲν ὁμοῦ μὴ σὴμὲν τὴσ σρίασ. εἰ μὴ τὸ ἀναθὸν ἀθλημα τοῦ πρ.
διὰ τὸ σὶ δίασ δωμάμενοσ αὐτοῦ. παρὰ λλ' ἀθλημὲν ἁσ ὁμ ὀργάν. δῶρα
μεν δὲ τοῦ παρὸς τὸν μᾶς ἐῖν αι παρ' αὐτὸν γε αφὸν μὲ μεμαθηκαμεν.
Δ ÷ παλιν δὲ τὰ εἰρημένα. λειπὰ μ ὁ' σομεν. ἢ μὲν γὲ χι δὲ κ μὴν φησί,
÷ τὸν ὁσαπαραπλησίως. ὅσ παρὲ φημὶ παρὸ σι τὸν φασ. ὁμ σαρκὶ γὸν ὁ
μεμον. ἢ γὸν ἀθλα δωμεθα μον. ἰσον μὰ βα τὸ φασὶ τὸ φασ; παρὸ δλη
λοσ γὰρ ὁ τὸν εἰρημένον σκοπὸσ. διὰ ταῦτα σ τὴσ τὸν ῥημάτων μ καὶ
ταυσκάλισ. ὃ τι οὐκ οἶδα τὴν παρ' τὸ δωμα ὁμοῦ δότητι τὸν ὑμ καὶ ὅτ
τὸ τοιοῦτον εἶδοσ τὴσ φιλαυτίασ ἔχουσα. ἀλλὰ τὸ φύσασ ὁμ ἀνθρ
εἶναι. τὸ λειπὰ τὸν τρόπον δὲ χασθαι παῦθοσ. ἀλλὰ μοι σμοσ μὲν ὑμ
καὶ ἁμαβκτοῖσι. τὸ θεῖον σωίβασ σαν. ὃσ τὸ μὲν ἀόρμητον φασὶ παρὸ σι τὸ μὲν μα τὸ
ὁμαμτίαν. λειπὰ λειπὰ ρὸσ ἀπαυθὲ λειπὰ ἀλεξίφαρτον οἷ ἀφαι. τὸ δὲ γὸν
μητὸν ὁ ἀμφοτερὶ θειμ λειπὰ τὴν φύσιμ. ὃσ οὖ λειπὰ ρωφρίστο
καὶ καθαρὸν ὁμ ἀπαυθεία φυμασ τὸν τὸ θεῖον. ἀλλὰ τιν ἀσμεμιγὲ
τὸ λειπὰ σύμφερα τον μὲκ τὸν ἐν αντίον τὴν οὐσίαν ἀχ. τὴν μὲν καὶ τὴσ
τοῦ ἀριθοῦ μένουσίασ ὁρ ἀρμοῦ μὴν. καὶ παρὸ σ ὁμ σαθὲ διὰ τοῦτο μὲν
παρρῆσιασαμ. ὁσαχὸν παρὰ τὴν γραφὴν. οἰκεῖν τὴσ τοιαύτησ
τοῦ τοῖασ τὰς ἰσοθεότησι σάρειμ. ὁσιλλοθμ μεσιμοῦ σασθαι. μὴ τοῦ τὸ
ἄφαν τασ τὰ μὰ ἀγ σαι ομ παρὶ τὸ φῶν μεμελομοῦ σαθαυμασίασ τὰς
ἐκεῖ μαν δὲ χασ τοῖσ παρὶ τοῦ μονογενοῖσ ἁγματα μένοισ ὁμ ὀγοῖσ. φα
σὶ γὰρ ἐκεῖνον τὴν ἀμμόκοτον μεῖ δολοποιῆσαι. ὅταν αὐτοῖσ μὲ
μοῖ μ. ἀλλὸ γὸν τι πασ μορφασ ἐφαρμοθῆσιν. σὺ μὲν μεμφόμενοσ

λ' ἀπὸ

ἰδέᾳ τοῦ μὴ τοῖς σχήμασι· τὸ δὲ καθολικὸν λόγῳ τὴν στοιχειώδη μόνιμον αὐτοῦ δὲ
χωρὶς μόζιν μὲ φέκαστον φαίνεται τὸ ἴσον τὸ λαμβανόμενον αἰεί· οὐ μὴν
πρὸς τὸ φαινόμενον τὴν αὐτοῦ δοχὴν εἶναι· ἡ γὰρ ἀεὶ καὶ ἡ σκοπουμένη ἁρμο-
νία ὁ χρῆσαι οσι αὐτῇ πρὸς ἀλλήλας τὰ ἐκ τῶν σπάσεων τῶν μερισμάτων θεωρούμε-
να· ἔχει τὸ λίαν μεγάλα· ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν ὄρεξιν τοῦ μέλους τοῦ θείου ὃ
φθάνει δὲ μέχρι τοῦ χρόνου τινὶ καὶ ἁρμονίαν τὸ καλοῦ ὁρίζεται· ἀλλὰ μὴ τὸ
ἕκαστον καθ' ὅσον φύσει τέλειόν ἐστι δύνασθαι τὴν φύσιν ἔχειν· οὐ γὰρ δὴ τὸ
αὐτὸ μὴ εἶναι· τὸ ἴσον εἶναι· ἀλλὰ δύο ἑαυτοῦ τούτων· σωτηρίαν δὲ
τὴν μὲν φύσει· ἰδίᾳ σάφορμὰς πρὸς τὴν οἰκείαν διαμονὴν ἕκαστον ἔχει·
οὐκ ὄν φθορᾶς φύσει σάλλας τὴν τοῦ εἶναι δύναμιν ἔχον· οὕτω καὶ μὴ ἔχον
ἔχειν τὸ φύσει πρὸς ἄλλα· ἀλλ' οὐ διὰ ἑαυτοῦ δύναται καλὸν εἶναι·
φύσει γὰρ ἑαυτοῦ τὸν ἴδιον μόνον δύνασθαι λήρου τοῦ ἴσου· ἁρμο-
νίαν γὰρ οὐ γὰρ τὸ σύστασιν τοῦ ἀέρος χρῄζειν πρὸς τὸ εἶναι μὴ· ἀλλὰ
μόνον εἶναι σίδιον σταθερόν· διὰ τὸ σφύσει καὶ σαὐτὸν θεόν δύνασθαι ἁρμονίαν
δύνασθαι σαὐτὸν σωτηρίαν· ἁρμονία δὲ οὐκ ὄν τὸ μὴ εἶναι τὴν γῆν·
ἀλλὰ τὸ αὐτὸ σάρ τῶν ἁρμονιῶν μόνον ἐχούσας αὐτὸ δύνασθαι πρὸς
τὴν διαμονὴν διαρκῶν· οὕτω καὶ τὸ ὕδωρ ἁρμονία καλόν· καὶ τὸ πρὸς ἁρμονίαν
φιλίαν· τῶν σίδίων σθλήρων σωτηρίαν· ἁρμονία δὲ ἡμῶν σθεῶν ἁρμονία
εἰς τὸ δικαιοπρεπὲς σαφορμήν· ἡ γὰρ φύσις τοῦ ἀέρος ἐστὶ τὸ ἀέρα εἶναι
τοῦ μὴν· οὐ πολλοστάζουσαν· ὁ ἀὴρ δὲ τοῖς ἰδίοις ὅροις φυλάσσεται·
τὸ πρὸς ὑμᾶς· τῶν σμόνον ὄν κατηγορεῖ τὸ ὕδωρ τῶν γλαυκῶν μ
ἐφ'· καὶ δῶν πρὸς τούτοις σπολλὰ νοῦν ὁρῶμεν ὄν συγκρίσεις τῶν ὑγρῶν
τὴν πρὸς ὀλιγοῦσιν καὶ διὰ ὑμῶν· καὶ τοῦτο σαφὸς ὄν τὸν τῶν μελῶν
ὡρῶν τῶν φιλοσοφικὸν τῶν ἰσάσπουδὴν ἔχειν ἁρμονίαν· τὸν πολλὰν πολλοστάζουσαν
γῆς εἶναι τὸν ἥλιον· ὃν μὲν δὴ ὅλων πολὺ τοῦ ἀέρος τὴν αὐτῶν σκιὰν
ἐξικνεῖσθαι· τὸν ὑπὸ γῆν μᾶλλον τῶν τοῦ ἡλίου ἀκούμενον ἐφορεῖσθαι
ἐν τῷ πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀκτίνων σαφολλομένην· εἰ οὖν οὕτως ὀλίγον
τοῦτο ὃν πρὸς ὃ κεῖνο λαμβανόμενον· ὃν τὸν τὸν πολλοστὸν εἶναι τοῦ
ἡλίου ἀκούμενον μεγέθους ὑμᾶς ὑπὸ σαύλου τῶν ὅλων· τὸ ἴδωρ ἀπὸ τῶν μόνον
τὸ ἀρχὴν τοῦτο τὸ ὃν πρὸς τὸν ὑδωρ ἀπὸ ἀνδρεκόσθαι· ἀλ-
λομένων διὰ τὸν τὸ ὄρος μὲν τῶν φθάσασαν· ὃν τοῖς ἴσοις σπλήμμυρ-
σαν· καὶ τὸν τὸ ὑδωρ ἀφορμὴν τῶν φορεῖν· ὃν τοῖς ἰδίοις μέτρους·
ἄρα τὸ μὲν ὕδωρ σαφορᾶσθαι τῶν τοῦ ὑγροῦ· διὰ τὸ τοιοῦτον μαρτυρεῖται
πορίσασ· ἀλλὰ ὅσ πορ παρὰ τὴν πρὸς τὸν ὑγρὸν τῶν φορᾶς τὸν σ
ὑγρὸν τὸν τοσοῦτον τῶν γένους ὑμᾶς· ἀλλὰ πορὰ τὸ σαύτὸν σ ὅτι φιλοῦμένους
καὶ τοῦτο· οὕτω καὶ τὸν πρὸς τὸν ὑγρὸν τῶν φορᾶς τὸν σ ὅτι καὶ εἰσ
τὸ δικαιοπρεπὲς διαμονὴν φυλαχθῆσθαι· οὐδὲν τὸ σ ὑγρὰ ὃν φύσει σπορ
τὸ διαμένειν καὶ τὸ πορδιοχλούμενον σ· ἀλλὰ πρὸ μὲν φησὶ πολλάκις
ὑγρὰ ἀνθρίσαν ἐξομηρίασε τὴν γῆν· εἶτα σφοδρότερον τοῦ ἡλίου
τὸ ὕδωρ εἰς μέρος μὲν φάλλαν τοσ· ξηρὰν γινομένην τὴν πρὸ ὀλίγου
διάπυρον χρῶ· πολὺ τοίνυν φησὶν ἐν τούτοις ὑγρότης· εἰ πορ μὴ κα-
θόλου τὸ θερμὸν τῆς ἀκτῖνος δύναμις ἐσκοίτο· ἀρ' οὖν καὶ τὸ
ὅλον τὸ θερμὸν τῆς ἀκτῖνος δύναμις ἐσκοίτο· ἀρ' οὖν καὶ τὸ
ὅλον τὸ κεράμου ὕδωρ· εἰ μὴ ταὐτὸν θεὶς κορὸς ἕτερον· καὶ κερὸν ἀθρόον
τὸ πολὺ ρις γένοιτο· ὅσῳ δὲ μᾶλλον τοῦτο οὐκέτι ἐν· οὐδὲ εἶναι ὅμως τὸ
ὅλον ἡ θερμὸν μόνον μάρυσιν· ὁ γὰρ δὴ ταῦθ' ἁμῶς· τοῦτο καὶ ὁ
πορδιοχλούμενον ὑμᾶς· τοῦ ἴσον πορ τοσοῦτον ἁμαρτάνειν· ἴσον γὰρ
ἐκεῖνο μὲν τὸ σὸ ὑμᾶς· τοῦ ἴσον τοσοῦτον ὑμᾶς· καὶ τοῦτο τὸ ὑγρὸν
ἐφ' ἑαυτὴν τὸ αὐτὸ τοῦ κοίμου τοῦτον ὅσῳ τὸ θερμὸν λοιμὸν τοῦ ὑγροῦ
μεταφρολῶν χρόσθαι· καὶ τὴν μοτίδα τῶν γῆς ἐξαυτμισθῆσαν

τόπο τοῦ μὴ τὸ στερεὸν μεῖναι καὶ ὑγρὸν τὸ ὕδατι τὴν αὐτὴ
σοιχοῦσαν τοσότητα. ὥστε τὸ μὲν ξηρὸν τὴν ὑγρότητα
τοῦ δὲ ὑγροῦ τὴν ξηρότητα. εἰσὶ δὲ οἱ ὑγροὶ συμπληρω
τικὸν τῆς τοῦ ὕδατος φύσεως. καὶ τὸ ὑγρὸν μᾶλλον ἀνίχθη. ἀλλὰ μου
θοῦ αὖ εἰκὸς ἐστὶν εἶναι. ὅτι τὸ μὲν ὑγρὸν τοσοῦτον καὶ τὴν ἐμὴν φύσιν ἔχει
ἐμὲ μὲν οὐ σώζομαι. καὶ τὸ ὕδωρ εἰς γῆν ἐστὶ καὶ ἡ γῆ δὲ τοῦ ὕδατος.
ἡ γὰρ φύσις ἡ τοῦ ὑγροῦ πρὸς τὸ ὑγρὸν συζυγίαν. οὐκ ἐν διαζεύχθη μοι,
τοῦ ἑτέρου τὸ ἕτερον. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τὸ ἑαυτῷ μόνον σῴζεσθαι τοῦ
τοῦ δὲ ἑαυτοῦ ὅλον. οὐκ ἀκριβῶς μόνον ἐμέ φησιν. ἀλλὰ τὴν ὅλην μου φύσιν τὸ σῶσαι
φότερον μὲν τοῖς ἐμοῖς αὐθορᾶται. ὅσα γὰρ τοῦ ὑγροῦ πρὸς τὸν
ἀέρα διαχύθη τοσκαὶ ἡ τύχις τοῖς τοῦ ἀέρος μορίοις ὅσα κολούθησε.
οὕτω τὸ ὑγρὸν ἀλλιμὴς τῆς τοῦ τυχροῦ τοσότητος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι.
οὐδὲ ἡ ὑγρότης τῆς τοῦ τυχροῦ τοσαύτης ἐλλείπει. ἀλλὰ τὸ τυ
χρὸν ὅλον αὖ μου φύσιν καὶ σάλλει μὲν ἐμὲ τῇ γῇ. ὅσον τι τοῦ μέρους τοῦ ὑγροῦ
φύσιν καὶ σάλλει. ἀφ' ὧν δὲ αὐτὴ σ τὴν σωμοποιΐαν αὐτὴ τοσότητα τοῦ φύσιν
τῆς ἄλλοι ωτικῆς ἐμερίσατο τὴν γῆν διὰ τοῦτο τύχεσι εἰς ὕδατος γέ
νεσιν ἐμὲ καὶ ἐμὲ μαλλον ἀμφοῖν. τοῦτο μὲν δὴ εἰ μὲν τὸν λόγον ἐμὲ τισαύτας
ἔχει. εἰ δὲ τὸ ὄνομα ἐμὲ τὸ ὑγρὸν ἐμὲ τὸ ὕδωρ. ἐμὲ τὸ ὑγρὸν μᾶλλον ἐμὲ τὸ ὕδωρ
ἐστίν. ὅτι τὸ μὲν ὑγρὸν ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὕδωρ δὲ οὐκέτι. ἀλλ' ἐπὶ τῶν
ὑγρῶν μόνον. καὶ τὸ μὲν ὑγρὸν ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀέρος. τὸ δὲ ὕδωρ οὐκέτι.
ταῦτα δὲ τί μὲν ἐστὶ λέγεται. τὴν αἰσθησιν ἐστὶ λαμβανόμενα μόνον. μὴ γοῦν δὲ τὰ
ρατὰ σαι τὰ ἔργα τῆς φύσεως αὐδιωατοῦμεν. εἰ δέ τις τὴν αἰτίαν
εἰς μαρτυρίαν τῆς τοιαύτης συνόδου ἐμὲ δέχεται. ἕτοιμα σαύτου
δείκομεν μαρτυρίαν τοῦ μόγου τοὺς φρονοῦντας ταῦτα. δοκεῖ γὰρ
τοῖς ἐμπαλὴ λαμβανομένοις μόνοις ἐμὲ ὕδατος. ὅτι ταῦτην ἀμικτόν ἐστιν
διαφέρεσθαι μόνον τὰ λοιπὰ τοῦ ὑγροῦ τὴν ἐργασίαν. οὐκ ἄνθρωπον γὰρ
χέουσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ὕδατος. ἀλλὰ τοῦ μὲν τὴν ἁφὴν μᾶλλον
τὸ ὑγρὸν ἐστὶ τὸ χέσθαι τὸ ὑγρόν. τὸ δὲ ὑγρὸν τὴν ἀφὴν ἐστὶ τὸ μὴ
συνέχεσθαι τὸ ἑαυτοῦ πέρας. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι τὴν
ἐργασίαν. ἐμὲ δὲ τὸ ὕδωρ τὸ μὲν ἐστὶ τὸ ὑγρὸν ἐστὶ τὸ χέσθαι τὸ ὑγρόν. τὸ δὲ
ὑγρὸν τὴν ἁφὴν ἐστὶ τὸ μὴ

κατὰ ταῦθα. καὶ τὸν αὐτὸν λόγον χώρου καὶ αὐτὸν ὅλου. οὐμὲν ὅλου ὄσας
θεωρεῖται ἡ φύσις καὶ τὸ ἀμάραντον οὐ καὶ τὴν σφαιρικὴν δυνάμει
κατὰ τὸ ἴσον μετέχουσα. τὴν μὲν γὰρ οἰκουμένην ἀπεδόμεν ἡμεῖς
οὐσίας ἀεὶ κινήσεως ἀπαθῆ μένουσαν. τὸ δὲ ἄρα τῆς φαινομένης τῶν ἀπλανῶν
ἀκίνητος. οὐκοῦν καὶ τὴν σφαιρικὴν οὐκ ἄλλο τι ἂν εἴη φύσεως. ἀλλὰ
τὸν μὲν λόγον τὸν ὑπὸ τῆς ἀπλανοῦς τοῦ ὅλου φαινομένην ἐσόμενον ἡμῖν
ἀκίνητον τὸν σφαῖρα ἐστὶ καὶ μόνῳ δῶ αὐτῇ. τὸ μὲν γὰρ ἑαυτὸν τὴν ὑπὸ τὸ
θεῖσαν παρὰ τοῦ μορίου τοῦ χειρὸς τὸν ὁμοίως τὸν ὁμοίως ἀκίνητον
ὀκολουθεῖ αὐτὸν τοῖς ἀεὶ ὁμοίως θεωρήσει. τοῦτο δὲ μὲν ἑαυτὸν τὸν ὑπὸ τὸ
ἐν αὐτοῖς μέρεσι τὸν ὁμοίως τὸν ὁμοίως ἀκίνητον. οὕτω δὲ καὶ δῶ
τὴν τοῦ γλουτοῦ καὶ ἐλεύθερον τὸν ὁμοίως ἀκίνητον. ἐπὶ δὲ αὖτε
ἡ αὐτὸν ὅλου τὸν ὁμοίως ἀκίνητον. οὐκοῦν ἀμφοτέρως ἀκίνητον
ἡ αὐτὸν ὅλου τὸν ὁμοίως ἀκίνητον. ἐπὶ δὲ αὖτε ἡ αὐτὸν ὅλου τὸν ὁμοίως
ἀκίνητον. ἐπὶ δὲ αὖτε ἡ αὐτὸν ὅλου τὸν ὁμοίως ἀκίνητον. ἐπὶ δὲ αὖτε

τὰ ἱερὰ γράμματα ὠφεληθῆναι. τοῖς γραφικοῖς καὶ σοφοῖς διασημαίνει
τὸ ὄνομα. τρίτον οὐρανὸν ὁμοίως πάσας. τὴν τοῦ τρίτου τούτου
ὄντως ἀπὸ φθορᾶς μεταποίησιν διέξοδον. ἵνα τὸ λίθινον χαρτὸν
ὄρος. παραδοθῇ αὐταῖς τὴν διαμένουσαν τοῦ ἀέρος κυκλοφορίαν. σοφὰ
σὺ καὶ τὴν ἄκραν τοῦ αἰθερίου ὄρους ὑπεροχὴν. καὶ ὅτι τοῦ τοιούτου
καὶ μόνη τῇ φύσει μεμόρφωσο. ἡ δὲ λίθινον τοῦτον παρωδήσουσα ἄλλη. καὶ ἵνα κδ
σθῇ αὐτὴ μὴ φύσιν οὐ φυλάξῃ. ταῦτα σοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ. περὶ τοῦ παρ-
ὧν ἐδέησεν ἡμᾶς ἀποκρίνασθαι πρὸς σοῦ ἀποκριμάμεθα. μὲν τῆς
γραφικῆς ἐμβεβασιλεύκασι τρόποις καὶ μάλιστα μεγαλοποιήσαντες. ἐκ τῆς
ριδόν. τῶν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμῖν ἀμφιβόλου. ἀλλὰ σὺ μὲν ἀπὸ
νεφοῦ σκοτισθέντος ἐπὶ τὴν ἰδίαν σοφίαν ἐπάνελθε. τοῖς δὲ σοφοῖς
νεῶν. διὰ τὴν ὑβριστικὴν τοῦτο μὴ κολουθήσαντες. διὸ τὰ μὲν
δὴ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐδοκοῦντος ἑαυτὸν ἀνέχειν τῆς γῆς
μάλιστα σημαίνοντες. καθὸ σὺ μὲν ἀπορεῖς ἐξαμέτρου ἐχόντων
δέκα ἴσων ἐπὶ τὸ ἐξαμέτρου ἐχόντων τὴν ἐξαμέτρου ἐχόντων
τὰ αὐτὰ ὁμοίως ἔχειν. τὴν δὲ λύσιν τοῦ διδασκάλου ἐπὶ τὴν δέκα.
ζητοῦμεν. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπορίαν παραλιπόντες. πολὺν τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατὸν
σκάλιν. ἡμῖν μὲν δὴ διάφορον τὸ μέσον τοῦτο πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ
τρίμετρον μέσον τὴν τελείου τὴν τῆς. τοῦτο καὶ ἐν ὄκτω τὸ λόγον καὶ ἐν τῷ
παρόντι. σὺ δὲ λέγεις τὸν μὲν τῶν ἐξαμέτρων τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατὸν
καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ διδασκάλου. ἀλλὰ κεῖται μὲν ἀπὸ πολλῶν τῶν ἀπὸ τοῦ
θείμαι τὴν εἰς τὸν μέσον θεωρίαν. τοῖς ἴσα τὴν ἐξαμέτρου πρὸς τὴν
σιν ὡς τὸ. ἐν τοῖς γραφικοῖς ἡμῶν. ταῦτα γράψαι προσθήκην ἡμῖν. ὡς ὁμοῦ τὸ
τὴν μὲν ἐξ ἀμφοῖν ἴσων ἀπὸ τοῦ ἑκατὸν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ
ρίαν στῶμεν μὲν ἐν τῷ γράμματι. εἰ δὲ ἄλλη τις ἐστὶ τὴν εἰρημένην φιλο
μοσοφίαν παρὰ τὰ σὰ σοφὰ σώματα ἐκ παρὰ τοῦ θεοῦ τυχεῖν
μον τὴν ἐξεργασθῆναι τὸ λειπόμενον. οὐδὲ γὰρ τὸν πλοῦτον τὸν ἀπὸ
ροφορίαν ὁ κόσμος ἢ τοιαύτη ὁμοίωμα μόνην παρὰ τὰς χεῖρας
δόξης ἐστὶ. οὐθέσει τὰ ἄκρα καὶ τὰ ξύλα καὶ τὰ στρίχα τὸ μὲν
ὥστε καὶ τὸ τὴν σκηνοποιΐαν εἰς ἓν ἅπαν. ὁμοιοδόξου τοῖς τοῦ χρυσοῦ
ὃ τὸ μὲν γὰρ ὁμοίως καὶ τὸ τιμιοσυμβόλου τὸ λίθου ἀφ' ἑαυτοῦ θεῖσι μέγεθος τὸ
χαὶ ἡ μῖξις τοῦ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ σώματος ὁμοίως τὸ τρίχωμα τοῦ ξύλου τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἡμῶν
θήκη. εἰ μόνον γένοιτο τοῦ λαοῦ τῆς σκηνῆς ἀφορᾶν τὸ φέρειν τὸ χρυσοῦ
σκευωλκουμένης ὁμοίως τὸ θήκη τὸ μέγεθος τὸ δύνασθαι. ὃ ὁμοιοῦσθαι
λογίου τὸ καὶ δήλωσις καὶ ἀληθείας. καθὼς φησὶ καὶ ὁ μακάριος
αὐτὰ ἑαυτοῖς διὰ βραχέων ὁμοίως. ἑαυτὸν τὴν ἀφήγησιν
θῦ. ὃ παρακαλῶ δέσποτα καὶ κράτιστε. σὺν τοῖς μονογενεῖ σου καὶ τοῖς πανα-
γί᾽ω. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ✝

ἀπολογία εἰς τὴν ἑξαήμερον. ✝

✝ τοῦ ἁγίου πῶς τρία πρόσωπα λέγομεν εἶναι τὴν θεότητα. ὀφαμὲν
τρεῖς θεοὺς πρὸς τοὺς Ἕλληνας. ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν. ι̃
τὸ θεῖον ὅμοιον. πρόσωπον οὐδαμοῦ λογικὸν ἀσώματον. τρία πρόσωπα μέγα
τα. ἐξαίρετα τρεῖς ἀνθρώπους μεμερισμένους. εἰ δὲ τὸ θεῖον ὅμοιον οὐσίας τῆς
ματικὸν ἐστί. μία οὐσία ὁμολογοῦντα τὰ τρία πρόσωπα τριάδος. ὅτι ἐν θεῷ
εἰκότως δογματίζομεν. ὅταν δὲ μία οὐσία ἐν ὁμοίωμα τὸ θεῖον ἐστί. λόγος
ἀκολουθεῖ τὴν τοῦ οὐσίαν καὶ τὸ ὁμοίωμα. εἰς ἐστὶ θεὸς καὶ οὐ τρεῖς. οὐ γὰρ
γαθὸς καὶ θεὸς καὶ θεὸς φαμέν. ὡς ἀνθρώπους μὲν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ

ρᾴ ἑαυτοῦ σὺ ἀμφοτέρου ἑαυτῷ μὲν ἑαυτὴν μὲν τὴν τοῦ ἄμου. ἀλλὰ σοὶ
τῇ τοῦ φάσκ· πρὸς σὲ τοῦ ἀρ δὲ μὲν τὸ ἄμος καὶ οὐκ οὐσίας.
ὁ τοῦ φάτο τοῦ μὲν μὲν· τὸ κοινὸν γὰρ τὴν οὐσίας σημεῖ μετὰ τοῦ ἄμος.
καὶ οἰκεῖ δὲ κοὶ πρὸς σὲ τοῦ μὲν τοῦ μὲν περὶ τοῦ μὴ μᾶρ μᾶμου· οὐ κάρα
οὐ δὲ μὲν τερ πρὸς τὸ τοιοῦ δὲ σημαίνεται τὸ ἄμος ἑαυτὸν τοῦ δοκεῖ τὸν μὲ
μικὸν μὲ τὸν· εἰ δὲ μὴ κοινὴ χρὴ σὶ σὰ πρὸς ἐν τοῦτο καὶ καὶ τοῦ κάρη τοῦ
τοῖς τοῖς οὖσί ασ ὁ μὲ μασ μεῖς πρὸς σὲ τοῦ μὲν σὶ μὲν οὐ δὲ πρὸς τὸν
ἀκριβεῖ ἑαυτὸ μᾶ τὸ λογικὸ δοκεῖ μὲ σ· ἀλλὰ τί ἐστι τοῦτο τὸ συ
μὲ θοσ ἑαυτὸν χρὴ σθαι σὰ πρὸς ἐν τοῦτο εἰς τοῦτο οἷ αὐτὸν μᾶμ φὸν· ὅτι καὶ
οἱ δοκεῖ μὲ νικοὶ τὸν λόγον· λόγοις πρὸς φόροις φρᾶσαι τὸν νοῦν μὲν
πολλάκις οὐκ ἄν πορεῖ ω τὸν· ἔστι σι καὶ αὐτοὶ καὶ τοῦ χεῖ κοῖς χρεῶν
ταὐτὸ μὲ μασ πρὸς παραίτασ μ τοῦ μεμ μένου· πολὺ μὲν ἐκεῖ μοσ φίσ κμεῖν
ἔστω· ὅτι πρὸς ἄλλο μεν βοῦ τοῦ φρ εἰ καὶ πολλοῦ ἄμου· ἢ ἄμος οὐ
διαφέρει· ἀλλ' ἢ τοιοῦ δὲ ἄμος· καὶ οὐσίαν οὐσίαν οὐσίαν· οὐ δὲν διαφέρει.
ἀλλ' ἢ τοιοῦ δὲ οὐσίαν μᾶλλον βοῦ αὐτὸ μὲ δὲ ω ἀμεῖ θα· εἰ δὲ τοῦτο μᾶλλον μὲ δὲ λέ
τον· ὅτι μέν ἐστι καὶ ἰδιότητα οὐσίας τοῦ φρ καὶ πολλοῦ· οὐ δὲ ἄρα οὐ δὲ ὁκέ
μοι βοῦ πρὸς οὐσίαν σὶ μὲ τὸ ἄμος ὁ μό μασ· εἰ δὲ τοιοῦ δὲ ἐστὶ καὶ τοῦ
οὐ δὲ οἰκεῖ ἀλέ μου θον σημαίνεται τὸ ἄμος ὁ μό μασ τι·
ἢ τριῶν κρίσ σ μᾶλλον μᾶμος· καὶ εἰ βοῦ τοῦ ἄμου ταῦτα δὲ δέκτα.
πολλοσσημᾶλλον βοῦ τὴν σάϊ δ' ἐστὶ καὶ θεία σοῦ σία σκιρι σ τὸ τρο νᾶρ μόσ τι τὸ
μὲν δὲ τοιοῦ δὲ θῦ· καὶ τοῦτο ὁ δὲ μᾶλλον θαι τοῦ τοῦ φάσκοντος μὲ δὲ ἀεί.
ἐστὶ δὲ λῦ ἐστὶ καὶ λῦ ἐστὶ καὶ λῦ δὲ κ φορεῖ σθαι τοῦ μὲν πρῶν καὶ τοῦ μὲν ἓν καὶ τὸ ἄλλο μ
πρῶν· μὲν δὲ τρεῖς θεοὶ σὶ ἐστὶ τὴν δὲ μὲν θεμέ σι δ ὀμοῦ σι θέ σθαι· σωῖ δ
φιλεῖ μᾶν ἄρα τὸ πρὸ σὲ μὲ ν καὶ δι καί ω καὶ ἀλ ε λοῦ θω καὶ ἐ ω σι φιλοσοφικὸ
τοῦ τὸ λόγο· ὃ δὲ ὁρ ω θῦ φανερὸ τὸν ἀσαφῆ τὸν δὲ μιουργὸν ἡ καὶ ὁντι
σι πρὸ σώ ποισι μόνοσ τοῦ φάσκοντι θεοῦ ρεῖ ται πρῶ καὶ ἡ οὐκ καὶ ἁλόγ ῥᾶς:—
πῶς τριὰ πρόσωπα λέγοντες ἓν τὴν θεότητα ὁμολογοῦμεν τρεῖς θεοὺς.
πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν:—†

† τῶν ἁγίων πατέρων πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι περὶ πίστεως †

Πολλάκισ ὀθαύμασα· τί ποτε τὸ πρὸς ἐμᾶς τοσοῦτον μόνον θαυμάζεται· καὶ σοφὸν
τοσοῦτον μόνον τὴν σθένειαν μεθόρασι μ ἀρχὴν τοῦ στῆσαι μέλλοντα σοφὸν λιμόλιν.
καὶ οὐδὲν ἴσως ἔχουσι σίρασμον· καὶ ὀλίγοις ἐσὶ μεσοπρεσβύτοις
φιλίασ τὸ καὶ ταυτρίδος τοῦ μεμνήσκομ τὸ· οὐ σπουδὴ γὰρ ἐστὶν
ταυτρικοῖς σοφίσμασι πρὸς ὀθαυτοὺς τοιαῦτα βοῦ τρόφιμα τοιαῦτα·
ἐγὼ μὲν γὰρ τὸ μὲν θεμᾶς ἀγνοῶ μαι· ὁμολογῶ καὶ οὐκ ἀρνοῦμαι· τὴν δὲ
τί ἀμελοῦσι τὰ νῦν ἤδη τοσοῦτοι τοῦ φοῦντες· μεσοῦ σαι τοῦ τοῦ τὸ
τὸ· οὐ λεῖ ἀν τὸ χον τοῖς λογισμοῖς· ἀλλ' ἐμὲ λέρ ιωσ φιλοῦμεν· ὡς
ἡ λίσθην χρόνοις καὶ ἀμόλυ φεσθαι· ὅσα τοῦ δὲ ἰσχὺ τοῦ σοφοῦ
σι εἰμὲ τοῦ θεῖ ον δοξ ομάτων μ καὶ τὸ σωτηρίου καὶ φιλοσοφίασ· σωῖ δ
γὰρ ἀν δ ωσαί, μην ἐ φη μ ἐ λέρ α τὸ σαι τὸ ὄν λίμ ἐ λέρ α τοῦ σι σκακίασ·
τισ δὲ μοι γόρη ται μᾶλλον· ἀσαμμάτ τοῦ μεβ τοῦ ἡσαΰ: ἐ καὶ πρὸς τὴν
αἵματ ὰ τοῦ φίρ οσοφίαν σωσιδαμῶν· ἀλλ' ὅσῳ δὲ ἐσὶ ὠφ ῶ τοῦ σκοτοῦ σ κλ
τοῦ δ ὠ ἀρ ε μ τ ξυλίμ ε αμ ὑ ἀρ οὐ τ ὰ σ ὲ λέ ο σ ὀ κρ ο μ ῆσ· καὶ ἀφ ρὸ ἁρ μ α λὲ ὺ
μάρ οδ ἡ τὸ τοῦ χῦ τρ ε α χρ ἡ γόρ ιον· ὁ λί γ α μ ἡ μὲ μ τ ὰ ρ α λ ε α ρ ὰ ὁ λί γ ο ν ο υ ν
χορ ἡ σ α τ ὸ χ τ ὸ μ ὸ ν· ὡ σ τ ὸ ν μ ὲ θ α υ δ ὲ ὁ ὐ τ ὴ ν ὁ ν τ α ῖ σ τ ὸ λ ε σ τ ὸ δ ι α τ ρ ι ω ν ὴ μ
ἀ σ α σ θ ὁ μ ὲ θ υ σ ι· ὁ ὐ γ ὰ ρ β ο ὴ μ ε θ υ μ ὴ μ α ῦ σ ὸ τ ο υ μ ι κ ρ ὸ σ δ ι ὼ τ ο ῦ τ ο ι ο ὑ τ ο μ ῆ
α ὐ τ α ῦ τ η ν τ ο ῖ σ ἀ μ οι σ τ ο ρ ο σ μ ε χ α μ ὲ μ ε ν ο σ· ἀ λ λ ὰ τ ὴ ν ὁ σ ι ω τ υ χ ί α ν τ η ν
τ ο ρ ὸ σ τ ο υ σ ὰ λ λ ο υ σ· ὅ σ ω φ ὀ λ ῆ ι κ α ὶ μ ὲ ν κ ρ ί μ ο ν τ ο· ὃ ν γ ὰ ρ τ ὸ μ ᾶ λ λ ο ν τ ὶ ἢ τ ὶ

τοῦ θυλόγου σημαίνει προσκυνούμενον αὐτόν. ἆρ' οὐ λέγει ἀρχὴν σαρκὸς θεοφόρον ἀνθρώπου ἐν τῷ θυλόγῳ· καὶ σημαίνει ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀνθρώπων διαφέρειν τὸν ἐν τῷ θυλόγῳ ἄνθρωπον. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ τοῦ θυλόγου ἐστὶν ἀνώτερος ὅσον καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀνθρώπων. ὁ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι. διὰ τοῦτο καὶ οὐκ ἔλεγεν ὅτι μᾶλλον ἡμῖν ὁμοούσιος τοῦ μοῦ καὶ ἁγίου ἐστὶν ἢ τῶν ἁγίων· καὶ οὐ κατὰ τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν ἁγίων ἀνθρώπων τοῦ ἁγίου ἐστὶν ὅσον καὶ τῶν ἁγίων ἀνθρώπων. μετὰ γάρ τοι τὴν ὠφρυοῦν ἐμοσιμ· καὶ εἰ τὸ μέρι τοῦ θυλόγου μοῦ εἶ θεοπρόσωπος· καὶ ὅτι καὶ σὰρξ ἐμοῦ ἐστιν· καὶ τὸν τοῦ θυλόγου μοῦ εἶ θεοπρόσωπος· καὶ ἁπλῶς πάντα ὅσα μετὰ τοῦτο. καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ ταῦτα· καὶ ὁ ἀμνὸς τὸν τοῦ θυλόγου μοῦ εἶ θεοπρόσωπος. ὅτι καὶ φύσει θεός ἐστι· καὶ ὁ κύριος σὰρκός. ἀλλὰ γὰρ μᾶλλον εἰ τὸν σὰρκα μόνον τοῦ λόγου ἐλάμβανεν ἡ γραφή. ὅτι σὺν ἁγίῳ πνεύματι θεῷ ἐστιν ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ· ταῦτα γὰρ ἐστιν εἰπεῖν· καὶ τὸ σὺν· καὶ τὸ μετὰ· οὐ δεῖ σὺν ἁγίῳ πνεύματι θεῷ λέγειν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος θεοῦ· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐστιν· ὅτε δὲ ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐστιν· οὐκ ἔστι τὸ σὺν· ἀλλὰ τὸ μετὰ· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὸ μετὰ· ἀλλὰ τὸ ἐν· ἐν γὰρ τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐστιν· οὐ μετὰ τοῦ ἁγίου θεοῦ· ἐν γὰρ τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐστιν· ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐστιν· ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐστιν· ἐν

ἀνθρώπου. διαιρεῖται τὸ σῶμα τοῦτο εἰς δύο χεῖρας τοὺς τοῦ ἄγγελου.
εἰς δὲ νομίζουσί τινες σωματικὴν μεμάχθαι τὸν ἄγγελον. τοῦτο περὶ τοῦ λόγου
τούτου ἐξ οὗ σάρκα τὸν ὅλον εἰσφαίνεσθαι ὁλοκλήρως ἀμφοτέροις. ὅτε δὲ
μὴ τὸ σῶμα εἰς μέρη ἐν αὐτῷ τὸν λόγον τὸν μὲν σωματικὴν τὴν μὲν σῶμα φαίνε-
σθαι μέρη. καὶ οὐ δεῖ μᾶλλον. ὡς μὲν μὴ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ μερῶν μὲν
σθαι τοῦ σώματος. ἕνα γὰρ ἀνθρωπότητα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα τοιαῦτα. ἀλλοῦ
κατέχοι ἐν ὅσοις δεῖ ἔχειν τοῦτο. τὸ ὡς γὰρ ἡ ἀνθρωπότης· ὅτι αἱ γὰρ οἱ τοιαῦτα
τησὶ δὲ ὡς σαρκὸς τὸν μὲν. ἢ τὸ δὲ μοῦ λαὶ ἄμον τὸν αὐτὸν μ.
μὲν σωματικὴν τὴν τοῦ τὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἀνθρωπίνου
μεθα. , τὸ γὰρ μὲν σωματικὸν προσκυνεῖσθαι μᾶλλον ἄμον θεοῦ. καὶ ἓν
χειρ μαστίζειν ἢ. δὲ ὅτου τοῦ τοῦ τοσοῦ μέρος γε μὲν ἓν τοῦ τοῦ σῶμα
κύμου μὲν οὖν. ἢ καὶ μᾶλλον σωματικὸν ἓν χειρ μαστίζομεν τοῦ. διὰ θεοῦ δὲ μὰ
καὶ τοῦ εἰς ὁρ θεοῦ τὴν τοῦ καὶ ἀμήθειαν ἐν μοι ἀλλὰ τοῦ σῶμα τοῦ
ὁ τοιοῦ δὲ λόγος. μᾶλλον τοίνυν ὁ ἀνθρωπότης ἐστὶν. ἵνα τοῦ ὁ ἀνθρωπότης
τρόπος διορίζομεν τὸν τοῦ ὁμολογούμενα εἰς ἀνθρωπίνως. καὶ ὅλῳ
λόγῳ ἀνθρωπίνως· ὅτι αὐτὸν μὲν ἀνθρωπότης. ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀνθρωπότης
καὶ τοῦ εἰς ὁρ θεοῦ γραμματικὸν μὲν ἀλλ' ὡς μάτος ἐστὶν·

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΘΕΟΔΟΤΙΚΟΣ Θ: Εἴ τι σφίσι τὸν ὅλον ἐμὲ ἐν χῇ δοῦ
ναι παρὰ τοῦ πατρός· ὡς ἄλλο τρίωσι δεῖ ἐμὲ τὴν διὰ τοῦ χρόνου
καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τὸ δὲ ἐρωτᾶν δύνασθαι ἑαυτὸν πάν
δίκαιον τὸν· καὶ τὸ πλήρωμα εἰς αὐτοὺς τὰς ὑποστάσεις· καὶ οὐ
χὶ δεῖ μᾶλλον ἐν αὐτοῦ τὸ πατρὸς φησὶ δοῦ καὶ ἐνέργημα τὸ
θεοῦ σημεῖα. ἀνθρώπινα ἔστω·— ΜΕΜΨΙΣ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ:
ὡθισμένον τὰ παρ' αὐτοῖς εἰρημένα. εἰς μὲν σὸν ἀγαθόν. καὶ ἴσως
ὅσοι λόγῳ σημεῖα τὸν αὐτοῦ. αὐτὸν ἐν ποιήσας· οὐ γὰρ μόνον τὸν κύ
τὰ σημεῖα δι' αὐτοῦ ἐποιεῖ ἀλλ' ὅλη ἐν αὐτὸν τὸν λόγον ἐνέ
σαν. Θεὸς ἐποίησαν αὐτῷ· ὅτι οἷς φησι μὲν δι' αὐτοῦ τὸ κόσμος ἐγέ
τοίνυν οὐ τοῦτο μὲν τὸ λόγῳ ἀλλ' αἱ σαρκικὰς ἑαυτὰ τὰς γραφὰς οὐ
δὲ ἐδόθη ἐποίησαν αὐτῷ· σκοπεῖν δὲ δεῖ τὴν ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐν ᾧ τι
ὅτι τοῦ· ὅτι μὲν τοῖς ἀνθρωπίνοις σημείοις αὐτοῦ· ἀναπαύσαντος
τὸν κῦρον αὐτῷ δι' ἡμέρας ὁκτὼ μάλιστα· ἵνα τὰ ἄλλα σημεῖα ἐποίει.
καὶ τὴν ὅτι τοῖς ἀνθρώποις κεῖται μόνην ἀγγελον τοῦ κῦρον ἀνθρώπου
τος· εἰ δὲ ὅτι αὐτῷ θεῷ ἀφ' ἑκυμάτου τὰ δαιμόνια· ἀμέλει ἐστὶν κῦ
ριακὸν ἡμέρᾳ. ἵνα τὴν οἰκείαν δίκαιος· καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ὅτι ὀργεία οὐσι
τελεσθεῖσαν τὰ σημεῖα ὁμολογοῦμεν. οὐ γὰρ ἂν σοὶ ἐχόμεν τὰ οἰκείαν
δύναμιν χρᾶσθαι τὴν δυνάμει τοῦ ἀγίου πατρός· μὴ σιωπῶμεν δὲ τὰ πατρὸς
τὸ ἅγιον· ἀρ' οὖν μὴ ἐν ἐξ ἡμῶν ἂν δοῖμεν τὰς θείας γραφάς· καὶ γὰρ τοῦ
κ θείαν γραφὴν μὴ μὲν τὸν πατέρα δεῖ τελεῖν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ μεῖ τὸν δὲ ἐμὸν
φησιν· ὁ πατὴρ μὲν ἐν ἐμοὶ. αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ. ὃ ἐστὶ
ἐστιν ὁ ποιῶν. καὶ τὰ γὰρ τοῦ πατρός. τοῦτο οὖν καὶ τὸ πατὴρ μένειν
εἶν· δι' ὃν θεὸν ἡμῶν· εἰ δὲ ἀφ' ὅτι τοῦ ἐκ μάσσεται τοῦ δαιμόνια· ὃ κατ' ἐξ
ὃ ποιῶν τοῦ· οὐδὲ γὰρ ἄλλο τρίωσι τοῦ ὃν τοῦ πατρός· ἢ τοῦ πατρός· οὐδὲ
κεχωρισμένα καὶ ἰδιάζουσι ποιοῦσι τὴν τριάδος ἐν ἐνέργειαν· ἀλλ' οἱ
κεῖ τὴν τριάδος κεκάθηκεν· ὅτι φάσκουσιν ἡ γραφὴ μάρμενή ἐνέρ
γειαν· ὃ σπουδαῖον ἀπάσαν τὴν κτίσιν μὲν τὸ μὴ μάλειν γραφὴ τοῦ τοῦ
ἔργον· μάρυσαν· τοῖς λόγοις κῦ οἱ ὡὶ ἐφθέγξαντο φησαν· ὅτι τὸ δὲ τοῦ
πατρός· διὸ μόσαμεν· καὶ τὸ πατὴρ τοῦ τρόπου τοῦ ἑαυτοῦ· πάσαν ἓν δύναμιν αὐτῷ·
ἀλλ' οὐχὶ ὃ δεῖ μὲν τοῦ πατρὸς τὰ πατέρα τοῦ ποιῆσαι δεῖ μὲν ἐν ἐργεῖν
καὶ οἷς· οὐ διὰ πάμεν ὃ σαθῶμεν τοῦ τοῦ οὐσίας τὴν διαφορὰν
σιν παραλαμβάνειν τὸ πατὴρ· ἀμελητέον γὰρ τὸ πατὴρ τοῦ διαίτου ὃ ἐν
ἀνθρώπου· ἀλλ' ἵνα τὸ τῆς τριάδος ὁμοούσιον καὶ ὁμότιμον καὶ ὁμο

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης: τοῦτο φρονείσθω
ἡμῖν, ὁ καὶ ἐν Χριστῷ. οὐδὲν μεμέρισται τῷ σώματι. οὐχὶ πᾶν
μέλος ἐκ τοῦ ἑνὸς συνέστηκε σώματος; ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα σύμφορα
ἀλλήλοις μόνον ἐστὶν ἃ τοῖς ὁμοδούλοις ἐστὶ σύμφορα. τί γὰρ κοινὸν ἔχει τὸ τοῦ δούλου
μέρος πρὸς τὸ τοῦ βασιλέως ἐστὶ τὸ σῶμα; τί τὸ τοῦ ἐλευθέρου πρὸς τὸ τοῦ ἀνδραπόδου;
τοῦτο εἰς κοινωνίαν τὴν σύμπασαν ἡμᾶς φύσασα. ὑπακούσασα
ἐλθεῖν. ὁ μὲν βασιλεὺς τὸν μισθὸν τῶν μόχθων. καὶ κοινὸν ἀμφοῖν
τὸν. τὴν τῆς δουλείας μερίδα οὐκ ἔδυ. ὁ ἐλεύθερος τοῦ
τοιούτου. τὰ φόρτος τοῖς δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ἐλευθερωθεῖσι.
σώσασκε. ὑπὲρ ἀνθρώπου ἐλευθερίαν. ὁ τοῦ παντὸς σωτὴρ ἀδελφὸς ἐκλέ-
γεται οὐχὶ δεσπότην τὸν ἀνθρωπον ἀλλὰ δεσπότην τὸν ἁμαρτίαν. ἀλλὰν φάτνην τῶν ἀλ-
λόγων παραφέρεται. ὁ ἀναθαρσῶν ἐπὶ ἀλλήλοις ἀνθρώπους. τὸν τῆς
ἀμίξιας φύσεως ἀνταδέχεται ἔλεον. καὶ διὰ τοῦτο σὰρξ τῆς σπορᾶς
χίας ἀνθρώπου διεξελθὼν. μέχρι τῆς τοῦ θανάτου πορείας
τῶν ἴσων. ὁρᾶτε τὴν ἐκουσίου ἀφορμίας τὸ μέτρον; ἀνθρώ-
θανάτου γάρ. ὁ κριτὴς εἰς κριτήριον ἄγεται. ὁ τῆς θεότητος
οὐ τέμνεται. ὁ τοῦ τῆς φύσεως διαιρέτου τοσοῦτος γίνεται. ὁ πάσης
τῆς οἰκουμένης δωρεὰν θεσμὸς ἐπὶ μέρους. τὰς τοῦ θεμένου
οὐκ ἀναισθήτους χείρας:— βασιλικὸν καὶ ἀριστερόν:

Οὐ γὰρ τὸ σύνηθες ἐν ἡμῖν καὶ ἐμφιλοχωρῆσαν τοῖς ἀνθρώποις
καὶ τοῦ ἐν ὕδασι διαιτᾶσθαι. καὶ τὸ χερσαῖον θεὸν
καὶ φυτά. καὶ ἀέρα. καὶ ὄρη καὶ ἄλη. καὶ ἡ τοιαύτη πᾶσα
τοῦ διαλείπειν ἔχει τὴν ἰσχὺν τοῦ θεοῦ τῷ
σιν. ὃ δὲ τὸ δεσποτικὸν σῶμα τὸν ἀθάνατον. ἀναστάσεως
σαρκὸς σύμπλοκον καὶ τὸ θνητόν. ἵνα μὴ μέντοι ἰδιοποιήσῃ.
τὴν αὐτοῦ θείαν χάριν τὰ:— τὸ ἀξιόν ἀθανασίου γε
πισκόπου λέξεων ἄρα ἐστί: Καὶ ἐδόκει μοι τὸ ὅτι μὲν φαντὰ
σία. ἀμφιλαλοῦσα χώρει ἡ σάρξ. ὅπερ δὲ τοῦ κυρίου διδάσκον
αἵματος καρίων. τοῦτο μὲν τὸ μὴ διαφθαρῆναι αὐτὸν ὅλον
δύ δύνασθαι. ἵνα δὲ ἀπορρίπτομαι μὴ τὸ σῶμα.
οὕτω καὶ τοῦ σώματος τοῦτο. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῦ μάθητε.
εἰκὼν μὴ ἄφθορον τὸ τῆς ἀναστάσεως. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ χρόνου
τὸ σῶμα. ἐκεῖνο μου ἀμφίβολον καὶ τοῦτο. εἰ δὲ τοῦ λόγου
κὶ σαρξ. ὁ γὰρ λόγος σαρξ ἐγένετο. αἱ ἁμαὶ καὶ τοῦτο σαρκὸς
τοῦτο. μάθωμεν αὐτοῦ. οὐκ ἀπὸ σαρξ ἐστιν. οὐ γὰρ μάθητε τοῦτο
θη. οἷα ἐστὶ μεμαθητευμένον. τὸ μαθητευθῆναι.
τὸ δηλοῦν. καὶ ὁ τρόπος καὶ ὁ θεμαύτου. καὶ ἄρμα τοῦ σώματος
ἀσθένεια. τοῦτο καὶ τὸ ἑαυτοῦ θεμα καὶ ἰδιοποίησε ἐστί. δι
αὐτοῦτο τοίνυν οὕτως καὶ σαρκοῦται καὶ οὐκ ἄλλου ἀλλὰ
τοῦ κυρίου τοῦ τοιούτου τοῦτο. ἵνα καὶ ἰδιοποίησε τοῦ ἑαυτοῦ
ἡ. καὶ μὴ ἄρμου μάτων ἀγνοῶμεν. ἀμφιλαλοῦσα θεοῦ σύμεσις.
ὅτι μὲν δεόμενον τοῦ μὴ τοῦ. μὴ δὲ ἰδιοποιήσιμον ἀνόητον. ἀμφι-
τοῦ ἐκ θεοῦ φύσει καὶ ἀμφιθυμοῦντος. τοῦτο καὶ γρηγορεῖν μόνον
οὐδὲν ἰδιοποιήσιμον καὶ θεοῦ. καὶ σῶμα βοᾶν ἐσμεν. ἀνθρώ-
χρηστοῖς ἀνθρώποις ἀλληροφορίαν ἀσφαλῆ μὲν τοῖς ἀρτίφρο-
τοῦ σώματος δι' οὗ καὶ τριῶν μαρτύρων. ταύτης σφαιρᾶν
ρήμασι. εἰ δὲ δεῖ τις μᾶλλον καὶ μεταποιεῖσθαι φιλονικεῖν.
ἀλλ' οὐ τοῦ ἰδιοποιήσασθαι. ἵνα τὰ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ. ἡμεῖς
γὰρ οἱ τὰ ἀμφιλαλοῦντα προσκείμενοι. τοῖς τοῦ ἱεροῖς συγγράμμασι.

208

209

θ

ἐκτύπω

ΚΕ.

ἐπὶ ν̄

Γ: φασὶ γὰρ μὴ ὧν καὶ ζῆν ἀδύνατον ἄλλου σώματος μεταλαμβάνειν τοῦ χυ. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἣν τῆς σάρκας ἐκείνης. οὐδὲν σοὶ δοκῶ. οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. οὔτε οἱ υἱοὶ
εἰ μὴ ὁ πατὴρ μόνος. ἀσαφῶς γὰρ τὰ τοιαῦτα μανθάνειν μὴ εἰδότας καὶ τὰ ἀμάλυθεν
τὸν ὄκτην οὐσίαν τοῦ θεοῦ καὶ πῶς σῶμα ἀφθαρτον μόνον. μὴ τὸ τὴν ὑὸ
ρανὸν μὴ τὸ τὴν γῆν μέχρι ἐκείνης. ἵνα τοίνυν σαφῶς σωτὰ τὴν τὰ ἐ
κατὸν μὲν δύναται τρόπον διαφέρειν ἀλλήλων τὸν διάστασιν γλυκύτητα. εἴτε
τοσότην ἰσότητα ξηρότητα καὶ φύσιν. τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον. τοσοῦτο δὲ οὐκ ἂν
τοῦτο εἶναι τὸ μὲν σῶμα ἐκεῖνο. ὁ μὲν γὰρ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐκείνῳ. τὸ δὲ ὅλον
τοῖς τοιούτοις. εἰ δὲ ὅλον ἐστὶ καὶ ἀμάλυθεν καὶ γλυκὺ ἐκεῖνο καὶ τὶ χυμὸν καὶ
εἴτε ἄφθορον. ἐξ οὗ φέρονται σκότους. καὶ τρέχουσι καὶ τὸ σῶμα. καὶ τὸ
κέρας ἁρπάζουσι καὶ τὸ σὺν ἑκάστου. ἀρετὴν σῶμα γὰρ ἀνοίγεται σάλπιγξ
καθὼς φασὶν αὐτοί. οὐδὲ ὁμοούσιος σὺν τῷ θεῷ καὶ πατρί. εἰ γὰρ οἱ δὲ
μὴ ὁ πατήρ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι. τοσοῦτοι φασὶ εἶναι αὐτόν. ἢ γνωσὶ μὴ οὐσίας.
τὴν μὲν μέρους τι καὶ αὐτῶν καὶ ἄφθαρτον καὶ φύσις. εἰ δὲ ὄνομα μὴ
αὐτῶν. τὸ τρυφῆς τοσοῦτον καὶ οὐσίας. τὸ δὲ καὶ τὴν τοσοῦτον τὸ
τῶν χυμάτων. λίγουσι δὲ τὸ καὶ ἀναλύσει μὴ τὸ ἀμάλυθεν
τὸν γλυκὺν ἐκεῖνο. ἀλλὰ μὴ ἐκεῖνο καὶ τὸ ἄφθαρτον καὶ τὸ ἀμάλυθεν
ἐκεῖνο. ἀλλὰ μὴ ἐκεῖνο καὶ τὸ ἄφθαρτον καὶ τὸ ἀμάλυθεν

> Καὶ πάλιν· ὁρᾷς πάντα τοῖς θησαυροῖς τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφα·
> ταῦτα δὲ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος πανταχοῦ τὸν μὲν οὐρανὸν καὶ ἐν
> οὐδενὶ μετρούμενον· ἐν οὐρανῷ γὰρ οὐ μετρεῖται· τὸν ἐξ αὐτοῦ φωτισμὸν· εἶτα· πῶς
> οὖν ἐν ἑνὶ μέρει ἐν ὀφθαλμῷ τὸν ὅλον τοῦ σώματος τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τὴν νοῦν
> λην αὐτοῦ· καὶ μόνος ἁπλοῦς τοῦ σώματος· πῶς ἁρμόσει τὴν τοῦ σωτῆρος
> ἡμέραν· πῶς οὖν ἁρπαγὴν τοῦ χοϊκοῦ μορφῆς· τὸ εἶδος μετὰ ἔφη τοῦ πατρὸς
> ἡ ἁρμονία τὴν μίαν ἡμέραν· γέγραπται δὲ πάλιν· ὅτι τὸ πατρῶον πᾶν τοῦ
> ὁρᾶν· καὶ τὰ ἀόρατα τοῦ θεοῦ· ὅτε τοίνυν τὸ πατρῶον πᾶν τοῖς δοκοῦσι τὰ ἀόρα
τοῦτο καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον αὐτῷ· πατρῶα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ· πῶς οὐκοῦν
δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς δίκαιοι πάντα· πολλῶν τοιγαροῦν εἰσῶν τῶν ἀμφοτέρων μοι δοκοῦσιν
μοι θουσαῖς τοῦ ἁμαρτεῖν καὶ μὴ ἁμαρτεῖν μόνον· ἀναλλοίωτον ὁμολογεῖν
δοῦσι τὴν οἰκονομίαν· φάναι τὸ ὅτι τῶν διαφορικῶν μόνον τοῦ γεννητοῦ
λόγου μεταλαμβάνειν· καὶ πάντα ταῦτα αὐτῆς· διὸ καὶ μὴ ἁμαρ
τίας· ἀλλὰ τὴν τοῦ δικαίου μετὰ πάντων ἀμφοτέρων· καὶ τὸ ἁρμόσειν τὰ
δόμενα· οὐκοῦν καὶ αὐθομολογεῖται τοῦτο· οἱ δὲ πάντων ὅσων καὶ ὁ πνεῦ
καὶ αὐτὸς· οὐκ ἀπόσταται τὸ ἁμαρτεῖν· διὰ
τὸ τὴν ἀπὸ τῆς πορδόσου· ὡς πῶς δὲ αὐτὸς ὁ μὴ πάντα μὲν ζωὴ καὶ δύ
ναμις· προφήτου δυνάχρησαι μαστικὴν· οὐκ ἀπὸ μέλλοντος τὸ τῆς κενώσε
μέρος· ἁρπαγμὸν δὲ καὶ ὁμοιωθεὶς καὶ ὑπήκοος· οὕτω καὶ πάντα
εἰδὼς· τὴν τῆς ἀπὸ τῆς πορδόσου σαμαρείτιδος· οὐκ ἐρυθριῶ πρὸς μὲ
αὐτὸν· γέγραπται γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ τῆς ἀπὸ τῆς· διὸ καὶ μὴ ἁμαρ
τίας· ὁπόταν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ ἡ ἁβλοῦ οἱ μαθηταὶ μαθητεύ
σκειν ταῦτα χρησίμως· τὸ μὲν εἰδέναι καὶ θεόπνους· καὶ φησί· μὴ δὲ αὐτοὺς
εἰδέναι τοὺς καὶ τὸν οἶνον ὁμοίως ἁπλοῦς ἁβλοῦς· ἵνα μὴ μεστοὶ
ὦσι μὴ θαρρηθῶσι τὸ μεμερισμένον· πρὸς τοὺς λέγοντας· ὅτι
ἰδιαίτως ὁ λόγος ἐνεργεῖ τὰ θεοσημεῖας· οὐδὲν πρὸς τὸν ἐπεχόμενος
τῆς ἀξίας ἀπὸ τοῦ σαρκός· τοῖς δὲ μὴ φάσκουσι τὸ ὅτι οὐχρὴ κοινοποιεῖ
τὴν σαρκὶ ἁβλοῦ τὴν τοῦ μονογενοῦς· οὐδὲ τὴν μὲν θεότητα ταύτην
σαρκὶ ὁρᾶν τὰ σωματουργίας· ἢ καὶ ὅτι τὸ μὲν ἅγιον ἢ ζῆν θεοῦ ἢ
μὴ μεῖον φασκόντων θεόν· ὁμολογεῖν καὶ οὐχὶ ἁπλοῦς· καὶ ὅτι οὐχὶ θεὸς ἄκοπίδε
ὁρᾶν τὴν οἰκονομίαν· ἀλλὰ ἁπλῶς ἁβλοῦς· καὶ αὐτὸς ὅστις μασθ
ἐδίδαξεν· καὶ ὁ προφήτης· καὶ σωθήσεται ὁ μὲν ὁμολογεῖν πρόσωπα
ἁμαρτίαν φαμέν· καὶ τὸν μὲν σαρκὸς οἰκονομίας ἁρμόσαι
τὸ μυστήριον· οὐ γὰρ εἶναι φαμέν· ἵνα καὶ τὸν μὲν σαρκὸς οἰκονομίας
υἱὸν ὁδηγόν· οὐδὲ δύο χριστούς· ἀλλὰ ἕνα χριστὸν καὶ κύριον· τὸν δικαίως μὲν πρὸς
τοὺς πάντας ὁμοίως καὶ χρὸν μὴ θέντας τὸν μὲν μονογενῆ καὶ ὁμο
φάντον αὐτοῦ λόγον· ὁμολογοῦντος δὲ τοῦ ἁμαρτίας καιροῖς· τὸν αὐτὸν κα
τὰ σαρκὸς οἰκονομίας· μὴ τοίνυν ὡς ἁπλοῦς διορισθέντας ὡς δίχα υἱοὺς
μὴ δὲ δύο μὲν εἰσκομισθέντας λόγου· ἀλλὰ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμολο
γήσαντας σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα τὸν θεὸν λόγον· καὶ αὐτοῦ ὡς καὶ φύ
σεως· διὸ καὶ μὴ γὰρ ἦν ὁ αὐτὸς θεὸς τοῦ μὲν καὶ ἁπλοῦς· καὶ ἁμαρτίας
καὶ ἐνεργήσας· διὸ καὶ μὴ γὰρ ἦν ὁ αὐτὸς θεὸς τοῦ μὲν καὶ ἁπλοῦς· καὶ ἁμαρτίας
σωθῆναι καὶ ἁμαρτίας· διὸ καὶ μὴ δὲ ὁμοίως· καὶ τὸν ἐμὲ μὴν· καὶ τὸν ἐβδομηκοντα
Ὅταν τοίνυν ὁμολογῶσι μὲν ὧν χρὴ καὶ χρὴ καὶ κῦ· τοῦ σώματος διαιροῦ
τὸ ἁμαρτῶσι καὶ δίχα τοῦ εἰσλέγειν· ὡς διὰ μὲν ἰδικῶς καὶ ἁμαρτίας
ῦν ποεῖσθαι τὸν ἐκ θεοῦ πατρὸς μόνον· ἕτερον δὲ πάλιν ἰδικῶς καὶ ἁμαρτίας
ῦν τὸν ὡς ἁπλοῦς φασι μαρία φθαρτὸν ἁμαρτίας· καὶ μεῖς γὰρ οὐχ οὕτως φα
μὲν οὐδὲ οὕτως ὑπολαμβάνομεν· ἀλλ' ὅτι θεὸς ὁ λόγος σὰρξ· τοῦτ' ἔστι
ἁμαρτίας ὁμολογοῦμεν καὶ ἁπλοῦς· ἀλλὰ καὶ μεμενηκὼς ὅ πατὴρ
τροφῆς καὶ ἁμαρτίας· καὶ μὲν τὰ ἁπλοῦς καὶ σαρκὸς καὶ αἵματος
καὶ ἁπλοῦς· καὶ δι' ἁμαρτίας θεὶς ἁπλοῦς· καὶ δι' ἁμαρτίας ὁμολογεῖ
σαρκὶ·

ρο

212

ἁφὴ ἐστὶν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος. ἐπεὶ οὖν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ σαρκὶ ἐστιν, ἡ σὰρξ ἂν εἴη τὸ αἰσθητήριον. ἀλλὰ μὴν τὸ αἰσθητήριον οὐ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, ἀλλὰ δεκτικόν ἐστι τῶν αἰσθητῶν. ἡ σὰρξ ἄρα οὐ ποιεῖ τὴν ἁφήν, ἀλλὰ δεκτικόν ἐστι τῶν ἁπτῶν. ἔστι δὲ τὰ ἁπτὰ ἐναντιώσεις τῶν ἁπτικῶν δυνάμεων, οἷον θερμὸν καὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρόν. ἡ σὰρξ ἄρα ἐστὶ μεσότης τῶν ἐναντιώσεων τῶν ἁπτικῶν δυνάμεων, ἐν αἷς ἐστιν ἡ ἁφή. ἐπεὶ οὖν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ σαρκὶ ἐστιν, ἡ σὰρξ ἂν εἴη τὸ αἰσθητήριον. ἀλλὰ μὴν τὸ αἰσθητήριον οὐ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, ἀλλὰ δεκτικόν ἐστι τῶν αἰσθητῶν. ἡ σὰρξ ἄρα οὐ ποιεῖ τὴν ἁφήν, ἀλλὰ δεκτικόν ἐστι τῶν ἁπτῶν. ἔστι δὲ τὰ ἁπτὰ ἐναντιώσεις τῶν ἁπτικῶν δυνάμεων, οἷον θερμὸν καὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρόν. ἡ σὰρξ ἄρα ἐστὶ μεσότης τῶν ἐναντιώσεων τῶν ἁπτικῶν δυνάμεων, ἐν αἷς ἐστιν ἡ ἁφή.

ε: ἐπιλ: α

ς: ἐπιλ: ιϛ

ζ: ἐπιλ: ιζ

ἐπιλ ν:

Ὅτι δὲ ἔσαν τὸ σάρκα οὐ σαρκίον. τίνι τοῦτο ἂν οὐχὶ φανερὸν ποιήσειεν μᾶλλον ὁ μονογενὴς τοῦ θεοῦ λόγος. τίς ὁ μὴ ἐθέλων τολμᾶν φ. ἢ τίς ἐπαναρνήσεται· καὶ ἀφ' ἡμῶν τῶν λιμῷ μὲν μαρασθέντων φ. τὴν εἰς τοῦτο δὲ τὸ κόσμου σύστασιν ἀνῃρημένων. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ μέρος ἔφην ἂν εἶναι τὸ βρῶμα· καὶ οὐδὲν ἧττον ἡ σὰρξ ἡ ἐκ τούτων συνιστᾶσα. ἀλλ' ὅτι μὲν ἔσαν τὸ σάρκα οὐ σαρκίον. καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ γεγραμμένων ἔστιν ἰδεῖν. ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀποστόλῳ γεγραμμένων ἔστιν ἰδεῖν. ἐπιδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔφη· ὁ ἐσθίων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν ἑτέρῳ· ὁ ἐσθίων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐν ἑτέρῳ· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐν ἑτέρῳ· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ

διατί ἡμεῖς οὐ σαρκοφάγομεν. ὅσπερ τοίνυν ἐκεῖνα διέφθειρε μὲν τὰ
δίκαια διὰ τὴν παραπλησίαν καὶ τὴν ἴσην θυσίαν δέ τοι οὐ τὴν παράπασιν. οὕτε
δὴ χοῖρος δίκαιος καὶ ἄμεμπτος διὰ τὸ ἀνόσιον μεμιᾶχθαι τρόπον τινὰ καὶ τὴν εἰς αὐτὴν
καὶ ἁμαρτάνειν παραπλησίως. καὶ τὸ καὶ ἐλέφας τὴν σάρκα φρονεῖν ἀφιέσθαι
δὴ τούτου χάριν. οὐδὲ φρονεῖται γὰρ ἢ ἄρα καὶ τὸ τὴν σὰρξ τίνα δὴ τοῦ
φρονεῖται τόμου. καὶ ὅσῳ αὐτῷ τὸ τοῦ θανάτου καὶ τηρεῖν ἡ ἱερατοσ.
ὅσπερ οἱ κείρειν σώματος ἀραμφιβόλ. εἰ γὰρ προέχρησε καὶ μὴν ἀπὸν
κατὰ κεῖμον μὴν τὸν βίκγνος χοϊκόν. ἀλλ' ὁ δοῦλος. ἀσυγκρίτως δὲ
μεῖμον τοῦ χοϊκοῦ. καὶ τοῖς τὴν σὰρκα ἐπιβάσεσι δαίμοις. τὴν ἀνθρωπίνην
φθορὰν μὲν μὴν αὐτὸ ἀφορήσαι [illegible] ἐπιβάσεσι τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
θεοπνεύστου γραφῆς. ὁ τι ἁμαρτ[illegible] προὶ τὸν [illegible] τὰς εἰκὰ ἄγγελοι κατ' εἰκόνα θεοῦ 15. 4
δὴ τὸ σῶμα τὸ αὐτοῦ:— προὶ τὸν [illegible] τὰς εἰκὰ ἄγγελοι κατ' εἰκόνα θεοῦ
τὸ δὲ ἰατρικὸν ἀφ' ὧν διέφθειρε δὲ τὸ [illegible] τοῦ ἁγίου. οὐ τὴν τοῦ σώματος φύσει
δὲ ἁμαρτίαν μορφοῦσθαι πρὸς αὐτοῦ δημιουργόν. ἀσώματον γὰρ. ἀλλὰ μὴν
καὶ ἀφ' ὧν τὸ θεῖον. καὶ ὅσον ὁ τῆς τοσαύτης κειμαν καὶ περιγραφῆσεται.
δοῦναι τὸ καὶ σχήματος. ἐφαρμόζομεν τὸ δὲ τὸ ἀφ' οὗ τὸ θεῖον ἐξεικο
νισμοῦ. δηλαδὴ. ὅτι κατὰ τὴν τοῦ νοῦν ἰδέαν τοιοῦτον τρόπον πως οἱ
τηνοῦ. καὶ καθ' ὁ δοστὸν σωτικόν. ὃ διὰ τῆς τοῦ ἀρχετύπου δικαιοσύνης φαι
μένα πως ἂν σθαι φαμὲν καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ. δὴ πάν
τι γὰρ καλὸν τὸ θεῖον. καὶ αὐτάρκης ἀρχή. αἴτιον πάντων καὶ εἶδος καὶ γό
νος καὶ τέλος. καὶ εἰ τοίνυν κατὰ τὸ τὴν
ἐξαρχῆς εἰδὼς διαμορφούμεθα πρὸς αὐτῶν. δὴ τοῦτο καὶ τοῖς
ἀγίοις ἀγγέλοις καὶ ἀσυγκρίτως [illegible] πάντων καὶ μηχανομένην μοῦ
καὶ πάσαν ἁγιότητος λογικὴν διάφασιν καὶ δικαιοσύνην καὶ διὰ πάσης ἀρ
ρεπτὸν μορφοῦται πρὸς αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡμῖν τοῖς δοῦλοις τὴν σὰρκα δὴ πορφύρα τοῖς
ὁμοιοῦσθαι καὶ θεία γραφή:— πρὸς τὸ λέγειν τὰς πῶς ἐσώμα ἐπιλ. 17
τιν ἀσυγκρίτως. αἰδὲ ἄδηλον αὐτοῖς τοῖς μίγασιν. ἀναγκαῖον καὶ πρὸς
τοῦτον μᾶς δοῦναι τρόπος χαῖρε μεῖστιν. οὐ τὸ μὴ κεῖται τὸ δὴ γνωμάτων
μὲν κτειν ὁμοίωσιν. ἀλλὰ δὴ δοῦναι τὸ μὴ. τὴν τοῦ παραγράφου διαφοράν μὴν
δηλοῦσθαι. τοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ λαοῦ μὲν γλυκὸ τασφημὶ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑμῶν.
οὐ διὰ τὴν τοῦ λόγου δικαιοσύνην ἀφορμὴν παρὰ τοῖς τηνικάδε θεοῦ.
ἥλιοι σθαι γὰρ δοῦναι καμεῖσθαι φησί. τὸ ὁμοίωσιν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ἀμφὶ μὲν γὰ
τῶν ὑμῶν γλυκὸ τὸ. δοῦναι μὲν μὴ τὰ δικαιοσύνην. καὶ ὧν πάσης ἀρετῆς
ὀφθαλμοὶ μὲν δοῦναι τοῖς τοῦ παρ. οἱ γὰρ μὴν ἀπὸ τοῦ λαοῦ. θρασὺς
καὶ δυσάρεστοι. καὶ παρεῖδος φωρότητος ἐμποιοῦσι τὸ δύνασθαι. ἀ
κὴν γὰρ αὐτοῖς τοιοῦτος. καὶ ὁ παῖς. δόξασμεν ὧν σαρκάρμησιν
τὰ γὰρ. διεσοφῆσθαι παρὰ τοῖς ἀπὸ τῶν γλυκῶν. τὸ δὲ ἀριστηδία
παρθωπιμζοῆ. δωφελεῖ δὲ οἱ ὑοί φησι τοῦ δοῦναι ἐμμενεῖν τος θεοῦ τοιαῦτα
τοῦ ὑμῶν. τὰ δὲ τοῦ λαοῦ θυγατέρας ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ τοῦ αὐτῶν
θυγατέρας εἰ παρὰ γραφή. εἰ τὰ παροσφῆσαι καὶ αὐτοῖς. καὶ εἰ τὰ
γλυκὰ μασι μὲν χρῶν δοῦναι ἐμμενῶν. εἰ στὰ δικαίωμα ἢ θη μεῖζον τρόπον.

20152o

I'

II'

III'

Plut. VI, cod. 17

constat ff. VII – 219. III.

H.R. 1894.

I